

העולם הזה

זהו

ראש

המחתרת

בעכו -

ואשח

היהודי

צילומים בלוצ'י"ק!

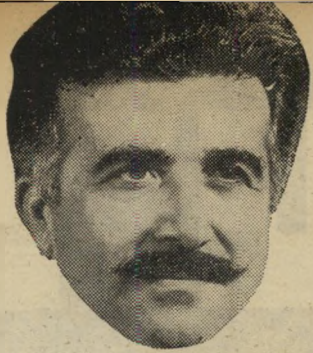
מנהיג הרשת

פאוזי אחמד

ואשתו סימה גומר

ערב"י ישראל והמדרו

צו"ח
מיוחד

קרא ירי

כמה פעמים שמעת משהו מבטיח או מאיים: "אני אפנה להעולם הזה"? כמה פעמים נתקלת אתה עצמך בחופצה שהרגיוה אותך, ואמרת לעצמך: "אני אעביר זאת להעולם הזה"?

ורבים אמנם פונים אלינו. מאז יומה הראשון של המערכת הזאת, הפכה כתובת לאזרחים שכואב להם או שאיכפת להם. פנו אנשים שנעשה להם עוול, שקופחו בידי פקידות שרירותיות או בידי הגורל העיוור. השתדלנו כמיטב יכולתנו לעזור להם, אם עלינו פירסום בעיתון, אם עלינו טיפול אישי שקט.

רבות מן הפרשות שראו אור מעל דפי העולם הזה ועיתונים אחרים, מקורן בספרות מסוג זה. כאשר מדובר ב"דפוקים" — עובר הטיפול לידי מי שיכול לברר את הפרטים לאשורם, ובמידה שאפשר להגיש עזרה ממשית, מוגשת עזרה זו. כאשר מדובר בתלונות על שחיתות ציבורית, או על בעל-שררה המנצל את מעמדו לרעה — עובר הטיפול לידי חוקרים מנוסים, שתפקידם לבדוק כל פרט ופרט, לאמתו או להפריכו. רק אז מחליטה המערכת איזה טיפול יש לתת לחומר זה.

לישכת התלונות

אבל לא רק בתחומי השבועון זוכות פניות אלה לטיפול. מאז נבחר אורי אבנרי לכנסת, לפני ארבע שנים, הוקמה ליד סיעת העולם הזה — כוח חדש לישכת תלונות, אותה ריכו עו"ד אמנון זכרונאי. מערכת השבועון ולישכת התלונות פעלו בשיתוף-פעולה, כדי שכל פניה לאחת משתי הכתובות תוכה בטיפול משולב.

הפעלת לישכת התלונות איפשרה הפעלתם של כלים שחסרו לש-בועון: בעיקר השאלות וההפצלות ממישכן הכנסת. אולי דבר זה מסביר מדוע הגישה סיעת-היחיד את מיספר השאלות הרב ביותר שהוגש עלינו סיעה כלשהי מאז כינון הכנסה. במקרים רבים שימשה הסיעה, פשוטו כמשמעו, פה לאזרחים שרצו להתריע על משהו, או לדרוש תשובה משר מוסמך.

בכנסת השביעית, עם הגדלת ייצוגנו, יורחבו גם אפשרויותיה של לישכת התלונות, והיא תישאר נאמנה למשימה הקשה שקיבלה על עצמה.

בשביל זה אנחנו כאן

אל שתי הנורעות האלה, תתוסף בשבועות הקרובים זרוע שלי-ית: הסיעה של העולם הזה — כוח חדש בהסתדרות. בקילות חברי ההסתדרות הצלחנו לא רק להבקיע דרך אל החעייה, בה נהיה מייצגים עלינו 13 חברים; אלא אף להבטיח ייצוג בועד הפועל של ההסתדרות.

הבוחן נתן את קולו מתוך אמונה שנלך בדרך בה הלך השבר עון מה עשרים שנה, בכל הנוגע לענייני ההסתדרות. ברור לנו שלא היתה כוונת אותם אלפי בוחרים להושיב אתנו ליד הצלחת כדי שנתחלק בכיבודים ובהנאות. מי שיישב מטעמנו בהסתדרות יראה את עצמו שליח המקופזים ושוחרי-הטיהור.

תלונות ופניות שיגיעו בעתיד למערכת או לסיעה בכנסת, יקבלו גם את טיפולם של הנציגים בועד הפועל. ואם מותר לי להינבא, הרי שהפניות הנוגעות להסתדרות תהיינה רבות לאין שיעור יותר מאלה הנוגעות לשבועון ולכנסת. כי אין, מכל הגופים הציבוריים במדינת-ישראל, גוף הזקוק לטיהור וליושר-מידות כהסתדרות.

על כן, כאשר תשמע להבא משהו האומר: "אפנה להעולם הזה" עודד אותו, וכאשר אתה בעצמך תח-שוב: "את זה צריך להביא לידעת העולם הזה" אל תחשוב פעמיים. עשה.

זה יעמים עלינו עבודה רבה מאד. אבל איננו פוחדים מעבודה. בשביל זה אנחנו קיימים.

אשכנזי

מכתבים

המצפון שלי די הרבה חבטות בשנים האחרונות, שהיו שנות מלחמה על עצם קיו-מנו. לכן, ייתכן שהייתי אפילו תומך ב-הצעה להנהיג עונש-מוות לסוג מסוים של חבלנים.

אבל קשה לי לעכל את הרעיון שהור-סים 80 בתים של כפר אחד, משום שבאחד מהם היו טרוריסטים. זה לא! קודם כל, זה נוגד את חוש הצדק והמשפט. שנית זה לא יחסל את הטרור, אולי להיפך.

לכן יש לי הצעה: כל ישראלי שמזדמן לעבור בכביש חברון-חלחול, שייכנס לכפר, יניח פרח אחד על ההריכות, וימשיך בדרכו.

דויד בר, תל אביב

מלחמה

זה מלחמה!

תסלחו לי מאוד, אבל אל תדברו שטויות על עונש קולקטיבי. במלחמה המודרנית — כל עונש הוא קולקטיבי!

כשבנות הברית הפציצו ערים גרמניות, וחיסלו אלפי בתים ורובבות תושבים ב-שעות ספורות — זה לא היה עונש קולק-טיבי? וכשהארי טרומאן הורה למחוק את

הירושמה — מה זה היה? איגרת אישית לאחד מתושבי העיר, שבמקרה היה שובב? וכשהחבלנים מטילים סצנה בבית בחיפה, או זורקים רימון על משאית של מטיילים — זה לא קולקטיבי?

שלום ברניר, ירושלים (המשך בעמוד 5)

החלחלה

שני חתחה

אני נמצא במצב נפשי קשה. כדי פעם מתגנבת כמעט אל סף ההכרה המחשבה, כי מה שאנחנו עושים בשטחים היא פשע נגד האנושות. מתרועעצם במחשבות כמו לדיציה, אבל תמיד תוקפת אותי תלחלה מעצם המחשבה שאני יכול להגות מחש-בות מסוג זה, ואני דוחק את המחשבות הללו חזרה אל מתחת לסף ההכרה. אבל אני לא משלה את עצמי.

כאשר שמעתי על פיצוץ הבתים בחל-חול, שוב תקפה אותי התלחלה. חשבתי שהנה הגענו לנקודה שאין ברירה אלא לר-מר את המילה המפורשת "עונש קולקטי-בי". שוב נלחמו כל האינסטינקטים הלא-ר-מיים הטובים והתמימים שלי לדחוק את המחשבה הנוראה למטה.

עד שבה שר הבטחון בכבודו ובעצמו, ואמר: עונשים סביבתיים. אני אולי פחדן, ולא שש לעימות בין מצפוני לבין העוב-דות. אבל אינני טיפש. עונש קולקטיבי הוא עונש קולקטיבי, ולא חשוב מה קוראים לו!

מאיר שיפמן, חיפה

פרחי

ההומניזם

אינני אניץ-מצפון כזה שמודעוץ מכל מעשה של הרג או הרס. לצערי הרב, קיבל

הסבון המקור לבבות!

Icnlola

סבון תמרוקים דאודורנטי חדש מכיל Hexachlorophene-tss מעניק הרגשת-רענונות נפלאה וריח נעים.

מזרז מ-13

שמן "שמן" כחול

MED.SUN LINES FERRY LTD

בלה חופשתך בחורף — במחירים מוזלים! ותינה משרות אדיב ונוחיות מירבית

הפלגות סדירות מחיפה בכל יום חמישי בשעה 11.00, ללימסול, פיראוס וברנידיו (איטליה) באניות-המעבורת

אפרודיטה

(שירות אקספרס — הדחק 9,000 טון)

פנה אל כל סוכני הנסיעות או לסוכנים הכלליים

אלאלוף ושות'

תל-אביב, רחוב אלנבי 94, טל. 611757 — 613389

חיפה, רחוב כיאס 6, טל. 67752 — 67753

(אפרודיטה" שנת בניה 1948 "ג")

מה אומרים מאחורי גבך?

בידינו ה ת ש ו ב ה :

★ מכשירי בקורת שיחות טלפון

★ ציוד לתשובה אוטומטית לטלפון

★ התקנת מיקרופונים והקלטה

★ שרות תקון של "טייפ רקורדר"

"רדיו דוקטור", רח' שלום עליכם 18, ת"א, טל. 244118.

אני אוהב כל פרט

את המראה האופנתי, את הגזרה, הדשים, הכיסים
וכמובן את אריג האיכות

פולגת Diolen® מאסטר

באיוניר מקפידים על כל הפרטים העושים את החליפה.
זוהי שלמות — בגדי איוניר מאריג פולגת דיאולן מאסטר.

איוניר

בתי האופנה הראויים לאמונך

מיוצא על ידי: אריאל

® - Reg. trade mark for Polyester Fibre "DIOLEN" with wool

פולגת

דיאולן
מאסטר

רצועת עזה

נסגרה בפני עיתונאים

שילטונות הביטחון נקטו לאחרונה שורת צעדים המיועדים למנוע מעיתונאים וצלמי עיתונות את הכניסה החופשית לעזה. במחסומי הביקורת בנחל-עוז וארז עוצרים את העיתונאים, מובילים אותם למשרדי הממשל הצבאי ובמידה שמאשרים שם את בקשתם, הם מובלים למקום אותו הם רוצים לצלם ומוחזרים מיד למחסום.

הכתבים הקבועים של העיתונים היומיים בעזה רואים בצעדים אלה "עונש קולקטיבי" על עיתונאי ישראל, בשל הצילומים

לאחרות העבודה ולרפ"י, תצטרך מפא"י לתבוע 7 שרים לעצמה, כדי לקיים את הרוב בסיעתה.

לפי אותו מפתח יגיעו לגח"ל 6 שרים, למפד"ל 3 ול"ע 1. לא מן הנמנע, שגח"ל תחתיר על שר אחד, תמורת מעמד של סגן ראש-ממשלה למנחם בגין.

התגובות למינוי

רפאל כשר

קרוב לוודאי, שיצחק רפאל לא יהיה שר בממשלה הבאה. נגד רפאל מתגבשת אף פוזיציה במפלגתו שלו, הטוענת כי הוא אחראי לכישלון מפלגתו בבחירות, בהן ביהן כראש מטה-הבחירות.

לפי הערכת המפלגה, הפסידה המפד"ל כשני מנדטים בישראל השנייה, באשמה פעולתו הכושלת של המטה, בעוד שהרחיפה שני מנדטים בחוגי האינטליגנציה, ואחד בקרב הערבים.

תוגבל עבודת ערבים

במחצבות האבן

המשרה עומדת להטיל פיקוח חמור על כל המחצבות המעסיקות פועלים ערבים, ותנסה להגביל את עבודת הפועלים הערבים במחצבות, כדי למנוע הכתננות חומרי-גופא המיועדים לפיצוץ סלעים, לאירגוני-הטרור.

צעדים אלה יינקטו אחרי שהתברר שבי כמה מיקרים השתמשו חבלנים ערביים למטרות חבלה בחומרי-גופא ישראלי שהיה מיועד למחצבות.

שפורסמו בשעתו ב"העולם הזה" של פי-צוף הבתים בעזה.

מי פירסם

את ביקור

סגן שר-הביטחון?

מי אשם בפירסום ביקורו של סגן שר-הביטחון האמריקאי אצל גולדה מאיר?

זוהי השאלה המטרידה עתה את החוגים סביב ראש-הממשלה. הביקור נועד להיות סודי, אך פורסם בכל העיתונות והרדיו.

חקירה קצרה העלתה כי מקורו של פירסום זה — במשרד ראש-הממשלה עצמו, שפירסם הודעה רשמית על הביקור. מובן שלא עדה על דעתו של איש לגנוז הודעה רשמית כזאת.

עתה מנסים לברר איך קרה שיצאה הודעה כזאת ממשרדה של גולדה, בניגוד גמור לרצונה ולמוסכם עם האורח.

"ישראל סיפקה

לארה"ב

4 מטוסי מיג-21

ארבעה מטוסי-קרב מדגם "מיג-21" סופקו לחיל-האוויר האמריקאי עליירי שילטונות צה"ל, והם עוברים עתה ניסויים בכספים אדוארדס בקליפורניה — כך טוען ביטאון מועדון התעופה הגרמני פלאג רבי.

לטענת בעל המאמר, האנס רומן, נחשפו ארבעת המיגים במלחמת ששת-הימים והועברו לידי ארצות-הברית במצב כשיר לטיסה. תוצאות הניסויים, הנשקרים בסוד, יהיו בעלי השפעה לגבי תעשיית מטוסי-הקרב האמריקאיים.

כידוע, לא הצליחה אף מדינה מערבית כלשהי לשים יד עד היום על מיג-21 שלם וכשיר לטיסה — פרט לישראל. המיג-21 הוא מטוס-הירוס העיקרי של ברית-המועצות ומדינות ברית-ווארשה.

חקירה נגד

עובדי המרכז לתרבות

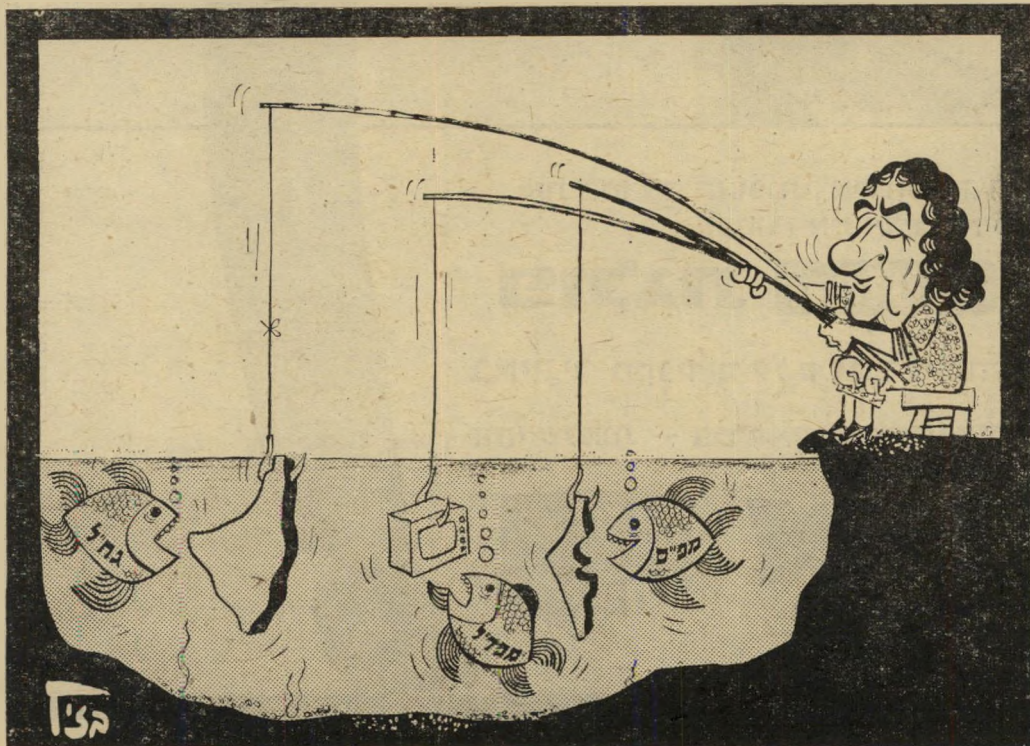
מוסדות ההסתדרות עורכים עתה חקירה נגד כמה מעובדי המרכז לתרבות של ההסתדרות.

עובדים בכירים אלה חשודים כי נטלו אחוזים מאמנים, להם סיפקו עבודה בתוקף מעמדם ההסתדרותי.

23 שרים

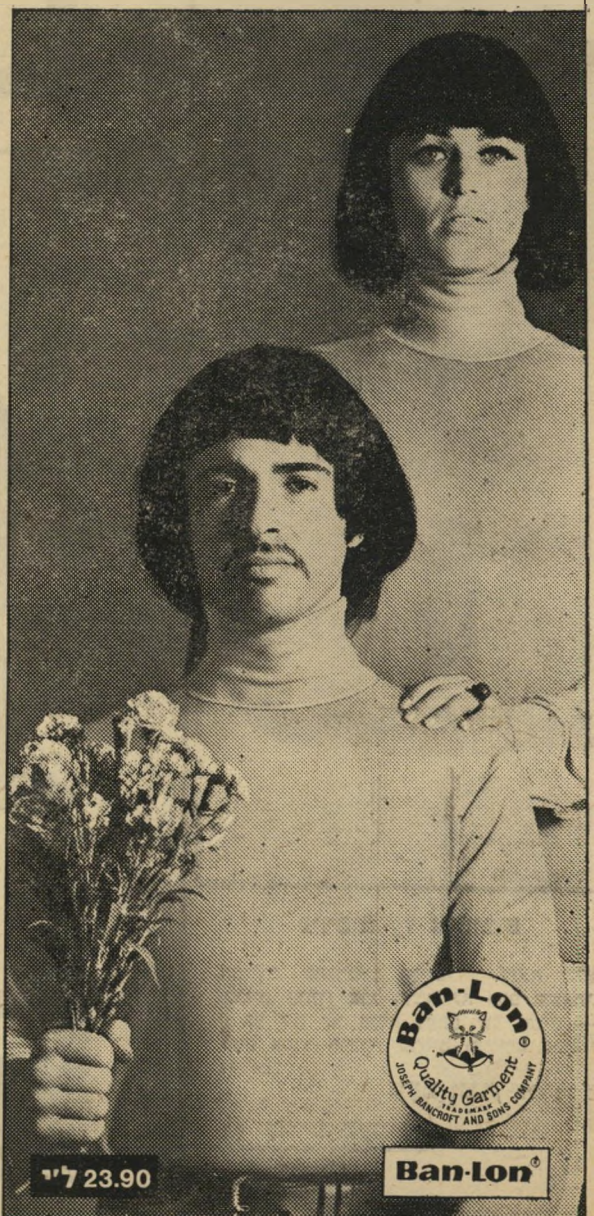
בממשלה הבאה

ייתכן מאוד, כי הממשלה הבאה תכלול 23 שרים — שר אחד יותר מאשר בממשלה הנוכחית. מכיוון שהוכנסו 2 שרים למפ"ם,

נמשכים המגעים להקמת הממשלה החדשה

הצטרפו למהפכת היופי של **אמון**

בקשו חולצות סן רמו

נחניה:
רח שער הגיא
רחובות:
רח יעקב 2
אשרוד:
מרכז מסחרי ב' 35
קרית גת:
מרכז מסחרי
ירושלים:
בקרוב ברח' יפו. 42

בן-לון
בחנויות אומן:
תל-אביב:
רח' אלנבי 100
נחלת בנימין 11
חיפה:
רח הרצל 18
יפו:
שדרות ירושלים 6
באר-שבע:
רח קרן קיימת 102

Ban-Lon®

חוטי בנלון מיוצרים בישראל בלעדית על ידי מפעלי
הברלון-ברשותה של חב' יוסף בנקרופט ובניו, ארה"ב

Ban-Lon®

23.90 ל"י

מכתבים

(המשך מעמוד 2)

■ ענישה סכיבתית —

„לא זועתית“

נראה לי שהשאלה אם עונשים קולקטיביים ישרתו את האינטרס של מדינת ישראל (זהירות, זיין עצבני העולם הזה 1680) היא לגמרי לא פשוטה.

ליומת השיקולים נגד עונש כזה, קיימים גם שיקולים בעד: תוע לה האוכלוסיה הערבית כי ישראל מסוגלת לנקוט באמצעים חמורים — אף תוך ויתור על עקרונות הצדק (ראה פרשת סדים ועמורה בת נ"כ). הדבר עשוי למנוע עצימת עין מ פעילות חבלנים, ו לעידוד „מלשינות“ — הברוכה במקרה זה.

אלעזר

אולם תהא עמדת כס בנידון כאשר תהיה מילים כגון „שיטה זועתית“, „מעורר חלחלה“ וכ דומה הינן מוגזמות ואינן ממין העניין. במקרה הגרוע ביותר, שיטה זו היא מעשה מיטעה שמשמעותו חמורה.

רפי אלעזר, חיפה

● מעניין באיזה כינויים היה הקורא אלעזר משתמש, לוא היה ביתו שלו מועף באוויר — בגלל שברחוב מגוריו נערכה פעילות חבלנית.

■ אם חתיכות,

אז גם פרחים.

ראיתי השבוע על אוטובוסים בתל-אביב תמונות פירסומת של גרבי סברנה. לא התעצלתי וצילמתי תמונה כזו, כדי שתהיו שותפים להנאתי מהן: החתיכה בתמונה אמנם איננה ערימה (זהו כנראה הרעיון של

הגרלת הפרסים הגדולה

של

TISSOT

תתקיים בחנוכה

פרס ראשון: מכונית פיאט 124 (לא כולל מיסים)
פרס שני: 6 פרסי טיסה לשווייץ בסילוני אל-על
פרס שלישי: 10 פרסי שעון טיסו

קנה שעון טיסו והשתתף בהגרלה

פרטים בחנויות טיסו המובחרות

sabrina

70 שנה לבריאתה

על סברנה

פירסום על אומזכרים

הצילום, שהגרביים הן כלי-דקו של רואים אותן) אבל הדבר לא פגם בהנאתי. אם זה לא מסיח דעתם של נהגים — למה אסרו הדבקה פרחים וציורים פסיכודליים?

נעים וגנר, תל אביב

■ שדוש פעמים

כיפאק!

איזו דפיקה לתיים — בצחון הטלוויזיה.

חקצות חבובד נפלא ומשתלם

בבית ספר „דיאנה“ רוכש התלמיד, בנוסף לידע מקצועי נסיון מעשי רב ובטחון עצמי בעבודה מעשית, וזאת תודות ללקוחות בית הספר הנהנות משרות מעולה במחירים נמוכים ביותר.

למסיימי הקורס תעודות סיום וסיוע בעבודה. רמה מקצועית מעולה ומוניטין בין-לאומי.

בית-ספר ספרות נשים

הקורס החדש נפתח: 1.12.69

דיאנה

פכר דיזנגוף ריינסות"א טכ. 226066

„פרסום הסברה“

אין כאן...

יש לי

SONY

רשמי קול-טלוויזיות-טרנזיסטורים מערכות סטראוופוניות

מרכז עדשות מגע

CONTACT LENS CENTER

„גריוזובסקי — אישון לנס“

חל-אביב, רחוב שניאור 5 (פינת רח' פינסקר 20), טל. 55029.

שעות קבלה 9-17

נשמח לשלוח חוברות הסברה לסי בקשה.

בא אורח פשוט והוריד להם את המכנסים — והוכיח שגם לצדק עדיין יש מה לומר אצלנו. מה יש, אם נסתכל בשבת בתוכניות של מדינות ערב יהיה יותר טוב לדתיים? ובכלל מה איכפת להם מה שהולך אצל לי בבית?

לא לה שלחמו על הצדק והמסר — ה' מוסר האמת, לא מוסר השקר של ה' תיים — אני שולה ז'רפרחים ושלוש פעמים כיפאקו ול' אלה שניסו להתערב בעניינים הפרטיים שלי ולכפות עלי אי הנאה בשבת, אני מצרף את תמונתי. שיראו מה אני חושב עליהם.

אלברט ואנונו, יבנה

סיוף

רצון הבוחר

14 אחוז בלבד מכלל הבוחרים הצביעו בעד המפלגות הדתיות — ותיזהרנה אם כן מפלגות אלו שלא לכפות את רצונן בכוח על רוב החילוני של הציבור. הן אמנם מהוות עכשיו את לשון המאזניים במיקוח הקואליציוני, אך כדאי להן לזכור שאיש אינו אוהב סחטנים — גם כשהם מצליחים במזימתם. ולמען יש להזכיר, שאם ייכנע לסחיטה ויסלף את רצון הבוחר, לא ישכחו לו זאת. יש לשמור על הבטחות ועקרונות — ולא על כיסאות. יהודה ליאון, תלמיד תיכון, תל אביב

דרושים כלבים

למטרות בטחון

למטרות ביטחוניות דרושים כלבים מהסוגים הבאים:

1. כלבים גזעיים שאינם פח-דנים בין הגילים 1-3 שנים.
2. גורים של כלבים גזעיים ש-טרם נלקחו מאמהותיהם.
3. כלבים מעורבים שאינם פח-דנים ושטרם הגיעו לגיל שנה אחת.

בעלי כלבים מהסוגים הנ"ל, המוכנים למסור את כלביהם למטרות ביטחוניות, מתבקשים לכתוב לת.ד. 136 ת"א, או להתקשר טלפונית עם מיספר 260134, תל אביב, בכל יום, בין השעות 10.00-14.00.

כבוד לדוחמי

הפזמונים

כבוד, הוקרה והערצה לשני האורחים הגאים עדי קפלן ויהודה רסלר, ותודה ל' שופט העליון ברנזון, על ההגנה האמיצה והנפלאה שהעניקו לנוסע היקר ביותר שלנו בארצנו — חירות האזרח. מי יתן וירבו כמותם.

שמואל כרמלי, קיבוץ מרחביה

ספן מצייר

על המים

קראתי בהנאה את הסיפור צלוב על כל הגוף (העמוד הזה 1670), וצץ במוחי הרעיון לשלוח לכם גם מציירותי. כפי ש-הצייר אלכס הביע את ההזדהות בין הצלם לבין המודל מבחינה אירונית, מביעים גם ציורי את ההזדהות עם עולמי שלי — עולמו של ספן. ב' תמונה שאני משגר אליכם. ציירתי נער-תו של מלח כפי ש-נראתה בדמיוני, יר-שבת תוהה: האם ישוב אליה הגבר, שרק אחמול היה לצידה — ועתה יצא למרחביימים?

אדוארד
ליבוביץ'
הרשגיא

ציור של מרח

(המשך בעמוד 8)

עשו וינסטון...
הסיגריה הנמכרת
ביותר בארה"ב

על הנשים

גבר רודף אחרי אשה עד שהיא תופסת אותו.

גרבי "מרסי" מיוצרים באיכות האירופית האמיתית.

על כל הנשים
Merci
גרי

SCHAUB
LORENZ

מקלט
הטלוויזיה
הטוב
בעולם!

חשוב
לשחקנים
ולדוגמניות
אין צורך להיות רקדן
מקצועי כדי לרקוד ג'ז

הרקדן והכוריאוגרף שמעון לוי,
בוגר אולפני מחול בנייירוק וב'
לונדון, יקנה לך תוך חודשים ספר
ריס כושר תנועה ומיקצב.

קורסי בוקר וקורסי ערב
(2 שיעורים בשבוע בכל קורס)
פרטים: טל. 24 74 70 — 8.00
10.00 לפנה"צ, 17.00 — 20.00 בערב.

להיטון

עתון הפזמונים והבידור של ישראל

הופיע גליון 4

* פול מקארטני נחרג * השקולדה — קצבית יותר. *

* הארציס * מוסיקת מחתרת * התאומים מאשימים *

* איך מבשלים תקליטים * מלים ללהיטים * תצלומי ענק:

ריטה פבונה, אבי טולדנו, פול מקארטני, רן אלירן, לו כריסטי,
זמירה חן ועליזה עזיקרי

שעשועון פרסים

מכתבים

לשלוז מהערכים

רשימות נהיגה

אני לא יודע אם משהו שם לב לקשר בין שני המקרים. אם לא, אני רוצה שי שימו לב: השר שלנו גלילי — נפצע ב־ תאונת־דרכים עליי נהגמשאית ערבי. ראש עיריית רמת־גן קריניצי — נהרג ב־ תאונת דרכים — שוב עליי נהגמשאית ערבי.

אני לא חושב שיש פה להרבות בדיבורים: נראה לי שהמצב ברור. יש רק פיתרון אחד: לשלול מיד את רשימות הנהיגה מכל הערכים.

חיים קרמון, חיפה

סליחה,

דוקטור

הייתי רוצה להביא לתשומת־ליבכם את העובדה שרחל המרחלת לא ריחלה הפעם

על האדם הנכון.

אני מתכוונת לסיפור שלה על הד"ר הור גו שווארץ (העולם הזה 1681). מבלי שאדע פרטים נוספים מלבד אלו שפורסמו בסיפור, אני יכולה להבטיח לכם שהדבר לא ייתכן: אני מכירה את הדוקטור שנים ארוכות — והוא פשוט לא האיש לדברים כאלו. תאמינו לי, זו טעות.

קוראה, הרצליה פיתוח.

● טעות, בהחלט טעות. לא הסיפור —

הוא נכון מא' עד ת"ו. הטעות היא בדוקטור. הכוונה היתה לד"ר הוגו שווארץ מ־ זכרון־יעקב. העולם הזה מצטער על ה־ טעות, ועם הדוקטור הוגו שווארץ — ש־ תמונתו פורסמה בסיפור — הסליחה.

זכות קדימה תינתן למכ־ תביהם של קוראים המצרי־ סים תצלומיהם למכתבים.

חופשה לבנה עם AUA

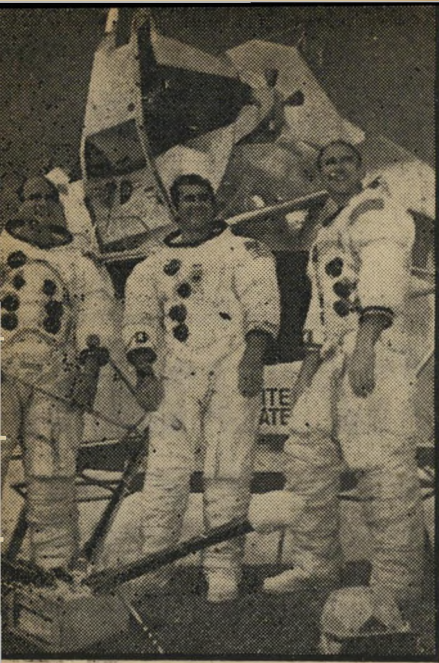
בדבר פרטים. פנה אל ידיך, סוכן הנסיעות, או אל נתיבי אויר אוסטריים, חל־אביב, רח' נחלת בנימין 52, מלפון 53535.

131 אתרי חורף מצפים לך באוסטריה המקסימה — וינה מציעה לך עושר של תרבות — אופרות, תיאטרונים מקום בו כל אורח הוא מלך. וקונצרטים — החיים במלוא שלג, עמשי, סקי ובידור — תפארתם בווינה האצילה.

כל זאת ועולם חדש של יופי במחירי חורף מיוחדים.

AUSTRIAN AIRLINES בשיתוף עם אל־על נתיבי אויר לישראל.

העולם עצר ושימתו במיסה
הראשונה לירח - המיסה
השנייה התנהלה כבר
כמעשה מובן מאלי

עושים שמח בדרך לירח

בעולם

ארצות-הברית הביזיון של נער-הפלא

רוברט מקינמארה נחשב, מאז ומתמיד, לאחד הגאונים הגדולים של ארצות-הברית. בין בתפקידו כראש החברה הגדולה בעולם, ג'נרל מוטורס, ובין בתפקידו כשר-ההגנה, הוא התחיר את השיטות המקובלות בעולם המדע אל תוך עולם העסקים והפוליטיקה. קיבץ מסביבו צוות נערי-פלא וזהרים — גאונים צעירים אחד אחד. ואכן, השיטה הוכיחה את עצמה: מקינמארה השיג תוצאות.

השבוע, נשלח פגז שנועד לנפץ את הדמית הוזהרת: משגרו היה לא אחר מאשר תת-אדמירל הימן ריקובר, אבי צי-הצור ללות האטומיות של ארצות-הברית. קבע ריקובר: מקינמארה ונערי-פלא שלו גרמו לכך שארצות-הברית איבדה את יתרונה על רוסיה בצי האטומי שלה.

הרוסים מנצחים. "חוסר אחריות קולוסאלי" — כך כינה ריקובר את אחריותו של מקינמארה לפרשה. לדבריו, בעת אותו בפני הסינאט, עיכב מקינמארה, בהיותו שר-הביטחון, את פיתוח הצי האטומי.

שלושת הפטנטים

כך כונו בחיבה שלושת האסטרונאוטים של אפולו 12, המהווים ניגוד משועשע לצוות הלאקוני של אפולו 11. משמאל לימין: צ'ארלס קונארד, המפקד; ריצ'ארד גורדון, מפקד תא-הפיקוד; אלן ביין, טייס תא-הנחיתה. בתמונה מימין: סימלה של אפולו 12.

ועל עולמו דלות עדיין לאין שיעור. חקר סודות-החלל גילה לאדם כיצד נוצר החלל וגרמי השמים, ובעיקר כיצד נוצר כדור הארץ, ומכאן — כיצד נוצר האדם. גילויים אלה יביאו לפרצת-דרך לא תשוער בכל המדעים — כולל הרפואה. חייו של האדם עלי-אדמות — וכבר מדובר כיום על אדמות נוספות, בנוסף לאלו של כדור-הארץ — יהיו ארוכים יותר, טובים יותר — ואולי גם מאושרים יותר.

יהיה זה מסע ארוך. את הפטיעה הראשונה בנה בו, עשו שלושת הפטנטים האמיצים באפולו 12.

בנשימה עצורה

החתיך כל היום בדריכות, באותן שניות מתוחות לפני שתיאנהות אינסטרפיד נגע בקרקע-הירח — במרחק 6 מטר מהנקודה המדויקת שנקבעה.

נאוטים הפטנטים. אך לא פחות מהם תרמה העובדה שהטיסה התנהלה בהצלחה מופתית, כששלב אחרי שלב מתבצעים בהתאם לתוכנית בדיוקנות מדהימה. תא-הנחיתה נגע בירח במרחק שישה מטר בלבד מהנקודה שנקבעה לו. האסטרונאוטים ביצעו את כל המדידות והניסויים שהיו למעשה את מטרות הטיסה — כולל, בין השאר, גילוייה של טרוויור 3 במרחק 200 מטר מהם. הם שימשו כגיאולוגים, מטפסי-הרים, מגלי-עתיקות, ולבסוף, כאשר חזרו אל החללית, גם מייצרי רעיונות אדמה.

התקלה היחידה בהצלחה השלמה היתה מצלמת הטליוויזיה שהתקלקלה. אבל הטליוויזיה הינה מאז ומתמיד בעייה חסרת-פתית רון לגבי האמריקאים — אפילו על כדור הארץ. רבים מהם טוענים שמוטב שלא תשי, משתשר את מה שהיא משדרת.

הבדיחה הגדולה ביותר במסע המבחן היתה, כמובן, מסיבת-העיתונאים בחלל, בין הטיסים הקרובים ובאים מתוך האפלה אל כדור-הארץ הירקרק, לבין המדענים ביוסטון. אכן, לכך מסוגלים רק האמריקאים.

★ ★ ★

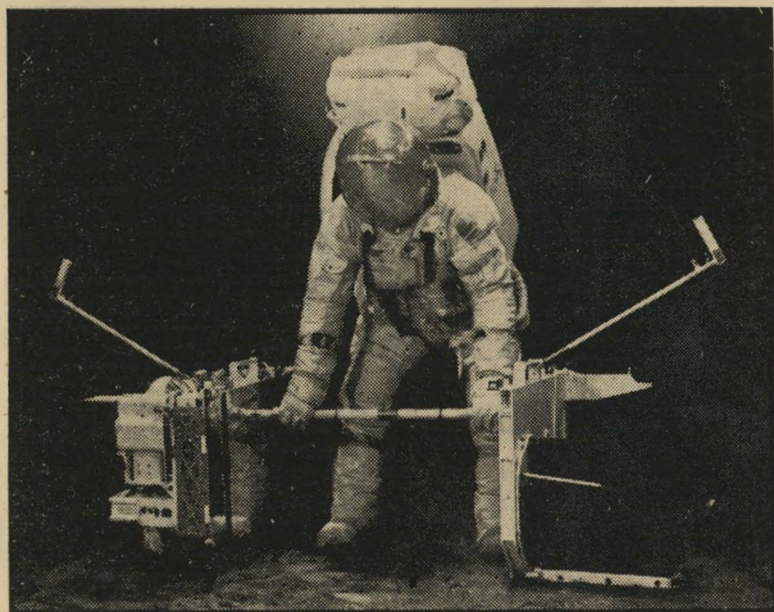
אל עתיד טוב יותר

מאחורי כל הבריחות ובריחות הדעת, עיסקה של אפולו 12 היה רציני ביותר: לאחר שאפולו 11 כחנה את הסכניקה של הסטת אדם לירח והחזרתו משם, פתחה עתה אפולו 12 את סידרת הטיסות שתנצל טכנולוגיה זו למטרה שיש לשמה הושקעו כל המשאבים העצומים ה'אלו: פריצת סודות היקום.

האדם הקשוח מתקשה להבין לא רק את הפרטים הטכניים הכרוכים בשאלה זו, אלא אף את עצם משמעותה. והראיה ה'טובה ביותר היתה התנגדותם של חוגים נרחבים להמשך פיתוח חקר החלל.

לא תיתכן שטות גדולה מזו: משול הדבר לעיתור ששהה כל חייו במערה חשוכה. ולפתע החל רואה — ובאותו זמן יצא מה'מערה החוצה. ידיעותיו של האדם על עצמו

ש משגרו מעית ומסולף — ואולי נשגב? — בכוש-ההסתגלות המדהים של המוח האנושי: סורף לו האדם אל החלל, לאחר שבמשך מיליוני שנים היה כבול ל-

הרמת משקולות על הירח

את חבילת מכשירי המדידה, כשהיא עדיין מקופלת, התצלום — בעת חזרה על כדור-הארץ.

כוכב הנידח שעליו נולד — וכבר לאחר הנסיון המוצלח הראשון, הוא עובר על כך לסדר היום.

ואכן, הטיסה השנייה של האדם אל הירח נערכה באחירת ויקאנד עליו וקליל. תרמו לכך לא במעט צ'ארלס קונארד, ריצ'ארד גורדון ואלן ביין — שזכו לכינוי האסטרור-

„מרום התלהבותו למחשבים ושיטות הנדסה הכלכליות שלו.“ בבור היה לכל שהתקפתו של ריקובר התכונה לזכות את הצי בהקצבות גדולות יותר. אולם גם לאחר שקילת עובדה זו דיברו מספריו של ריקובר בעד עצמם: הם הוכיחו שבשנה הבאה יהיו לרוסים — לראשונה — יותר צוללות אטומיות מאשר לאמריקאים.

וזה, בנוסף לעובדה שגם בצוללות קוני בניצונאליות יש לרוסים יתרון: 375 צוללות — לעומת 145 לאמריקאים.

צרפת

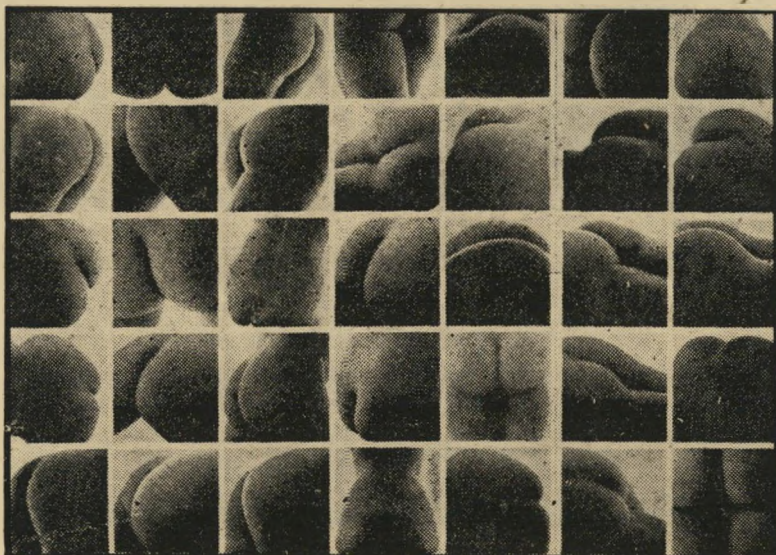
ישבנים עדיפים

על פנים

בישראל, כאשר יצרן כיסאות או ספות רוצה לפרסם את מוצרו, הוא מפרסם בערי חונים תמונה גדולה שלהם, ומספר לקורא המשוועם על מעלותיהם. כך פירסמו מוצרים מאז ומעולם, מדוע אם כן לא להמשיך בכך?

צורת מחשבה שונה קצת גילה לאחרונה אחד מגדולי יצרני הרהיטים באירופה, ה'חברה הצרפתית אלבור. מאחר שהיטיחה נועדו, בתחתיתו של דבר, לא ללקוחות עצמם אלא לישבניהם, החליטה החברה שזו סיבה טובה לפרסם את הישבנים עצמם. מה הקשר? שום קשר, מלבד זה שזה מעניין, חדש, ומגשים את המטרה: משיכת תשומת-ליבו של הקורא.

ישבן הכיב. התיישב איפוא הפירסום מאי הלמוט אורי, והחל בורר מבין 2,500

הישבנים של הלמוט אורי
„חביבים ואנושיים“

ויאמ'נאם

כפר-קאסם —

כפול עשר

זה צילצל כמו חזרה — פי עשרה — על פרשת כפר-קאסם. אולם יש כמה הבדלים.

בטבח כפר-קאסם נודע הדבר מייד. לחץ דעת-הקהל הנאורה, בהנהגת השבועון ה'מקוים, הביא לפיצוץ הפרשה. הטבח בחיאט'נאם נודע רק כעבור שנה (המשך בעמוד 10)

(המשך מעמוד 9)

וחצי, בגלל עקשנותו של חייל אמיץ אחד. בפרשת כפר-קאסם הועמדו לדין האשמים עד לדרגת רב-סרן. בפרשת ויאט-נאם, הועמד לדין רק סגן.

בפרשת כפר-קאסם, אחרי ההתערבות המיידית, נרתמו לעניין ראשי-המשלה ושר הביטחון (דויד בן-גוריון) והכנסת. בפרשת ויאט-נאם אף לא השיב הנשיא על המכתב שהכיל את הפרטים הנוראים, וכל מוסדות השלטון מילאו פיהם מים — עד שחבר בתי-הנבחרים החליט לעורר רעש.

אולם בשביל הקורבנות לא היו הבדלים אלה חשובים. הם נטבחו.

567 הרונגים. דרצה ההמוני אירע ב-16 במרץ 1968. בשעה שש בבוקר החלה הפגזה ארטילרית כבדה על הכפר הירום ויאט-נאם סונג מי. שנמצא באזור אשר היה תחת שליטת לוחמי הוויאט-קונג. הפגזה נמשכה כחצי שעה. כאשר נדמו קולות התותחים, הופיעו בשמי הכפר מיספר מסור קים אמריקאים. מהומים יצאו בריצה כמה עשרות חיילים שהתפזרו על פני כל הכפר. הם הוציאו את התושבים, גברים, נשים, זקנים וסוף מבתיהם וריכוזו אותם בשלושה מקומות ריכוז. אותה שעה פוצצו חיילים אמריקאים אחרים את בתי-האבן של הכפר והעלו באש את בתי-העץ שבו. לאחר שעה של פעילות קדחתנית במקום — לא נשאר זכר לכפר: הוא הפך לתל-חורבות.

הכפריים ישבו על הארץ במקומות בהם רוכזו ולא חששו במה שעומד להתחולל. לפתע, כעבור מיספר דקות, הם ראו את החיילים האמריקאים מכוונים אליהם את רוביהם. נזיר בודהיסטי אחד, שתפס ה עומד לקרות, קם ממקומו והציג בפניו חיילים את תעודת-הזהות שלו. "מצטער", השיב לו החייל שראה את התעודה, ואז נפתחה האש. הכפריים נפגעו במקומות בהם ישבו. לפי העדויות שנבנו, נרצחו בלוקוס 567 איש. נותרו בחיים רק הפצועים אשר גחיות ההרונגים כיסו אותם.

אחרי הטבח הסתלקה היחידה האמריקאית מהמקום, כ-15 דקות אחרי שנכנסה לכפר.

הנשיא לא השיב. סיפור ההרג הימוני לא נשאר בגדר סוד. בתום שלושה ימים, חזרו הניצולים מהכפר וקברו את הרונגים. הסיפורים על הוועדה התפשטו בכל רחבי דרום-ויאט-נאם. הם הגיעו גם לאוזני השליטנות המקומיים, אולם אלה דאגו לחפות עליהם.

"חשבנו שהכפריים נהרגו כתוצאה מההפגזה הארטילרית", הסבירו פקידי המחוז. בדרום-ויאט-נאם, שם ביצעו לוחמי הוויאט-קונג בעבר הוצאות להורג המוניות, חיסלו כפרים שלמים, לא ראו אנשי המימשל הי מושחת סיבה לעורר מהומות כאשר האמריקאים חיקו את אויביהם, הלכו בדרכי הוויאט-קונג.

חלפו מיספר שבועות והסיפור עשה לו כניסים בכל יחידות צבא ארצות-הברית בויאט-נאם. חיילים שנימנו על היחידה שביצעה את הטבח אולם סירבו לקחת בו חלק, סיפרו את הדבר לחבריהם. הוויאט-קונג עצמו הפיץ כרוזים באנגלית ובהם תיאור הטבח. "זו הסיבה שבגללה הוחלט להשיאיר את הפרשה בסוד", אמר מושל המחוז הדרום-ויאט-נאמי, "לא רצינו לסייע לתעמולת הוויאט-קונג."

ייתכן והפרשה היתה נקברת, לולא חייל אמריקאי אמיץ אחד, רונאלד רייזנהאור. הוא שמע את הסיפור עוד בעת ששירת כחייל בויאט-נאם. הוא התייחס אליו כשמועה, מזעזעת אומנם, אבל שמועה. עד שיום אחד פגש בחבר שהשתתף במיבצע. וא העדיף לשחק עד שישתחרר מהצבא ויחזור הביתה.

רק כשחזר לארצות-הברית החל לכתוב מכתבים ובהם דרישה לחקור את הטבח. הוא שיגר מכתבים לנשיא ניקסון, לשר החוץ ויליאם רוג'רס, לשר-ההגנה, למטה הכללי ולכ-20 חברי קונגרס. הוא לא זכה לקבל תשובה מאיש, מלבד מחבר קונגרס רפובליקאי, מוריס אודל, שבגללו התפוצצה הפרשה.

עתה נעצרו שני מפקדים זוטרים בצבא ארצות-הברית, שפקדו על המחלקה שביצעה את הטבח: סגן-מישנה ויליאם קלי וסמל דוד מיטשל. הם יועמדו, כנראה, למשפט צבאי. אבל הממונים עליהם, אלה שאולי לא נתנו את ההוראה לבצע את הטבח, אבל ידעו עליו בריעבד, השתיקו אותו וחיפיו עליו, יישארו חופשיים.

זרגוע קל עם דובק רויאל

פרטום דיר יעקבסון

דובק

רויאל

פילטר

20 סיגריות נייד המלך

מישטריה הכיבוש יישאר על כנו עד אז, אין מנוס מעימות כללי בינינו ובין העם בשטחים המוחזקים, עם כל הכורך בכך מבחינה צבאית, מדינית ותעמולתית בארץ ובעולם."

★ ★ ★

משה דיין לא עשה זאת. הוא עשה את ההיפך. הוא היטה את עצמו, ואת הממשלה כולה, שהמצב יכול להימשך לנצח. שאפשר להרגיע ולהשתק אומה שלמה. בתחבולות של התחכמות, תחת מיסטר של כיבוש, בשעה שאזונה כרויה לכל רחש הבא אל ה מהעולם הערבי השכן. לשווא הזהיר הרמטכ"ל, רביאלוף חיים ברי לב, פעם אחרי פעם, ש"אייאפשר לחסל את הטרור כל עוד לא נמצא פיתרון והסדר לפי לסמינים."

דיין קיבל על עצמו אחריות עצומה. עתה עליו לשאת בה. (איננו אומרים זאת כחכמים אחר-מעשה. הזהרנו את דיין, במילים אלה בדיוק, עוד לפני שנתיים. יעצתי לו, בנאום בכנסת, לקרוא ספרים על מלחמות המחתרת בעולם, ולהיחזק שהן כפופות לחוקי-ברזל בלתי משתנים. דיין התעלם מכך, וחברת-הכנסת דאז, גולדה מאיר, השיבה בליגלוג שאני קורא ספרים רבים מדי. הזהרנו את דיין בעיתון זה שהזמן חולף, ושאינן כל ערך למדיניותו בשטחים אם לא ידאג לניצול הזמן כדי לתכנן ולהפעיל פיתרון של ממש לבעיית פלסטין. גם מכך התעלם.)

כישלוננו של דיין היה צפוי. הוא היה טמון בעצם גישתו. דיין יודע עתה כי נכשל. תגובתו מעידה על כך. איך נוהג אדם כשהוא נוכח לדעת כי עולמו מתמוטט סביבו?

אדם אחר, שקול יותר, היה מסיק ברגע הי אחרון את המסקנה הנכונה, מתייצב באומץ לב בפני הממשלה והציבור, מציץ פיתרון של ממש — אפילו אם אינו פופולרי.

משה דיין אינו אדם כזה. הוא מגיב כאדם אחוזי-פחד. הוא נוקט לפתע בשיטות שהוא עצמו פסל אותן לפני שנתיים, שהוא עצמו הגדירן כהרות-אסון.

הוא עובר לשיטת העונשים הקולקטיביים, השיטה הבודד קה ביותר להמרת האוכלוסייה במישטריה הכיבוש. הוא מפוצץ רחובות שלמים, ומחר יאלץ

לא בגלל "היד הרכה", אלא למרות ששילטונות הכיבוש ניסו תחילה, כמיטב יכולתם, לנהוג בגישה הומאנית — יחסית! — בשטחים.

משה דיין נכשל לא מפני שישתו, כשלצמחה, היתה בלתי-נכונה, אלא מפני שלא הבין מראש את מגבלותיה. הוא נכשל מפני שלא היה מסוגל להבין שי שיטה זו היא ארעית מטיבעה. שאינה אלא מכשיר להרוויח זמן.

הוא נכשל מפני שלא טרח ללמוד ולהבין את המכניזם

אייאפשר עוד להעלים את העובדה הפשוטה, המודקרת בכל מהדורת-חדשות:

משה דיין נכשל כישלון חרוץ ומוטאלי. אינו מתכוון למשה דיין הפוליטיקאי, שנכנע לגולדה מאיר ומכר את הבכורה (שהיתה לו בעיני מעריציו) תמורת נזיד-עודשים. כישלוננו של פוליטיקאי הוא עניינו הפרטי או הסיעתי. אינו מתכוון למשה דיין, שריהיטחון. כישלוננו של שריהיטחון הוא עניין ממלכתי ממדרגה עליונה.

★ ★ ★

מזה שנתיים וחצי, משה דיין הוא הדיקטטור של השטחים המוחזקים. איש אינו מתערב, איש אינו מעז להתערב, בצורה בה הוא מנהל אותם.

הוא נוהג בהם כשולטן ערבי בימים עברו. הוא עצמו בא לכל מקום-תורפה. הוא עצמו מקים מען עם התושבים. הוא עצמו מחליט, בו במקום, בהתאם למצב-רוחו באותו רגע, את כל ההחלטות — החל בהטלת עוצר, וכלה בפירצות שורת בתיים.

אין הוא יכול לגודל את האחריות מעצמו. כשרהיטחון, תפקידו העליון בשטחים המוחזקים הוא להבטיח בהם את השקט. למנוע פגיעות בביטחון. למנוע התמרדות של קבוצות-מחתרת והתקוממות של המונים. בתפקיד זה, הוא נחל תבוסה מוחצת.

עובדה פשוטה היא שבכל רחבי השטחים המוחזקים קיים עתה מצב של מרי כללי.

גרוע מזה: תנועה זו פשטה עתה בישראל עצמה. ומקרי פה בפעם הראשונה חלקים מן הנוער הערבי שגדל במדינת ישראל ושהתחנך על ברכיה.

זוהי התמוטטות כללית של המצב הביטחוני — התמורטות שיש לה השלכות חמורות ביותר לא רק לגבי הביטחון השוטף בישראל, אלא גם על מעמדה של ישראל בעולם ועל סיכוייה לעמוד במאבקה ההיסטורי עם העולם הערבי. קשה לתאר כישלון נורא יותר של שר, בעניין גורלי הנתון לסמכותו.

★ ★ ★

ביקורת על כישלון זה יכולה להימחק משני כיוונים הפוכים. יש הטוענים — ומיספרם גדול ורב — כי

להתפטר!

לפוצץ כפרים שלמים. הוא מציע לתת פקודה לחיילים לירות לתוך המון של עובדי-אורח, במיקרה שטרוריסט בודד נמלט לתוכו.

הוא חורץ פסקדין מוח על שרידי מישטריה הכיבוש ה"ליברלי". הוא עובר בהירות לשיטות של אליגריה ויאס-נאם, השיטות שהוא עצמו הזהיר בפניהן את ידידיו ופקודיו אחרי שראה את תוצאותיהן בסיוורו בחיאט-נאם.

כישלוננו של דיין הוא אסון. הצורה שהוא מגיב עליה, בהתאם לאופיו, עלולה להוביל לשואה.

★ ★ ★

אשר נשאל משה דיין השבוע בטלחניה אם הוא נכשל, הוא השיב בצורה מוזרה ביותר. תוכן דבריו היה: כולם נכשלו.

מי שהיה אחראי להשגת השלום, לא השיג שלום. מי שהיה אחראי לניהול יחסיה-חוץ של ישראל, הביא לבידוד המדינה. כלומר: גם גולדה מאיר, גם אבא אבן, גם שאר השרים נכשלו כמורהו.

זה נכון, כמובן. הממשלה כולה נכשלה במי שימותיה ההיסטוריות. אבל אין בכך צידוק כלשהו לכישלונותיו המיוחדים של שריהיטחון חון בתחום אחריות שלו.

כישלון זה הוא חריג-משמע, ואינו ניתן לתיקון. במדינה דמוקרטית נאורה, חייב שר להסי-תלק מתפקידו כנסיבות אלה.

אצלנו המצב הפוך. דיין "איים" בהתפטרות אם לא תתקבל דעתו בעניין העונשים הקולקטיביים — דעה שהוא תוצאת הכישלון, ופתח לכישלון מסוכן עוד הרבה יותר. וממשלה זו של כושלים ונכשלים — נכנעה לו.

משה דיין לא יתפטר. אבל לנו חשוב לרשום כאן, בלשון חריג-משמעית, את התביעה להתי-פטרותו — לפני שהוא מביא אסון על המדינה.

של תנועת-מחתרת, את חוקי-הברזל של התנהגות אוכלוסייה במישטריה הכיבוש.

הוא נכשל מפני שלא התייחס ברצינות ובאחריות לתפקיד זה. מפני שחשב שאפשר להתחכם בו. מפני שזילזל את הומי באדם, ובייחוד באדם מן הצד השני, מונע ממנו לר-אות את הנולד.

הוא נכשל מפני שאין הוא מסוגל לחשוב לטווח ארוך, מפני שכל מחשבותיו נתונות תמיד לפתרון בעייה מיידית, ללא פרספקטיבה.

★ ★ ★

שיטות מישטריה הכיבוש של משה דיין, שהיו ברובן אינטליגנטיות מאוד, אכן הרוויחו זמן. זמן של שנתיים.

אילו נהגו שילטונות הכיבוש כ"יד הקשה", כעצתם של עיתונאים ופוליטיקאים רודפי פופולריות, היה המצב הנוכחי משתפר בעזה, ברמאללה ובחברון כבר לפני שנה וחצי.

אם לא הפכו השטחים המוחזקים כבר אז לסיר-לחץ. הרי זה מפני שניתן לקטור לצאת מבעד לשסתומים של הגש-רים הפתוחים. מפני שההימנעות מעונשים קולקטיביים מנעה התהוות אווירה הנוחה לאיגו-מחתרת.

שריטחון נבון היה מתייצב, לפני שנתיים, בפני הממשלה ומדווח לה: "רבותי, אני נוקט במדיניות המבטיחה לנו שקט יחסי במשך זמן-מה."

"והו שקט זמני. שקט לפני הסערה. לא ניתן לדחות את התקוממותו של עם במישטרי כיבוש למשך זמן רב מדי."

"אני מבטיח לכם שנהוצתי, ואולי שנתיים. במשך הזמן הזה יש למצוא פיתרון מדיני, שיבוא במקום מישטרי הכיבוש, ושיספק את האוכלוסייה בשטחים אלה. אם לא תמצא הממשלה פיתרון כזה, ואם

השר דיין נכשל מפני שנהג כ"יד רכה". מפני שמישטריה הכיבוש היה "ליברלי" מדי.

הם מוחלים ביקורת על מדיניות הגשרים הפתוחים. הם תובעים לנתק את אוכלוסיית השטחים המוחזקים משאר חלקי העם הפלסטיני והעולם הערבי. הם תובעים להחמיר את העונשים, להפוך את בתי-הסוהר גיהנום לאסירים-ער-בים, להרחיב את שיטות העינויים, לתלות את החבלנים הנלכדים, להשמיד כפרים, לגרש המונים.

בקיצור: הם תובעים לאחוז בכל האמצעים הקלאסיים, כהם נוקטים מישטרים קולוניא-ליים גוועים ערב התמוטטות הסופית.

זוהי תביעה פופולרית. אחרי כל מעשה-חבלה, אחרי כל פצצה המפילה קורבנות, קל לשלח יצרים ולעורר את תא-ההנהגה הטיבעית השוכנת בכל אדם ובכל ציבור.

עשרות דוגמאות בדור האחרון מעידות לאן מובילה דרך זו — תמיד.

היא מובילה לבידוד מוחלט של המדינה בעולם. לניתוקה ממקורות התמיכה הכספית והצבאית. להענקת מיטב הסעד המוסרי והחומרי לתנועת-המרי הלוחמת. להתלקחות כל-לית חמורה שבשתיים, של האוכלוסייה המדוכאת. להתגב-רות ולחישול המחתרות. להתפוצצות סופית, ששום מישטר כיבוש בעולם עדיין לא הצליח להחזיק בה מעמד.

ואולי חשוב מכל: להתנוונות מוסרית ופרי-ליטית של העם המדכא. למותו הרוחני.

★ ★ ★

האמת ההיסטורית היא שמה דיין נכשל בגלל סיבות הפוכות. הוא לא נכשל בגלל הגשרים הפתוחים, אלא למרות הגשרים הפתוחים.

לא מפני שמישטריה הכיבוש היה "ליברלי" מדי, אלא מפני ששום מישטריה הכיבוש אינו יכול להיות ליברלי באמת.

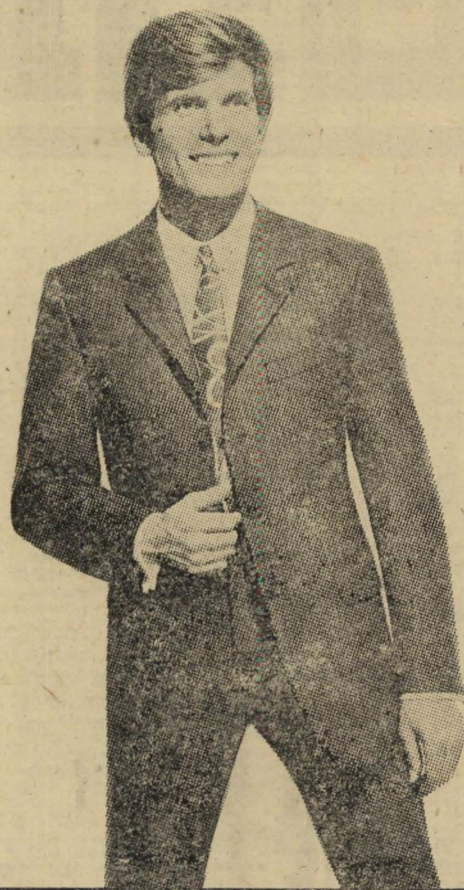
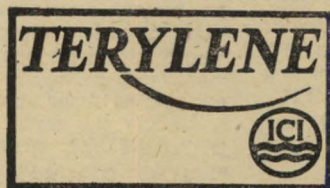
חליפה זו עולה 100.000 דולאר

אצלנו לא תוכל לקנות אותה, אולם אם אתה מחפש חליפה העשויה
מבד איכות, תפורה בגזרת האופנה, הכתבת היא א.ב.ג.-'טרילין'

א.ב.ג.

מרכז האפנה האקסקלוזיבי
הגדול ביותר לשרות הגבר בארץ

חשבונו עם מוסקבה

אורי אבנרי: כבוד היושב־ראש, כנסת נכבדה. לא רק בישראלים, ולא רק ביחודים, אלא בראש וראשונה בבני־אדם שוחר־חופש, אנו מגישים כתב־אישום.

מי המאשים? מי הנאשם? ומהי מהות האשמה?

לכל אדם זכות הגירה

מנהיגי ברית־המועצות מנסים להעמיד פנים כאילו עומדת כאן אידיאולוגיה מול אידיאולוגיה, כאילו הצינון הנוראה הכריזה מלחמה על המישטר הסובייטי, כאילו מסע הקיפוח והדיכוי נגד יהודים בברית־המועצות הוא אמצעי הגנה של המישטר הסובייטי נגד יסודות חתרניים. זהו כזב.

אין צורך להיות ציוני כדי להגיש את כתב־האישום. כל אדם שוחר־חופש, בכל ארץ ומכל עמ, מצווה להטות את האשמה.

כי זהו האני מאמין של האנושות החופשית: לכל אדם הזכות להחליט, על פי מצפנו החופשי, לאיזו אומה הוא רוצה להשתייך, לאיזו מדינה הוא רוצה להצטרף, לאיזו ארץ הוא רוצה לקרוא מולדת, באיזו דת הוא רוצה להאמין או לא להאמין.

זכות־יסוד אנושית היא, לכל אדם, להגר לכל ארץ שהוא בוחר בה, ושהוא רוצה לקשור את גורלו לגורלה.

לשום מישטר אין הזכות לסנוג בני־אדם בניגוד לרצונם. אם לפי מוצא, אם לפי אומה, אם לפי דת. רצונו החופשי של האדם עומד מעל לכל השתייכות כפויה, מעל לכל קולקטיביזם אוטומטי הנגזר עליו בעל כרחו.

בשם אידיאל פשוט זה של חופש אנושי אנו תובעים את זכותו של כל אדם בברית־המועצות להחליט לאיזו אומה הוא שייך, באיזו צורה להתפלל, באיזו שפה לדבר.

בשם אידיאל פשוט זה של חופש אנושי אנו תובעים לא רק את זכותו של כל יהודי בברית־המועצות לעלות לישראל, אלא את זכותו של כל אדם בברית־המועצות, ובכל ארץ אחרת, לעלות לכל ארץ שהוא רוצה. ואותם הרוצים לעלות לישראל, הרוצים להצטרף אליה, נקבל את פניהם בזרועות פתוחות ובברכת "ברוך הבא", בשם הסולידריות היהודית ובשם הסולידריות האנושית.

הקומוניזם על ספסל הנאשמים

האנושות שוחרת־החופש היא המאשימה. מי הנאשם? נכריז בגלוי, בפפה מלא: **הנאשם הוא הי מישטר הקומוניסטי בברית־המועצות.**

ישנה לאחרונה אופנה לייחס את כל הפשעים לסטאלין המת, ולשחרר מאחריה את הקומוניזם החי. איננו יכולים לקבל גישה זו, שפשטה גם בקרב השמאל החדש בעולם.

סטאלין לא היה תופעה מיקרית, ופשעיו — החל ברצח המיליונים וכלה בעליית־הרופאים ובמשפטי־ההיהוד האחרונים שלו — לא היו פשעים מיקריים. רק על רקע האידאולוגיה הקומוניסטית יכול היה האיש דג'ונגאווליה, הגרוזיני הזה, לעלות ולעולל את מעלליו הנרי ראים.

הקומוניזם הוא השולל את חופש־האדם מעיקרו, המעמיד קולקטיבי אנונימי, בהנהגת דיקטטורה שרירותית ונצחית, מעל לריבונות האדם החופשי.

האם מיקרה הוא, שעד עצם היום הזה לא ראה העולם אף מישטר קומוניסטי חופשי אחד? האם מיקרה הוא שאחרי חמישים שנות קיום מישטר סובייטי, אין בברית־המועצות שמץ של חופש, שמץ של כבוד לאדם, ססופרים מושלכים לכלא, שגנרלה המעז לדרוש חופש מאושפו כחול־הרוח (כלומר, הדרישה לחופש היא מחל־הרוח!) שאימפריאליזם גם דורס את צ'כוסלובקיה, כשם שאימפריאליזם גם אחר דורס את ויאטנאם? **יום פילפול לא יעזור כאן — הקומוניזם בתור שבוה הוכיח את אייבולתו להתקיים בצר**

חרות האדם — ופרשת יהודי ברית־המועצות אינה אלא אחת הדוגמות לכך.

הבה נשאל את המנהיגים הסובייטיים: אם אתם אומרים שיהודי ברית־המועצות מזדהים עם המישטר הסובייטי והי מולדת הסובייטית, מדוע אינכם מעניקים להם את חרות ההגירה כדי שכולנו נוכח לדעת שכולם רוצים להישאר שם?

סטאלין לוחץ ידי ריבנטרופ (1939)

אם אתם אומרים שיסודות ציוניים חתרניים חותרים תחת, אשיות המישטר הסובייטי, מדוע אינכם מגרשים ציונים אלה מברית־המועצות?

אין תשובות לשאלות אלה. אין תשובות — כי הטענות עצמן נובעות מכזב יסודי.

הצביעות של רק"ח

כבוד היושב־ראש, יש בבית הזה סיעה קומוניסטית, ואולי צירד לומר לאור תוצאות הבחירות — סיעה קומוניסטית ערבית, שאי אפשר שלא להתייחס אליה. אנחנו מתריעים נגד המעצרים המינהליים בארץ, נגד פגיעות בדמוקרטיה ובחופש־האדם במדינה הזאת.

אבל באיזו עזות־מצח וכאיזו חוצפה אתם — אותה סיעה — עושים זאת, כאשר אתם מצדיקים בפחמלא מאסר מליון נפשות, בתי נאים בלתי־אנושיים, בסיכור, כיום? כשאתם מצדיקים עונשי־מוות בעוון עבירות כלכליות בברית־המועצות, ודיכוי כל חופש־ביטוי לא־מי ואישי?

השאלות הראשונות

ביום הראשון של הכנסת השביעית הגשנו את השאלות הבאות:

● **לראש־הממשלה:** מי החליט על שיגור השדר לנשיא ארצות הברית בעניין ויאטנאם? האם נשלחה בדיעת הממשלה ושר־החוץ? (שלום כהן).

● **לשר־החוץ:** האם האמריקאים ביקשו לקבל שדר כזה? (אורי אבנרי).

● **לשר־הבטחון:** האם הוברר

לממשלה מי היה אחראי לחבלה בנמל אילת — ארגוני־חבלה או ממי שלה ערבית? האם נכון שידוע על איי מוני אנטי־צפרדע מבין החבלנים (שלום כהן).

● **לשר־החוץ:** האם נכון שישראל הודיעה לארצות־הברית בשנת 1967 שהיא רוצה שהגבול הבינלאומי

בין ארץ־ישראל ומצרים ישמש כגבול החדש? האם נמסר מאז לארצות־הברית הודעה אחרת? (שלום כהן).

● **לשר־המשפטים:** האם נקט משרד־המשפטים הליכים נגד אישים, כגון הרב ניסים, שפירסמו הודעות הי מבזות את השופט ברנזון בעקבות החלטתו בעניין הטלוויזיה? (שלום כהן)

● **לשר־הבטחון:** האם נכון כי נהרסו 18 בתים בחלחול וי כי

חבר־הכנסת וילנר, שאיננו נוכח כאן, אמר שליהודים בברית־המועצות יש אותן הזכויות כמו לאזרחים אחרים בברית־המועצות. זה יכול להיות, כי גם לאזרחים האחרים בברית־המועצות אין שום זכויות.

כאשר חבר־הכנסת וילנר מנתח את מכתבם של 18 היהודים הגרוזיניים, האם הוא לא מרגיש באירוניה העמוקה כשהם כותבים: "מותר להתפלל בבית" — כלומר, לבית עוד לא הגיעה הבולשת הפוליטית? וכשהוא אומר שהי צעירים מתנגדים להגירת הזקנים — מי הם הצעירים האלה? האם יש להם אפשרות שלא להתגר, כאשר הבולשת באה ושואלת אותם אם הם מתנגדים או לא? האם תמימות אמתית היא זו מצד חבר־הכנסת וילנר?

האם ידינו נקיות?

אולם, כבוד היושב־ראש, בבואנו להגיש כתב־אישום זה, חייבים נזכור את הכלל הנהוג בכתב־המשפט: מי שבא לתבוע צדק, חייב לבוא בידיים נקיות.

האם ידינו נקיות לגמרי?

מרדכי פורקים: היה לך נאום יפה עד עכשיו. אתה רוצה לקלקל אותו?

אורי אבנרי: חכה, אולי תסכים איתי.

יש בישראל שאלה של "מיהו יהודי". ממי שלת ישראל שוללת את התשובה הפשוטה, שיהודי הוא כל מי שרוצה להיות יהודי. תחת זאת הנהיגו אצלנו תשובה שגויה ממנה ריח מוטליטרי: יהודי הוא מי שהרבנות קובעת שהוא יהודי.

יש בישראל שאלה של זוגות מעורבים. האם נהגנו כלפיהם כראוי? האם היחס הרשמי אליהם, מתוך כניעה ללחצים פוליטיים, אינו חבלה ברורה בעליית מאות אלפי יהודים סובייטיים, שנשאו נשים בלתי־יהודיות?

עומדת בפני ישראל השאלה של העם הפלסטיני. לא אכנס עתה לשאלה המדינית — אך במהינת הצדק האלמנטרי, איזו זכות יש לישראל לשלול את זכותם של שלושה מיליון בני־אדם להגדיר את עצמם כאומה נפרדת, כאומה הפלסטינית, ולהיות במדינה לאומית משלהם, תחת הדגל הלאומי שלהם? הרי זוהי אותה זכות שאנו תובעים ליהודי בריה"מ!

עומדת בפני ישראל שאלת היחס לאזכי לזוסיה בשטחים המוחזקים. הנהגת עונשים קולקטיביים, המכונים "עונשים סביבתיים" — איך היא מתווישבת עם כיבוד זכויות האדם? החלחלה שתקפה את העולם נוכח מעשה חלחול — ואני הייתי בחוץ־לארץ, והייתי עד לחלחלה של חלחול — האם אין היא פוגעת פגיעה נוראה בכושרנו לעורר את מצפון העולם לטובת יהודי ברית־המועצות?

רוח החופש תנצח!

זוהי ביקורתנו הפנימית, ואנו ממלאים את חובת מצפוננו בהשמיענו אותה.

דיוקא מפני שאנו מתריעים על אותם מעי שים של שליטי מדינתנו, הפוגעים בחופש־הצדק שלנו, זכותנו היא, וחובתנו היא, להטיח בפני שליטי ברית־המועצות את האישום שבפנינו: אתם שדרסתם את צ'כוסלובקיה, אתם המדכאים את חרות האדם הסובייטי, אתם שגנייתם את סטאלין וממשיכים בדרכו — הנוער העולמי, הנוער השואף לחופש אמת במזרח ובמערב, המואס באימפריאליזם הסובייטי והאמריקאי כאחד, נוער זה יפנה לכם עורף, כי דגלו הוא דגל החופש. ובשם דגל זה אנו תובעים צדק וחופש ליהודי ברית־המועצות.

אפיים בדבריו של סופר סובייטי יהודי, איליה ארנבורג: "גם אם יכסו את העולם כולו באספלט, ינבטו גבעולי דשא ירוק ויכי קיעו את האספלט!"

(בתום הדיון קיבלה הכנסת הצעת החלטה מטעם כל סיעות הכנסת, ובכללן סיעת העולם הזה — כוח חדש, נגד קולות רק"ח בלבד).

תים בעזה בעיקבות שני מקרי־דחף? לפי איזה קריטריונים נבחרו בתים אלה? מי החליט על הדיסח? האם העזלו את שמות כלשהם נגד בעלי בתים אלה? האם ניתן לבעלי־הבתים להתגונן בפני ההאשמות? (אורי אבנרי)

● **לשר־הפנים:** האם נכונה טעני תו של **אנטוני נאמינו**, לשעבר שר־המדינה במשרד החוץ הבריטי, כי יש ראל אסירה עליו את הכניסה לתחומיה? אסיכ, מה הן הסיבות לכך? (אורי אבנרי)

ההקדמה

את נימוקי הדחיפות. הוא כלל לא יהיה נוכח כאשר ייקבע אם ההצעה דחופה או לא. ברגע זה מונחת בנשיאות הצעה דחופה לסדרהיום, שהגשנו בקשר לאגרת שראש הממשלה שלחה לנשיא ארצות הברית.

היה זה מעשה מחריד ומועז, סטירת לחי למליוני יהודי ארצות הברית, והוא נעשה מלי התייעצות עם הכנסת, בלי לשאול את הכנסת. הגשנו הצעה דחופה לסדרהיום. האם יש איזה ספק מה תהיה ההכרעה על הנשיאות שנבחרה היום? אפילו לא ישאלו אותנו למה זה דחוף? נבואה זו נתקיימה עוד באותו יום, כאשר נשללה דחיפות ההצעה. נאלצנו להעלותה מהצעה רגילה — דבר שדחה את השמעה דברינו לפחות שבוע.

בוגורין ואיסר - בלתי כשרים

בהקשר לענייני החוק והבטחון העליון רעיון, שיועז ממש את אנשי המערך: שוועדות הכנסת יורכבו לפי מומחיותם ורמתם של חבריה הכנסת, כך שכל חברי הכנסת ישובץ בוועדות לפי כשרונותיהם, ולא לפי השתייכותו הפיאודלית-מפלגתית.

אורי אבנרי: ניקח את ועדת החוץ והבטחון. כולנו יודעים שבעיני בטחון אין

— ילדים, זוזו מכאן!

קריקטורה של זאב ב"הארץ"

הכנסת הזאת, המליאה הזאת, קיימת. כל ההכרעות נופלות בוועדת החוץ והבטחון. אין צורך אפילו באישור של מליאת הכנסת. האם יתכן, ש26 חברי הכנסת שנבחרו — חלק מהם, על כל פנים — בגלל דעותיהם בענייני חוץ ובטחון, לא יהיו נוכחים בשעה שהכנסת תכריע בעניינים אלה?

האם ייתכן שחברי הכנסת כבוגורין לא יהיה נוכח? האם ייתכן שחברי הכנסת איסר הראל לא יהיה נוכח? האם ייתכן שאף חברי הכנסת אחר הרגול ביישות הפלסטינית לא יהיה נוכח?

על סמך מה נקבעה תיקרה של נאמנות לפי גודל הסיעה אליה חבר הכנסת שייך? חבר הכנסת בוגורין היה מהימן בענייני בטחון כאשר היה שייך למפלגה מסוימת, ואיננו מהימן בענייני בטחון כאשר הוא שייך למפלגה אחרת. חבר הכנסת איסר הראל אולי מהימן בעיני מישהו כאשר היה ראש שירותי הבטחון, אבל, אוטומטית, נשללת ממנו המהימנות כאשר הוא שייך לסיעה בת ארבעה חברים.

אנחנו מכירים את האריתמטיקה של חבר הכנסת ברעם. אנחנו מכירים אותה מהכנסת הקודמת. אין לה שום ציוק. מוסדות הכנסת, תפקידם לשמש במה לוויכוחים נוקבים על העניינים המסורים לידה. העם רצה — כאשר הלך לבחירות — שכל ועדה תכלול את ההרכב החזק ביותר של מומחים לאותו שטח.

אם יש ועדה לענייני צבא ובטחון, צריכים להיות בה לפחות אותם חברים בבית הזה שלגבי סמכותם ונסיגותם בעניינים אלה אין כל ספק, ותהייה דעותיהם אשר תהינה. באה האריתמטיקה של חבר הכנסת ברעם ואומרת שאין לזה שום שייכות. אם יש סיעה של איש חברים של אף אחד מחבריה אין נסיון או ידע כלשהו בענייני מסויים. היא חייבת בתוקף גודלה, להיות חברה באותה ועדה, ואם יש סיעה אחרת, קטנה יותר, שכל חבריה, נניח, מומחים באופן מיוחד לאותו ענין — לא תהיה מיוצגת.

נניח שהיתה בבית זה סיעה של המישה חברים שכל חברה היו אלופי צה"ל. אותה סיעה לא היתה מיוצגת בוועדה לענייני צבא. לעומת זאת, סיעה שכל חבריה תלמידים ישיבה וגדולים בתורה, ובהיותם גדולים בתורה לא הספיקו לשרת בצה"ל — סיעה זאת תהיה אחראית לענייני הבטחון של הכנסת כלפי העם. זה אבסורד שאין דוגמתו.

לא שהחלוקה שלך, חברי הכנסת ברעם, אינה נכונה, אלא עצם דרך-החשבה שלך אינה נכונה. הכנסת צריכה לבחור באנשים בלי קשר להשתייכותם המפלגתית.

ההשתייכות המפלגתית לגבי סוגיה זו לא צריכה להיות מכרעת. יש לקבוע מי הם 19 החברים הנכונים לגבי ענייני צבא ובטחון. מי החברים הנכונים לגבי ענייני חוץ וכן הלאה. באופן מעשי הצענו להוסיף שלוש ועדות חדשות בכנסת: ועדה לחקיקת חוקה, ועדה לביקורת המדינה ועדה לענייני המרחב.

לבסוף הצענו הצעה סבירה ומתונה מאין כמוה, שאינה מפירה את יחסי הכוחות בכנסת. ההצעה: שכל סיעה תוכל לשלוח משקיף, בעל דעה מיעוט, לכל ועדה שאין היא מיוצגת בה. כלומר: שנציג סיעה זאת יוכל להביע בה את השקפתו, אך לא להשתתף בהצבעה.

גם הצעה זו נדחתה. משה ברעם, שייצג את הסיעות הגדולות, הקושי את עיקר דבריהם שבה שלוח המשקיף מוחצת עלינו.

כאשר הובא ההרכב הסופי של הוועדות לאישור ביום הרביעי — נכחו באולם ששה חברי הכנסת. כחמישים חברי הכנסת אכלו באותה שעה ארוחת צהריים במזנון.

כבר ביום הראשון של הכנסת השביעית נקבעה דמותה. שולט בה הקארטל של שלוש סיעות — המערך, גח"ל והמפד"ל. לפחות שתי הראשונות הן גושים מונוליתיים, המרימים ידיים לפי פקודה.

עוד מוקדם לחרוץ דין על כל חברי הכנסת החדשים, אך כבר במבט הראשון ניתן לומר כי שתי הסיעות הגדולות אינן מרשימות ברמתן האנושית, למרות החילופים הרבים שחלו בהן. באו כעיקר אנשי מנגנון צייתניים ואפורים.

בכנסת תשלוש השרירות של שני מנגנוני-המפלגות, שיאמרו אמן למעשי הממשלה. מול תופעה זו תתייצב באופוזיציה מוחלטת רק סיעה אחת — סיעת הכוח החדש. כל זה הוברר כבר בשבוע הראשון — כאשר היינו היחידים שהצבענו נגד בחירת ה"יו", וכאשר ניהלנו מאבק מילולי חד-משמעי נגד מיבנה המוסדות של הכנסת החדשה.

נשיאות בלי אופוזיציה

בנאום הבכורה שלו (מלבד הצעתו ההפגנתית, בישיבה הראשונה של הכנסת, לבזר בי כו"ר הכנסת, מפני ששום סיעה אחת לא העמידה מועמד נגדי למועמד של המערך) הצביע שלום כהן על הזכות היסודית של המיעוט. היה זה בזיון על בחירת סגני היושב ראש (שרגלים לקרוא להם "הנשיאות"). הקארטל הציע שכל הסגנים יהיו מטעם שלוש המפלגות הגדולות.

שלום כהן: בחוק החברות יש מושג ששמו — "מניעת עושק המיעוט". כלומר, בחברת מניות יש זכויות גם למיעוט, שאפילו הרוב אינו רשאי לעשוק אותו.

הרוב יכול למצות מלא זכויותיו. אבל אין הוא רשאי, על פי החוק, לעשוק את זכויות המיעוט.

עקרון זה אומץ גם במשפט המינהלי, ואם אינני טועה, בית-המשפט העליון אף קיבל אותו בדיון בפרשת הבחירות למועצת הרבנות הראשית של תל-אביב.

אני חושב שיהיה זה נאה, שבית-המשפט יאמץ את החוק הזה של צדק טבעי, ויפגין עליידי המעשה שאני אציע אותו, כי המיעוט — וזה מיעוט שנשלח לבית עליוני הכוחים — זכויותיו היסודיות והצדק היסודי שלו משוריינים מפני עושק הרוב. על כן אני מציע שבהרכב של הסגנים של יושב ראש הכנסת ייוחד יצוג משוריין לסיעות הקטנות, וההרכב שאני מציע הוא כדלקמן:

מספר הסגנים ליושבי ראש הכנסת יהיה — המישה; שניים למערך, אחד לגח"ל, אחד למפד"ל וסגן ליושבי ראש אחד מטעם כל שאר הסיעות, שיוסכמו ביניהן על נציג שיכנה ברוטציה.

אני מציע שני נציגים למערך, ולוא רק מן הטעם שהדבר יאפשר למנות סגן יושב ראש ערבי, דבר שלועדתנו מהווה תקדים נאה לאופייה הדמוקרטי של מדינת ישראל.

ההצעה נדחתה, כמובן, אגב, עצם בחירתו של סגן ערבי מלמד משהו על הדרך בה נודדים הרעיונות שלנו. ביום הראשון של הכנסת הקודמת הצעתי שיהיה לכנסת יו"ר, או לפחות סגן-יו"ר, ערבי, כדי שאחד מאנשי הממרת הייצוגית של המדינה יהיה ערבי.

אז צחקו והתרגזו — כשם שצחקו והתרגזו הפעם כאשר העזנו להציג מועמד נגדי ליו"ר המפא"י, אולם באיחור של ארבע שנים (ומלחמה אחת) נתקבל הרעיון שלנו דאז לפחות חלקית.

אחרי נאומי של שלום כהן ניגש אליו פנחס ספיר, ושאל אותו אם הוא משפטן. היתה זאת מחמאה לאיש שהכין את החומר המשפטי לעזמתנו — אמנון זכרונ, החבר השלישי של סיעתנו הפועלת בכנסת.

שני סוגים של חברי כנסת

את המצב שהשתרר בכנסת מייד עם פתיחתה הגדתי בנאום בו מחיתי נגד הרכב ועדות הכנסת. לפי החלטת הקארטל של שלוש המפלגות, יהיו הן בלבד מיוצגות בכל הוועדות החשובות — לא רק בנשיאות, אלא גם בוועדת החוץ והבטחון ובוועדת הכספים.

אורי אבנרי: אתמול והיום נקבעת למעשה דמותה של הכנסת השביעית, אם היא תהיה חותמת-גומי...

קריאה: מפני שלא נבחרת ליושבי ראש?

אורי אבנרי: אתמול בחרתם ביו"ר. היום בחרתם בסגנים ליו"ר והיום אתם מתכווים להרכיב את ועדת הכנסת, והתמונה הכוללת היא — הכרעה לגבי דמותה של הכנסת.

נקבע שהכנסת השביעית תהיה חותמת-גומי צייתנית בידי הממשלה שתקום. שתהיה מוסר לאישור פורמלי ותו לא. שכל דבר אשר יוחלט עליו במזכירות של שלוש מפלגות, תוך הידברות ביניהן, יאושר בכנסת אוטומטית על ידי תהליך פורמלי, ותהיה דעת הציבור כאשר תהיה, ותהיה דעת חברי הכנסת היושבים כאן מאשר תהיה.

חברי הכנסת היושבים בכנסת הזאת, כמו בכנסת הקודמת, לא יצביעו לפי דעתם, אם דעתם תהיה שונה מדעת המפלגה. הם יזכרו מה קרה לאותם חברי הכנסת הקודמת אשר העזו עספספיים להצביע נגד דעת הממשלה, נגד דעת מזכירות המפלגה. חברי הכנסת החדשים בודאי יזכרו את הדוגמה הבולטת הזאת, יירשמו זאת על לוח ליבם.

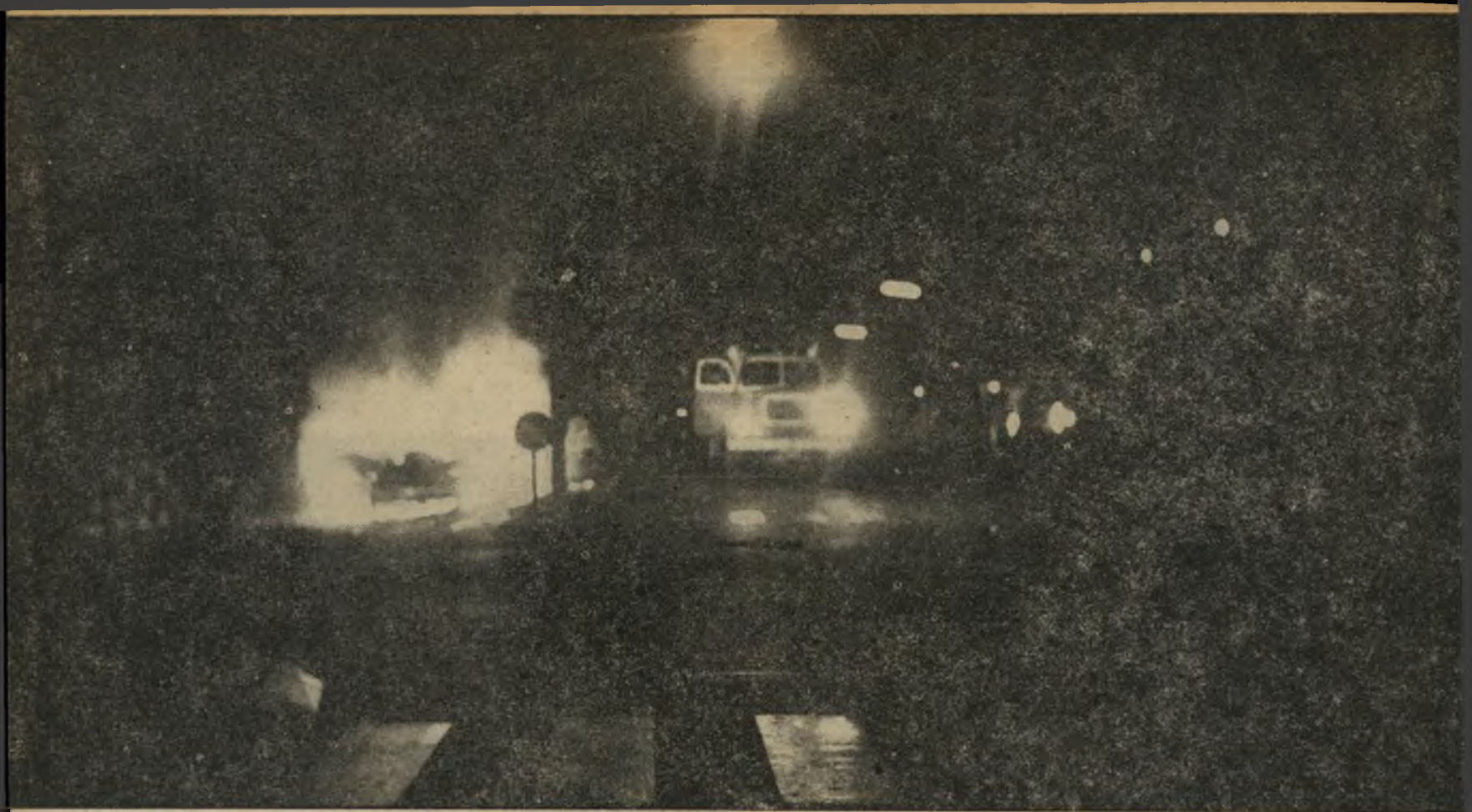
למעשה נקבע שיש בבית הזה שני סוגים של חברי כנסת: סוג אחד, אליו נמנים 94 מחברי הכנסת, המיוצגים במוסדות הקובעים בבית הזה, ו26 חברי כנסת שזכויותיהם בכנסת יהיו פורמליות בלבד. יהיה מותר להם לדבר כמליאה (אם מוחם הפורה של חברי הכנסת ברעם וחבריו לא ימצא תרופה גם לזה, ועל כך יש שמועות משמועות שונות). אבל מחוץ למליאה הם יהיו בכנסת צללים חיים.

בכל המוסדות הקובעים של הכנסת — נשיאות הכנסת, ועדת החוץ והבטחון, ועדת הכספים ועדת הכנסת, לא יימצא מקומם. בכל מקום שט נופלות הכרעות אמיתיות בכנסת לא זו בלבד שהאופוזיציה לא תוכל להכריע, אלא גם לא להשפיע. טבעי שהאופוזיציה אינה יכולה להכריע, כי אחת לא היתה אופוזיציה. האופוזיציה היא מיעוט. אבל, היא לא תוכל להשתתף בדיון ולהשמיע את דעותיה ואת הסתייגותיה, ולהאבק על דעותיה.

האגרת המחרידה לניכסון

השתמשתי בהזדמנות זו כדי להעלות כבר בשבוע הראשון את פרשת השר של גולדה מאיר לנשיא ניכסון — כדוגמה ממשית לשלילת זכות הביקורת של האופוזיציה.

אורי אבנרי: ניקח לדוגמה את נשיאות הכנסת, שכבר נבחרה. מהי משמעות העובדה שכלל סיעות האופוזיציה אין נציגות בנשיאות? פירוש הדבר שאם משהו מהאופוזיציה מציע הצעה דחופה לסדרהיום, והנשיאות צריכה להחליט אם היא דחופה או לא, לא יוכל המגיש או חבר סיעתו אפילו לנמק בנשיאות

חמונה בלעדית: מכונית התובת בוערת בעכו חמש דקות אחרי שהתפוצצה

טירור בעכו

תוך שעות ספורות התלקחה האש. שכנים וידידים במשך שנים משני העמים הפכו לשונאים. בעכו, העיר המעורבת בה נתפסה רשת החבר' לנים הערביים הפעילה והמסוכנת ביותר עד כה, ניסה המון יהודי להסתער על העיר העתיקה ולעשות שפטים בתושביה הערביים. הטרור הדריסטי בעכו הפך את העיר לסמל הטרוריה אליה נקלעו ערביי ישראל וסמל הסכנה הנשקפת למדינה מהקיטוב בין שני עמיה.

רוח רעה ריחפה על פני ישראל — הרוח הרעה של מלחמת אזרחים. בפעם הראשונה מאז קום המדינה ניצבו אזרחי ישראל היהודים מול התרמית של אויב מבית — נטו לראות באזרחי המדינה הערביים אויבים, ביגדים כפוייטובה שהתכחשו למדינה ונטלו חלק פעיל בטרור של אירגוני החבלה הפלסטיניים. היה זה אחרי שתוך שבוע אחד התגלו שתי רשתות חבלה שהיו מורכבות מערבים אזרחי ישראל.

שוטרים חמושים באלות מפרידים בין המון יהודי זועם לצעירים ערבים בעכו

חן חואה נולד בעכו. הוא היה בן 6 לערך במלחמת העצמאות. למי רות שנולד למשפחה ערבית, התגורר גדל בסביבה ערבית, הוא חי כל השנים בתור דעה שהוא מתגורר בעיר מעורבת יהודית-ערבית. חבריו הטובים בגיל בית הספר וב' בחרות היו יהודים. הוא ישב עם יהודים בבתי-הספר, יצא עימם לבלות, עבד עימם. כעובד במצבעת הטקסטיל בעין-המיפרץ היו מרבית חבריו לעבודה יהודים. גם כש עמד לשאת אשה בחר אותה מבין היהודים. הוא נשא לאשה צעירה ילידת מרוקו, בשם קאמי, שמשפחתה מתגוררת במעברת נאפוליאון בעכו.

חן וקאמי חיים באושר ושלחה, לא

הרוחות, מוטב שנגור בנפרד, שלא יהיי צרות." הצרות פקדו את משפחת חואה במוצאי שבת האחרון. חסן חזר, זה עתה, רכוב על אופנועי מבית משפחתה של אשתו. במרכז עכו הצטופפו אותה שעה אלפים מתושבי העיר. העיר כולה היתה כמרקחה. היה זה אחרי שנודעו פרטי גילוייה של כנופיית החבלנים מתושבי עכו הערביים, אשר פעלו במשך כחצי שנה במחוז הצפון ללא הפרעה, ביצעו כתריסר מעשי-חבלה נועזים, בתוכם פיצוץ חמשת בתרי-המגורים בלב חיפה. "הנה ערבי! הנה ערבי!" בקעו צעקות בקרב ההמון הנסער, כשחלף חסן על אוטו

מאו נשואיהם, היו סמל הטרנדיה של מאור-עות השבוע האחרון.

מפולת שלגים

והבלנים

המלחמה בטרור הערבי עמוה ושי-בוע בסימן הישגים. הצלחה רדפה הצלחה. כמפולת שלגים התמוטטו כחצי תריסר חוליות חבלנים שפעלו בשטח ישראלי והשטחים המוחזקים. שירות הביטחון הכללי זקף לזכותו רשימת הישגים, כמוה לא השיג מאז מלחמת ששת-הימים. כדור השלג החל להתגלגל כאשר ספינת

שם. בתמונה נראה שוטר מסתער באלה שלופה לעבר המון יהודי מתפרע שניסה לחדור לעיר העתיקה. הודות לכוח המשטרה הרב שניצב במקום, נמנע מחמומי-מוח שנתקבצו במקום מלביע זממם.

מאות שוטרים חמושים ב'אלות גוייסו מכל רחבי ה'ארץ כדי למנוע מהומות בעכו בעקבות

המשמרה מגינה

רואים דבר יוצא דופן בהיותם בני לאומים שונים. לבה הבכורה קוראת האם בשם זיוה. חסן קורא לה בשם והיבה. הם מב' לים חליפות אצל משפחתה היהודית של קאמי ואצל משפחתו הערבית של חסן. כך הם חיו יחדיו במשך שנים נשואיהם הקצרות.

השבוע נפרדו חסן וקאמי. היא נטלה את הילדות ועברה להתגורר עם הוריה. חסן נשאר בביתו, בעיר העתיקה. "זה בגלל המתרחקות בעיר", אמר חסן, "עד שירגעי"

נועו. ברד אבנים, שהיו מוכנות בידי פירי חכים, הושלך לעבר חסן. אחת האבנים פגעה בראשו. הוא נפגע ונסל. דם שתת מראשו. פירחחים עמדו להסתער עליו. רק נוכחותו של שוטר במקום, שרץ לסייע לחסן, הצילה אותו מפגיעה חמורה יותר. הוא הועבר לבית-חולים, משם נשלח למחרת בבוקר לביתו.

חסן וקאמי חואה, ערבי ויהודי שחיי באהבה מבלי להרגיש שהם שייכים לעמים שונים ושנאלצו להיפרד השבוע, לראשונה

מישמר של חיל-הים לכדה לא-מכבר ספינת דיג שהובילה חבלנים ומיטעני חבלה ונשק מסוריה לכיוון ישראל. החבלנים שנלכדו בסירה המציאו מייד לחוקריהם את החוטים שהחלו להסתעף לכל עבר.

בעיקבותיהם עלה שירות הביטחון על חוליות חבלנים בשכם, בכפרי השומרון ובאיזור ירושלים וחברון. עשרות החב' לנים שנעצרו, פיענחו שורת תעלומות של מעשי-חבלה שמבצעים טרם התגלו עד כה. הם גם סיפקו את נקודת המפתח ל-

בגטו-עכו

צעירים ערבים בגטו הערבי בעכו מתקב' צים בפתחי החנויות כשהם מתכוננים להח'

חוליית החבלנים הערבים-ישראלים בעכו. מכאן עבר התפקיד לידיה של גשטרת מחוז חיפה. זו הקיפה לפנות בוקר את בתיהם של אנשי החוליה העכוואית, הסת' עה את כולם במיטותיהם, עצרה אותם וגילתה את מחסני התחבושת שברשותם.

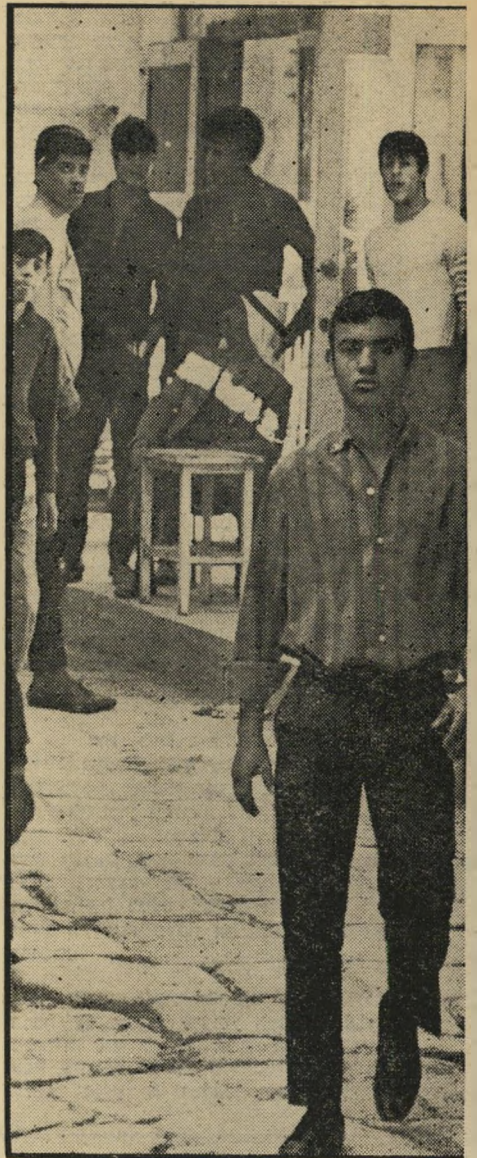
תפישת החוליה העכוואית היתה מהלומה כבדה לאירגוני הטרור הערביים. היתה זו מכת פרסטיז'ה שעלולה היתה לסכן הצטר' פותם של ערבים ישראלים נוספים לאיר' גוני החבלה ואל-פתח במיוחד. משום כך ניתנה הוראה לחוליות-חבלנים נוספות מקרב ערביי ישראל לפעול מייד באזור חיפה, להוכיח כי החוליה העכוואית היא רק חוליה

השוטר שנפגע אחד ה' שוטרים שנפצעו בעכו שעה שניסו לחסום בעד המון המתפרעים לחדור לעיר העתיקה.

אבן במרכז העיר חסן חואה (משמאל), אשתו קאמי, ובנותיו זיוה וראגדה. חסן נוהג לבלות בבית משפחתה ה' יהודית' של אשתו. הוא נפצע במרכז העיר שעה שחזר מביקור אצל משפחת אשתו במעברת נאפוליאון שליד עכו, ניקלע מתוך חוסר ידיעה אל תוך ליבה של סערת הרוחות בעיר.

הערבי שנפצע זהו חסן חואה, ערבי מעכו, הנשוי ליהודיה. הוא נפצע בראשו במהומות עכו, כשהוטלה יעברו אבן.

ההמון מסתער

צעירים יהודים חמויימות, הערבי בהתנגשות עם השוטרים שהוזעקו מכל רחבי הארץ, אשר חמושים באלות ומכל הבא ליד, הגנו על הרובע הערבי, נפצעו 3 שוטרים ו-5 מבין המפגינים שיידו מנשים לפרוץ לעבר העיר העתיקה בעכו, בה מתגורר המיעוט

הממונה הישיר על הרשתות, דאג לחלוקת הנשק וחומרי הנפץ לאנשיהן, כשאניו סומך על איש ועושה הכל במריו. בחיפוש ש' נערך בסדרס סמוך לביתו התגלו כ-200 לבנות חבלה שנועדו לחלוקה לתאי החב' לנים. המפעיל נדהם שעה שהגיעו אליו אנשי שירותי הביטחון ועצרוהו. "הייתי בטוח

בישראל ובשטחים, הצליחו שירותי הביטחון לשים את ידם גם על חבורת ערבים ישראלים מהכפר טייבה במשולש הישראלי, ששיתפו פעולה עם חוליית חבלנים ש' הסתתרה בקירבת הכפר. כך, תוך שבוע אחד, נעצרו עשרות חב' לנים פעילים ומאות משתפי פעולה עימם. מצנורי הנשק וחומרי החבלה שהתגלו ה' עירו על התארגנות לקראת אופנסיבה כל' לית של טרור, בה עמדו אירגוני המחב' לים לפתוח, כנראה, בחורף.

לצורך אופנסיבה זו הוקמו והוכנו במשך תקופה ארוכה תאים סודיים בישראל וב' שטחים המוחזקים. כל אחד מתאים אלה לא ידע, כנראה, על קיומם של התאים האחרים, היה קשור במישרין רק למפעיליו באיזור הגדה המערבית. את הוראת ההפ' עלה קיבלו התאים או ממפעיליהם הישירים בשטחים המוחזקים או באמצעות סיס' מאות המשודרות מדי ערב בצופן בתחנות השידור של אירגוני הטרור.

חבלן

חבר המערך

ע' מ' מ' הגילויים של תאי החב' לנים האפילה התודמה שפשטה בישראל, הן בקרב הציבור היהודי והן בקרב הערבים, על השתתפותם הפעילה של ערבים ישראלים בפעולות הטרור. אמנם גם בעבר התגלו סה ושם מיקרים בהם הצטרפו ערבים מקומיים לאירגוני הטרור או שיתפו עימם פעולה. אולם עד כה היו אלה בעיקר מיקרים יוצאי דופן של בודדים.

השבוע הסתבר כי אירגוני הטרור מצאי קרקע בשלה בקרב הנוער הערבי הישראלי, הצליחו לגייס מתוכו חבורות גדולות של אנשים משכילים, מבוססים, בעלי משפחות שלא יצר ההרפתקנות הוא שדחף אותם ל' פעילות החבלנית.

לא חסרו גם אספקטים פוליטיים לפעילות זו. אבל הלחשות, כאילו החבלנים שנעצרו היו בחלקם פעילי ר' נפסקו, כאשר התברר שאחד מהרוגי מכונית התופת בעכו היה חבר מועצת מגיד אלכרם מט' עם המערך דווקא.

ראש הרשות

נלכד

כ' סופו של 'שבוע' הגילויים נדמה היה כי המעגל נסגר. אחרי גילוי התאים התגלה ונתפס גם האיש שעמד מאחורי רשתות החבלה והפעיל אותם. היה זה קצין מודיעין החבלה בצבא הירדני, שפשט את מדי בתום המלחמה והשתקע בכפר מנ' ריו, כסר ציר שליד ג'נין. קצין זה היה

פרצות זעם של שכניהם היהודים. מאות מבין 9000 תושבי עכו הערבים הכינו אלות וסכינים בעם הסערה, להגנה, אם יחא צורך.

אחת בשרשרת רחבה יותר של חבלנים. שתי חוליות נוספות נכנסו לפעולה. אחת מהן הפעילה מיתקני באזוקה מאולתרים, פגזים במיליגראם של חברת פז במיפרץ חיפה. חוליה שנייה יצאה להגנה מיטעני חבלה באיזור חיפה. עוד לפני שהתפוצץ המיטען שהונח בקירבת מקום לבית הכפר — מיטען שהתגלה בעוד מועד, דבר שמנע אסון כבד — התגלתה החוליה הנוספת.

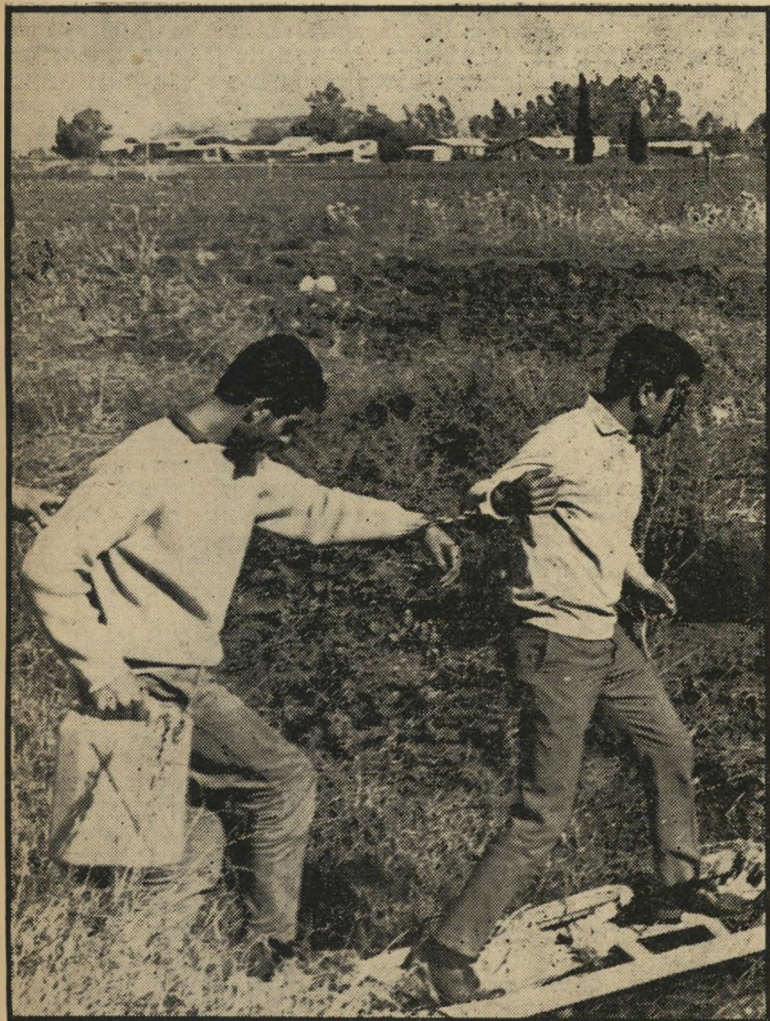
לקראת אופנסיבה

בחורף

ב' מוצאיישבת, בשעה רבע ל-12 ב' לילה, עצרה מכונית ווסטהול ליד רמ' זור בכניסה לעכו. כתוצאה מהבלמים ה' פיתאומית אירעה התפוצצות במיטען חב' לה שהיה במכונית. שני נוסעי המכונית, עומר מנצור ואחמד בישר, נהרגו. שני הערבים היו תושבי הכפר הערבי מגיד אלכרם בגליל המערבי. בחקירה שנערכה בכפר אחרי זיהוי גופותיהם, ה' חבר כי השניים נמנו על חוליית אל' פתח שהיתה מורכבת מבני הכפר. הם היו בוד' כם חזרה מחיפה, אחרי שהטמינו שם מיטען חומר-נפץ, עמדו כפי הנראה להטמין מיט' ע' חבלה נוסף בעכו. במרחק כמה עשרות מטרים אחריהם נסעה מכונית משטרה, שלא חשדה במכוניתם, שהיתה בעלת מיספר ישראלי.

השניים לא רצו, כנראה, להיעצר באקראי בגלל עבירות תנועה, הקפידו לבלום במהירות ליד הרמזור, כשנדלק בו האור האדום. כתוצאה מהבלמים הפתאומית התפוצץ מיט' ע' חומר-הנפץ, והמכונית החלה עולה ב' להבות.

כתוצאה מתקלה זו נתפסה חוליית החב' לנים של מגיד אלכרם והתגלו מצבורי התחמושת והנשק שברשותם. שוב הביא גילוי זה לגילויים נוספים. בעיקבות גילוי הרשת במגיד אלכרם נודע על קיומם של תאי חבלנים פעילים באיזור ג'נין. נערך מצור, בו נעצרו עשרות חבלנים. במקביל, ללא קשר עם הגילויים האחרים

שיחזור הפשע איש משטרה (מימין), שידו קשורה באזיקים, לידו של העצור יוסף חסן אבו ח'יר, נגר מעכו, שהשתתף בחבלה במשאבת המים ליד כפר-חסידיים. התמונה צולמה בשעת שיחזור הפשע במקום. הנגר מעכו נושא עימו מיכל, מהסוג בו הוטמן חומר הנפץ. הסליק הוחזק בנגרייה של אביו.

ערביי ישראל והטרור

אשר יגורנו בא. לא במקרה בא. זה יכול היה להיות אחרת. אנחנו בעצמנו שפכנו את הדם הזה. מתוך סימטום. מתוך עקשנות. מתוך אהרצון לשעות לאזהרות. מסרנו את ערביי ישראל על מנש ליד אירגוני החבלה. עכשיו אנחנו מתחילים לראות את התוצאות.

עם קום המדינה, היו ערביי ישראל הנכס החשוב ביותר שלה. הם יכלו להיות חלון הראווה של המדינה.

שגרירינו כלפי העולם הערבי. שגרירינו כלפי העולם הרוחני. הגשר לשלום.

יכולנו להוכיח, באמצעותם — שערבים ויהודים יכולים לדור יחד. שאין סתירה בין לאומיות ערבית כנה ובין לאומיות עברית כנה. שיכולים להתקיים בישראל קיבוצים ערביים ומושבים ערביים, ואולי אף קיבוצים ומושבים מעורבים.

הציבור הערבי בישראל יכול להתפתח, מבחינה חברתית וכלכלית והשכלתית, לאין שיעור יותר מאשר בכל ארץ ערבית.

שישראל יכולה להיות מרכז רוחני מוסלמי וערבי. שאת ישראל יכולים לייצג בגאווה שגרירים ערביים, אנשירות ערביים, ואפילו שחקני בורגל ערביים.

זה יכול היה להיות.

זה היה תלוי במדיניות מחושבת, נועזת, בעלת דמיון ותנופה, מצד ממשלת ישראל. בשנים הקובעות: 1949, 1952, אפילו 1955 ו-1960.

תחת זאת הלכה הממשלה, בהנהגת דוד בן-גוריון, משה דיין ושמעון פרס, בדרך ההפוכה. במשך קרוב לעשרים שנה קויים בארץ, "מימשל צבאי", שהוציא את הערבים מחוץ לחוק. שהפך אותם לאזרחים ממדרגה עשירית. שהכריח אותם להצטייד ברשיון משפיל כדי לנוע במולדת אבותיהם.

(זה נעשה בימי שלמה וביטחון. ראו איזה פלא — מזה שנים אנו חיים במצב של מלחמה וסכנה ביטחונית מתמדת, ואיש אינו מציע כרצונות להנהיג שוב את המימשל הצבאי. אין הוכחה חותכת יותר לאיחלתו הנוראה של אותו מימשל משפיל, לשקרנותם של אותם שטענו אז כי הוא חיוני, "מטעמי ביטחון". והרי כל כונתם היתה להשתמש בלחץ של המימשל הצבאי כדי לכפות על הערבים הצבעה מפלגתית בבחירות!)

השפילו את הערבי הישראלי מדי יום ביומו, כשתבעו ממנו רשיון, דורידו אותו מן האוטונומיה, הוציאו אותו מן הכלל.

מצבו הכלכלי השתפר, בלי ספק, אך אף פעם לא הגיע לדרגת מצבו של שכנו היהודי. וא לא חובר לתוכניות הפיתוח. עד היום יש עשרות כפרים בלי מים וחשמל. כי במדינת היהודים הפיתוח נועד ליהודים.

הבסיס היקר ביותר לקיומו הכלכלי והנפשי — האדמה — נלקח ממנו. שטחים עצומים של אדמות ערביי ישראל הופקעו על פי חוקים שונים, כולם שרירותיים. רכבות ערבים שנמצאו כחוק הוכרזו כ"נפקדים", כדי לקחת מהם את רכושם. נוצר (רשמית) מעמד שלם של "נפקדים נוכחים", חרפה למדינה.

מבחינה חברתית, נעשה חבל כדי להשאיר על כנו מימשל פיאודלי-משפחתי, ונציגיו העלובים ביותר הוכנסו לכנסת.

מבחינה השכלתית נשארו ערביי ישראל בשפל המדרגה, ורובם נכשלו בבחינות הבגרות. יספר הסטודנטים נשאר מצומצם.

שום ערבי ישראלי לא הרגיש את עצמו, אפילו יום אחד, כאזרח ישראלי אמיתי, כשותף מיני במדינה הזאת, "בבית".

היינו עדים להתפתחותם הנפשית של ירילינו הערביים. תחילה היתה תקווה. לאחר מכן האכזבה. לאחר מכן הייאוש. ולאחר מכן השינאה. ושינאה ששימשה חומר-דלק לרק"ח.

תחילה התאכזבו מן הממשלה. לאחר מכן התאכזבו מן הציבור היהודי הכללי. לבסוף תאכזבו גם מאיתנו, כי לא יכולנו לתת להם את אשר הגיע להם: שחיון אמיתי במדינה. אבל זוהי רק מחצית הטרagedיה.

המחצית השנייה היתה בכיוון ההפוך. ערביי ישראל לא השתייכו למדינה, אבל הם גם לא השתייכו לעולם הערבי. המדינות שכנות החייסו אליהם כאל בוגדים. לא פעם קרה לי, בחגיגה בינלאומית, שאישיות צרית או לבנונית היתה מוכנה לשוחח עימי בגלוי ובחופשיות — אך היפנתה את נה אל ידיד ערביישראלי שנלחה אלי.

כך נשאר ציבור שלם ללא זהות, מושפל מכאן ומכאן, בלתי-שייך כאן ולכאן. ראיתי אנשים נחנקים מבחינה נפשית, נחנקים ממש. והגרים. נהרסים. מתפוררים.

מלחמת ששת-הימים הייתה המהלומה הסופית. ההשפלה הערבית הגדולה נוספה אל השפלה הערבית-הישראלית. העולם נחרב על בני עכו, נצרת וטייבה.

במצב זה בא איש, "אלי-פתח" לעכו, נצרת וטייבה. בשורתו היא בשורה ממשלת, גואלת.

הוא אומר לערביי הישראלי הצעיר: אתה גבר! יש לך כבוד! אתה יכול לנקום על העוול שעשה לך! אתה יכול להוכיח ליהודים שאתה שווה להם! הנח לפיתוחי-הביצים של ריקח, לצעקות ה"הידר" וה"בז" חסרות-המעש.

בוא אלינו! עזור לנו! אוחנו גואלים את הכבוד הערבי, אנחנו גואלים את אדמת פלסטין! זכר, לפתע, מוצא הערבי הצעיר כל אשר נשלל ממנו במשך עשרים שנה — הזהות הלאומית, הזהות האישית, הכבוד, השייכות.

האם זה מפליא שהוא מצטרף לאירגוני-החבלה? להיפך, לולא הצטרף, היה זה מפליא.

התרופה? אין תרופה קלה. מה שקולקל במשך עשרים שנה, עליירי כסילים באדרת ממלכתית, אין ניתן לתיקון במשך יום.

חבריהם של אותם כסילים מציעים עכשיו עצות-אחיתופל: תללות, לענות, להחמיר ונשים. זה בדיוק מה שדרוש כדי להמריד את הנוער הערבי הישראלי כולו, לקומם גם מהססים והעומדים מנגד.

אין פיתרון אלא פיתרון קשה: פיתרון כולל לבעיה הפלסטינית כולה.

אורי אבנרי

פאזי נימר? יוסף אבו האלד? בחדאי שמכירים אותם. אין איש בעכו העתיקה שלא הכיר את כל ששת העצורים. ולגבי כל השישה — אותה תשובה: "לא היה להם שום דבר עם יהודים. לא הלכו מכות, לא נעצרו, לא היו להם סיכסוכי עבודה".

כולם צעירים בני 24-35. רק אחד מהם למד בבית-ספר חינוך. לכל הדיעות: מידגם אופייני של הצעירים הערביים אשר גדלו והתחנכו במדינת-ישראל.

אפילו פאזי אחד נימר, המואשם כי מפקר החוליה, חי בשלום עם שכניו ה"יהודיים". וזאת למרות העובדה הרגילה, שהוא נשא לאשה צעירה יהודיה, סימה בניטו. משפחת בניטו, שעלתה ממדוק, גרה באחד השיכונים של העיר החדשה. פאזי ואשתו — שהתאסלמה לצרכי החתונה — ביקרו בקביעות בשיכון היהודים, ואיש לא התנכל להם או העליבם. ובכל זאת — מואשמים השישה בהצטרפות לאל-פתח ובביצוע סיורה של חבלות קטלניות בחיפה וסביבתה.

הרס"ר מוחמד חוסיין מוסא, בן שש בדואי, הגיע לדוגת סמל ראשון בצה"ל לפני מעצרו.

אלא בכפר סמיריה שליד נהריה, אשר ניטש במלחמת העצמאות. המשפחה עברה לעיר העתיקה בעכו, יחד עם פליטים רבים אחרים. במרוצת השנים הסתדרה יפה, כשהבן יוסף עוזר לאביו בעבודת הנגריה המכ"נית. הוא טיפוס רזה ואתלטי, ולמרות שהגיע לגיל 26, נשאר רזק.

פאזי אחד נימר, 33, נולד גם הוא בכפר שניטש במלחמת העצמאות. תחילה עברה משפחתו את הגבול הסמוך ללבנון, אולם הורשתה לשוב לישראל אחרי המלחמה ולהתיישב בעכו. הוא לא הספיק לרכוש לעצמו מיקצוע, וליכודיו הצטמצמו בשלוש שנות-לימוד בבית-ספר יסודי. בכסף שחשך מעבודות שחורות רכש משאית, החל מחלק בה משקאות קלים ביישובי הגליל. הוא מכר את המשאית, עבד כנהג מונית שכיר בקו חיפה-עכו-נהריה, את אשתו סימה הכיר ברחובות העיר, והשניים החליטו ללכת בדרכם של עשרות רבות של זוגות מעורבים: היא התאסלמה ועברה לגור עימו בנהריה. מאוחר יותר רכשו דיור באחד משיכונים העיר החדשה בעכו, חיו בסביבה יהודית, ושם גם נולדו לסימה ולפאזי שתי בנות. סימה, הנמצאת בהריון, נעצרה יחד עם בעלה.

מוחמד חוסיין מוסא, 29, הוא צעיר שבחבורה — והמפתיע שבהם. הוא ממוצא בדואי, עבר לגור בעכו רק אחרי נישואיו, אחרי מלחמת ששת הימים.

הוא סיים בית-ספר יסודי, דיבר עברית שוטפת והיה עסוק במה שמעסיק את הבעל הישראלי המצוי: בתשלום החובות שהצטברו מרכישת דיור בשיכון חדש. אחיו לובש מדים — של מיש"ר טרת ישראל. הוא הספיק להיליד בן ובת, ואשתו נמצאת בהליונה השלישי. בעכו העתיקה אין כמעט מכירים אותו: לא רק שהוא זר, אלא שלקה את אשתו אל מחוץ לחומות.

רמזי תופיק חליפה, 31, התגלגל הרבה עד שהגיע למעמדו העצמאי: צבאי מכוניות, שיש לו פינה משלו במוסך בעיר. אביו שירת במשך 25 שנה במיטרה, בימי המנדט ובמישטרת ישראל, יצא לגימלאות

אשח הרב-סמל למחרת מעצר בעלה. היא בת משפחה עכוית ותיקה ומבוססת, נישאה לבעלה הבדואי שעבר לגור בעכו רק אחרי נישואיהם. היא נמצאת עתה בהריון, נראית יושבת עם שני ילדיה בדירת הוריה בעכו.

אחרי קבלת פיצויים. רמזי הוא היחידי מבין ששת העצורים שנולד בעכו עצמה, וגם היחידי שהספיק להגיע לבית-ספר תיכון (שלוש שנים). לפני שהחליט להתפרק גם מצביות מכוניות גיסה את מזלו כבעל מועדון ביליארד, ניכשל בכך, התחתן לפני שש שנים והוליד שני ילדים.

עבד איכרים חובו (35) ופתח-אללה מחמוד סקא (27) עבדו יחד כדריגים, בי-סירת-המנוע של חובו. שניהם היו רווקים, לא הירבו לבלות בחברת זרים.

אבו חידר התחיל "לשיר"

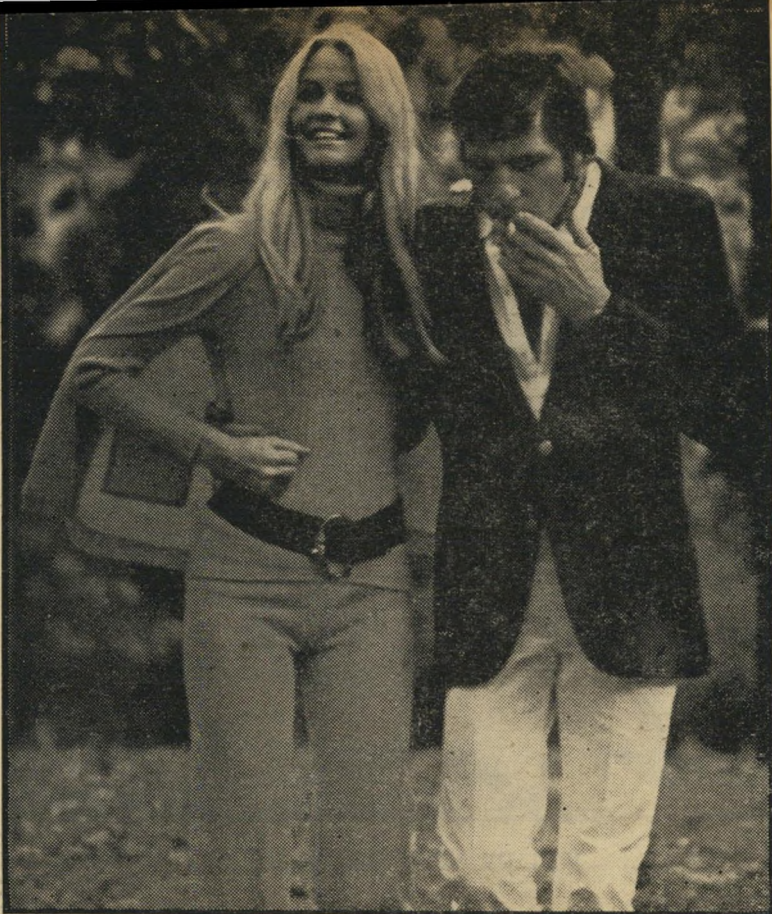
ההגיע המיטרה אל השישה? לפי הערכת אחד החוקרים: "הם היו

כיצד הגיעו לכך? מה דחף אותם? מי, בעצם, היו השישה?

הסליק הוטמן בעליית-הגג

הם להאמין לסיפורי השכנים, היו כל השישה עובדים חרוצים, שלא התעסקו בפוליטיקה והיו רחוקים מכל חשד שדחאק הם יתארגנו בתא מחתרתי.

יוסף אבו אל-ח'יר, 26, סיפק, לדברי המשטרה, את הסליק בו הוחבאו הנשק וחומרי-החבלה. הוא ניצל לשם כך את הנגריה של אביו, בה מועסקים חמישה פועלים, כחתם מסמטות העיר העתיקה. בחלק האחורי של הנגריה עולים בעזרת סולם אל עליית-גג, ושם הוחזק הסליק. מקורה של משפחת אל-ח'יר אינו בעכו.

גינטר גראס ומר'ה לרסון
"החיוך מצוי בליבה"

כבר ביום השלישי של הכנסת, בהתחדש הישיבה אחרי תום הדיון בגורל יהודי ברית-המועצות, היה האולם ריק כמעט לגמרי. רק חצי תריסר ח"כים הצביעו על הרכב הוועדות החדשות. סיפור על כך ח"כ ל"ע גרעין האוזנר: יום אחד בא ילד הביתה חצי שעה אחרי התחלת הלימודים בבית-הספר. כששאל אותו אביו מדוע גירשו אותו, אמר הילד שזה רק מפני שהביא קצת חומרי-נסף לכיתה. האב המרוגז הציץ לקחת את הילד מייד חזרה לבית הספר. השיב הילד: "איפה בית-הספר?!" התרגש שותו של יו"ר הכנסת החדש, ראובן ברק, קתה, שעדיין לא התרגל לגמרי לתפקידו, באה לידי ביטוי פעמיים כאשר קרא לח"כ אהרן רון בקר להצהיר אמונים — במאוחר. בשני המקרים פנה אל "חבר כנסת אהרון ברקת". כאשר פרצה הכנסת כולה בצחוק — התנצל ואמר: "נראה שאדם קרוב לעצמה". כ"מסיבה שנערכה לשרה-פנים הראשון של יש"ראל יצחק גרינבאום במלאת לו 90 שנים שפעה ראשה-המשלה, גולדה מאיר, הברקות ובדיחות. בין השאר אמרה לגרינבאום הקשיש: "זוכתי ליחס חברות וידידות אתך, אל תכחיש, לא בפני לפחות". ועל עצמה אמרה גולדה מאיר: "ערכי עולה בעיני עצמי בגלל שידעתי להעריך אותך". שיטת שיוף מיוחדת במינה, המציאו שניים מראשי רפ"י לשעבר, שמעון פרס וגד יעקובי. השניים נראו יושבים כאחד הבק

ההגדה לבית גולדשטיין

מאז החלו שידורי הטלוויזיה הישראלית בשבת, עומד ערב שבת אצל אזרחי ישראל בסימן "ההגדה לבית פורסייט" — סרט הטלוויזיה בהמשכים, המרתק את הצופים בו. משפחת פורסייט הפכה לבית בכל בית בישראל בו מצוי מכשיר טלוויזיה. היא משתתפת בהדלקת הנרות, בארוחת-השבת, או כמישחקיה-קלפים.

סקר טלפוני שנערך בערב שבת האחרון בקרב בני משפחות גולדשטיין המופיעות בספר הטלפונים, העלה את הממצאים הבאים:

- מתוך 30 גולדשטיינים המופיעים בספר הטלפונים שהיו 22 משפחות בביתן. רק מדרות 8 משפחות לא היתה תשובה.
- מקרב 22 המשפחות שהיו בביתן בשעת שידור ההגדה לבית פורסייט, היו 14 משפחות מכשירי טלוויזיה. 13 משפחות צפו בתכנית בשעה שקיבלו את הקריאה הטלפונית. רק בעל מכשיר אחד השאיר את המכשיר שלו סגור.

להלן פירוט הנשאלים ותשובותיהם:

גולדשטיין א. א., מושב שדה-המד: "יש לנו טלוויזיה, רואים את התוכנית ההגדה לבית פורסייט, ונהנים. כשלא היתה טלוויזיה היינו קוראים עתון והולכים לישון".

גולדשטיין אבנר ולבנה, האתרוג 7-בת ים: "אין לנו טלוויזיה, אבל למרות זאת אנחנו בעד שידורים ביום שישי".

"ההגדה לבית פורסייט" בטלוויזיה הישראלית

חיים גולדשטיין הבן: "אני מבית עכשיו בטלוויזיה, זה טוב שיש ביום שישי, אני רואה את התוכנית ההגדה לבית פורסייט וזה לא כל כך מוצא חן בעיני".

גולדשטיין אהרון, סוכן ניר, תלפיות 24-רג: "רואים טלוויזיה ביום שישי, כשלא היה תה היינו הולכים לבקר ידידים, על התוכנית ההגדה לבית פורסייט עוד אין לי דיעה".

גולדשטיין אהרון, אזור ב', הרצליה: "אני רואה עכשיו את הטלוויזיה. כשלא היתה אני לא יודעת מה היינו עושים, אני רואה את התוכנית ההגדה לבית פורסייט, זה לא רע".

גולדשטיין אורי וסגלה, כצנלסון 98-גבעתיים: "אין לנו טלוויזיה, יש לנו דיעה חיובית ביותר על השידורים בימי שישי, דבר חשוב מאוד".

גולדשטיין אידה ואריק אילוזורוב 75-ת"א: גברת אידה גולדשטיין, אינה דוברת עברית רחוקה, בזמן שעתה לסלפון התבוננה בטלוויזיה, מה שהדגשה היה "אני רוצה לראות טלוויזיה ביום שישי ושבת".

גולדשטיין אילנה וחיים, ילן 4, פת-נאות גולדשטיין בת 7 עונה במקום הוריה שאינם בבית: "יופי שיש טלוויזיה ביום שישי, אני מביטה בה עכשיו".

גולדשטיין אלזה, רופין 40, ת"א: "אין לי טלוויזיה וזה לא טוב שיש שידורים ביום שישי".

גולדשטיין אליעזר, פנחס 6, רמת-גן: "רואים עכשיו טלוויזיה, כשלא היתה היינו יושבים, אנחנו רואים את ההגדה לבית פורסייט ונהנים מאוד".

גולדשטיין אמיליה ויצחק, הסתדרות 98-חולון: "אין לנו טלוויזיה, אנחנו בעד שידורים ביום שישי".

גולדשטיין אמנון, נהג, רוטשילד 130-תל-אביב: "יש לי טלוויזיה, אבל המכשיר אינו פתוח עכשיו".

גולדשטיין אסתר וזלמן, נגר, ארבע-ארא צות 2, ת"א: ורה, הבת: "זה טוב שיש טלוויזיה ביום שישי בייחוד בחורף כשלא מתכייף לצאת. אני רואה את התוכנית ההגדה לבית פורסייט. זה מצויין, בטח שאני בעד שידורים ביום שישי".

גולדשטיין אסתר ויוסף, המתמיד 30, רג: "אני רואה עכשיו את התוכנית. אני בעד שידור ביום שישי. כשלא היתה טלוויזיה בשבת הייתי הולך לדיסקוטקס, עכשיו אני יושב עם החברה שלי ומביט".

רים השבוע, על כסאות-נוח בשפת ימה של תל-אביב, מול מלון דן, כשהם לבושים חליפות ועניבות ומנהלים שיחה עירנית תחת קרני-השמש המלטפות, ובין החתיכות ה- משתופות בביקני. אנשים עשירים אוהבים לבלות. כך למשל אפשר היה לפגוש השבוע את נשיא מכון וייצמן לשעבר, מאיר ווייסגל, כשהוא שרוע בבגדים על המך-שאה של מלון גלי כנרת בסבריה ומשתוף. חיסגל, שבילה במקום בחברת אורחים רמי מעלה, רצה להפתיעם ולקחת אותם לטיול בסירת מירוק, החונה בשבתות ליד המלון. לאחר ששמע שמחיר הנסיעה הוא 60 ל"י לשעה, חזר בו האיש המגלגל מיליונים חיתר על הרעיון.

במזל תאונות

מכונית מדגם מוסטאנג מעוררת בלב בנות הטיפש-עשרה התרגשות עצומה. המכונית היתה שייכת בעבר לזמר יהורם גאון, אך לא הביאה מזל רב לבעליה. שלוש פעמים היתה מעורבת בתאונות-דרכים. בי תאונה האחרונה, בה דרסה עדר כבשים, החליט יהורם להפטר ממנה. מאחר ומחירה לפי הערכת מומחים לא היה שווה יותר מ-15,000 אלף, חיפשו עבורו ידידיו קונה שיקנה אותה. במחיר גבוה יותר, תמורת הוכחות לנסוע במכונית של הזמר הפופולארי. הקורבן שנמצא היה לא אחר מאשר נער הזור הר יצחק יאנוש, ששילם עבור הוכחות הגדולה 17,500 ל"י במומון. לשמעון (ג'ימי) סער, צלם עתונות ורמות ידועה בחוגי הבוהימה בתל-אביב, יש המוני ידידים השבוע, כשעמד לשאת את ידידתו מזה שני חיים אורלי, עמדה בפניו הבעיה איך להתחתן בלי לפגוע ברגשותיהם של כל ידידיו, מפני שבדור היה לו שאת כולם לא יוכל להזמין לשמחה. כדי לפתור את הבעיה החליט הזוג להתחתן באופן אינטימי ביותר ולהזמין רק כעשרים אנשים, מהקרובים אליו הם ביותר. אבל הפתרון, כפי שהסתבר לו גימני אחרי החופה, היה קל מדי. עכשיו הוא נאלץ ללכת מייד ליד ולתנצל על שלא הזמין לחתונה. לאדמונד שמי-לובין, מאמן קבוצת הכדורגל של מכבי חיפה, המובילה בראש טבלת הליגה הלאומית, יש בעיות עם בחיר שחקניו, שניצא שמועדי. שמועדי, שהוא גם שותף בדיסקוטק זניה החיפאי, הולך לישון בערבי שישי ב-4-5 לפנות בוקר, והדבר ניכר במשחקו. אחרי השבת האחרונה, בה היה משחקו של שמועדי חלש, הוא קיבל אולטימטום ממאמנו: "או שתהיה שחקן או שתהיה סוחר".

תחליף לבב.

מלחמה פרצה השבוע בין קבוצת טייסים מחילה-האור לבין הומו-רשחקן אריק לביא. הדבר היה אחרי שהטייסים החליטו לחגוג ערב עליו במלון החוף הירוק שלד נהניה. הם לא באו לבדם, אלא עם בנות זוג יפהפיות, אינסוף של בקבוקי ויסקי, שנחממו בידי מאמן הכדורגל יוסף מורי-לובין, ושורה ארוכה של אמנים ש- התנדבו להופיע בפנייה חנים, כמו: הזמרת ציפורה אנוך, ציפי שביט, עופרה פוקס, ערנה לב, רדיה עמיחוד, הי קוסם עמריס הודינו וכל להקת פיקוד דין-גוף. האמת היא שהטייסים היו במצב רוח מרומם ולא היו צריכים כל כך את האמנים שהתנדבו לשעשע אותם. אבל אריק לביא, שהופיע אותו ערב בי מלון, נטל על עצמו את הנחיית הערב. תוך זמן קצר הצליחו הטייסים להשקות את אריק והוא השתכר ויצא מהמערכה. כשלא שלט אריק בעצמו והחל להפריע לאמנים בהופעתם, נאלצו הטייסים להוציא בכוח מהמקום. את מקומו מילא יהודה ברקן, איש להקת פיקוד דין-גוף, שהיה גם הוא שותף, אך הצליח לשמור על איוונו. גינטר גראס, המולטי מיליונר הגרמני העומד להתגרש מאשתו, בריגיט בארדו, כבר מצא לעצמו את כלתו הבאה — הי כוכבת השבדית מר'ה לרסון. גינטר, העומד לרשת בקרוב מאמו את האימפריה התעשייתית של חברת המכוניות אופל, מחזורה השנתי הוא 700 מיליון מארק, ערד כבר לפני חתונתו, השלישית במספר, את האכזבה בין ב.ב. אשתו לשעבר לבין מ. ל. אשתו לעתיד: "יש ביניהם הבדל יסודי. בריגיט היא יצור שאינו ניתן ל- חיקוי. משהו ללא תחליף, הצועד על שתי רגליים נפלאות. מר'ה היא אשה גותית — החיוך מצוי בליבה והוא משפיע על דמותה". הנשואין יערכו החורף בס. ריק.

חתונה של-צמרת בטבריה • כיצד סובלת הכוכבת הלית קטמור מחברתם של מומחים • „סאמובאר“ — בית-תה חדש בירושלים, מיועד לאנשים חביבים

אחת חווה, בעלת גוף משגע ושיער בלונדיני, והעיקר, אמא ששומרת עליה, שלא נדע מצרות. אבל באותן דקות בודדות ש- היא השתחררה מהאמא, הפגינה החתונה הזו

הזוג הצעיר שרו: בלי עין הרע

חתונה נוסח טבריה

הרבה חתונות היו כבר בטבריה, אבל מי מחוץ לטבריה שמע עליהן? ! השבוע השי- תנה המצב. היה זה כאשר הפירסומאי יצחק שרו אור חלצו כנבר, והלך להתחתן עם הבתולה צמי קולטון, שאביה הוא — כן, בדיוק — בעל בית-מלון פאר המפ- אר, השוכן בטבריה כמובן. מי לא היה שם, בחתונה מפוארת זו? מיטר הרצוג, הצלם הידוע ביותר ב- ארץ. עורכי-דוד צבי לידסקי, אשתו, עורכת- הדיון נירה לידסקי, האמרגן מרקו תורג'מן, מלך הסקי של טבריה, איציק היפה, ו- כדומה. טבריה נראתה כמו ביום-העצמ-

קולטון: ספיחאס

חווה: חתיכה פלוס אמא

כושר ריקוד משגע כזה, שגרר לרחבה אפילו את מרקו תורג'מן וצבי לידסקי, ש- הם, כידוע, אנשים רציניים. זהו שנאמר: מאז חווה אמנו, לא היתה חווה כחווה.

מה להגיד והוא מוכרח להגיד את מה שיש לו. במיקרים קיצוניים יש לו מה להגיד עוד לפני שראה אותו בכלל. טיפוסים של וכחנים, כמו השחקנית רינה פו או הציר יואב בראל התמקמו על המיטה הרחבה והגדולה, שתו ויסקי והעיפו מבטי רחמים בהלית. הלית מצידה העיפה מבטי ערגה במיטה, וביושבים עליה, והמשיכה לנענע בראשה ולהקשיב למבלבל-המוח התורן. רק בשעות הקטנות מאוד של הלילה הת- עיפו המתחכמים והלכו הביתה.

אחרי הפרמיירה נערכה מסיבה בביתם המשותף של הבמאי והכוכבת. הלית המ- שיכה ללבוש את הבגד עם החץ מפני ש- אין לה כוח להחליף בגדים פעמיים בערב אחד, וחץ מזה למסיבה הוזמנו רק ידידה הטובים ביותר. היו שם במאים כמו אורי זוהר, זמרים כמו אריק איינשטיין, עיתון- נאים, חתיכות — בקיצור, נציגים מכל ענף. כל אלה נכנסו, וישר התחילו להתחבב, כי הסרט מיקרה אשה משפיע ככה על י- בנאדם. כל מי ש-יא, אותו, ישר יש לו

לראות את הלית מלפנים ומאחור, מלמעלה ומלמטה, עם בגדים וגם עירומה. רק כשכל הדברים האלה נגמרו, זכו ה- נוכחים להזין את עיניהם באוריגינל, שסוף- סוף הגיע ועלה לבמה להחזות קידה קלה. רק אז התגלתה הסיבה האמיתית להעד- רה של הלית בפתיחה. הלית פשוט בייש- נית. לא נעים היה לה להסתובב בין ה- מוזמנים לבושה בבגד המפורסם שלה, זה עם החץ. במיוחד בגלל הכיוון של החץ. מרחוק, על הבמה, לא איכפת לה.

ז'אק והלית: בגלל הכיוון

פרמיירה לאשה

הדבר הדומה ביותר בפרמיירה של סרטו של ז'אק קטמור, מיקרה אשה, היה מה שלא היה.

כל הבהוימה הגיעה לבושה במיטב כוח- לצותיה, ועל ורועותיהם של הרווקים היו תלויות מיטב החתיכות של הארץ. בשחח עמד כנהוג, וכל מי שנכנס, לחץ לו כנהוג את היד, ואחר-כך כיוון את שפתיו לנשיקה.

במצב „היכון“ זה הסתכל מינה ושמאלה וחפש את הכוכבת של הסרט, הלית קטמור, כדי לתת לה את הנשיקה שעל ברל שפתי, גם כן כנהוג, אבל הלית לא היתה בשטח. הבהוימה נכנסה לאולם, התיישבה במקור מות שלה והסתכלה סביבה לראות מי י- שב איפה, כנהוג. מיטב החתיכות של ה- ארץ בחנו את הקונקורנציה, וכולם חיכו לכוכבת. אבל הלית איננה.

בלית ברירה כבו האורות, והנוכחים נאל- צו להסתפק ביישותה הקולנועית. אפילו ה- צלמים ארוו את המצלמות, ונכנסו לאולם

פז ובראל תפסו שלושה. להלית: בלבול מוח

קולנוע

ישראל

סרט

של קצב

סרטו של ז'ק קטמור, מיקרה אישה, שהיה הקרנת הבכורה שלו נערכה השבוע, יהיה הפתעה מוחלטת לצופים, משום שלאף צופה לא תהיה אפשרות לראות את הבקורב שלו ולדעת בערך מה מצפה לו. משום ש"לסרט אין בקורב. הצנזורה לא הירשתה. הם מרשים להציג את הסרט", אומר ז'ק קטמור, "כי הם יודעים שהוא יצג את ישראל בחוציה ואי אפשר לאסור אותו. אבל הם מנסים לעשות כל מה שבכוחם שלא יראו אותו. כמו בפאריו, שאסור שם לא סור הוצאת ספרים, לכן אוסרים להציג אותו בחלונות הראווה. ואם מישהו רוצה למכור אותם מתחת לשולחן, בתוך החנות, בבקשה... אותו הדבר עם הסרט. הבקורב עושה לסרט יותר ממודעות פרסומית". קהל הבכורה המצומצם, השבוע, התחלק לשני מחנות: אלה שהתלהבו מהתלהבות ללא מעצורים — ואלה שעשו את ההיפך הי

לארצות הברית, הוא פרש בפני העולם את האנימאמין שלו: המערבון האמריקאי מת, הוא אמר, בגלל שהכניסו לתוכו דברים שאינם מתאימים לו: פסיכולוגיה ונשים. למי היה אז זמן לנשים? זה זיוף. כשהוא הגיע לאמריקה ומשקיעים שמו עליו ועל סרטו מיליוני דולארים, הסבירו לו שאין כסף בלי נשים, והוא לקח את קלאודיה קרדינלה לתפקיד ראשי, ואז גם אמרו לו שאם לוקחים את קלאודיה קרדינלה, והיא שזה כל-כך הרבה מיליונים, צריך לעשות לה הרבה קלזו אפים, שהכסף לא יבזבז לחינם, וזה מה שהוא עשה, ועוד מיני כניעות לסעם של הולאר האמריקאי. אי. ולכן סרטו הבינלאומי הראשון הרבה פחות טוב מסרטיו הקטנים, האיסלקיים. אבל סרג'ו ליאונה זה סרג'ו ליאונה, והוא יודע לעשות סרטים. כל מיני סרטים, אך בעיקר מערבונים. ועם תקציב גדול כזה, ובצבעים, ועם צירלס ברונסון, ועם הנרי פונדה — מה הפלא שיצא לו סרט כל-כך מרשים? אולם מעלתו, או מיגרעתו הגדולה של הסרט היא האכזריות. אכזריות לשמה. סתם רצח. רואים מערב גדול ופרוע, יבחרים קשוחים

הזית קטמור ואן מוכמאיי ב"מיקרה אישה" דקאנטי, סאדיסטי ומסוכן, אמר הקומוניסט

עם מעילים ארוכים במצעים מעשי-אכזריות — לא ברור מדוע — ובחורים קשורים אחרים, עם מעילים ארוכים אחרים מנהלים אתם קרבות אקדוחים, והגיבור, עם מפותח בפה, מחפש את פראנק הרוצח, והולך אחריו אל קרון הרכבת המפואר, משם הוא מנהל את קרבותיו העקובים מדם באנשים חמימים וישרים, והאלמנה של הניצח (קלאודיה קרדינלה) נקלעת בין הרוצח לרודפו, וכל החידות מתבהרות בסוף, שהוא אכזרי ומזועזע.

הנהגה השודד

הו (סינרמה, תל-אביב, צרפת) כולם צוחקים עליו. אומרים לו: "הו תלך לכאן, הו תלך לשם, הו תעשה זה, והו תעשה זה". הוא הנהג של חבורת השודדים, והוא ממלא את כל הוראותיהם. עד שיום אחד מת המנהיג ואז הו, שידע על תכנית השודד הקרוב, רוצה לקחת את הפיקוד לידי.

מכאן הכל מתחיל ללכת מהר, חוץ מ"סצנות האהבה שהולכות קצת יותר לאט. יש כאן מה שדורשים מבדור למוצאי שבת: הוא אורך הרבה זמן ולא צריך להוציא אחר-כך גם כסף על בית-קפה. יש בו שחקן אהוב, קצת אהבה, עלילה עם הרבה מאורעות בתוכה, ואפילו מוסר-השכל בסוף, שנותן הרגשה שהזמן לא בזבז לחינם.

גמור. את דעתם של האחרונים הביע עתור גאי קומוניסטי, ובמילים חריפות מאוד: הוא הסביר לבמאי שאת הסרט צריך לאסור לא רק למבקרים מתחת לגיל 16 — אלא גם מעליו, כי זה סרט של קצב. סרט דק-דאנטי, סאדיסטי, ומסוכן.

על רגל שמאל

בלומפילד התחיל את חייו ברגל שמאל, כשהוכח הראשי שלו ריצ'ארד האריס חסף קדחת בימים הראשונים של ההסרטה. הוא המשיך ברגל שמאל כשהבמאי אורי זוהר עזב אותו. וכך הוא עומד גם כיום. ביום החמישי יצא כל הצוות לסביבות אריאנה ביפו, כרגיל, לעבודה. התקלות הסקרנים היתה, כרגיל, גזולה, והמצלמות חיכו עד שתגיע המיטרה ותספור אותם. אבל המיטרה, כשהגיעה, לא פיזרה אוי-תם — אלא את השחקנים: היא אסרה את ההסרטה במקום העמוס מדי, והשחקנים זכו בזכותה לסופשבוע ארוך.

סרטים

נשים

במערב

היו זמנים במערב (אנטי, תל אביב, ארצות הברית) לפני שסרג'ו ליאונה נסע

אורי ושושנה: עשן מפה לפה

שושנה לא רוצה שכולם יבואו לבית-התה שלה, אלא רק אנשים נחמדים שהיא מחבבת, מפני שאת כל המאכלים היא מכינה בעצמה ואם היא לא אוהבת את מי שאוכל אותם, אין לה השראה. אורי רוצה שאני שים יבואו אליהם לא רק לשנות תה ו"לברוח, אלא לשבת, לשחק שח, לקרוא עיתוני מחתרת ולהאזין למוסיקה. ושיבואו לא רק צעירים, אלא גם מבוגרים ודתיים. בית-התה סגור בלילות-שבת, מפני ש"ירושלים היא עיר דתית, ואני מתחשב באחרים כמו שאני רוצה שאחרים יתחשבו בי, וזה כולל את הדתיים". בכ"ש בכלל, אורי חי עם הדתיים בשלום. "כ"ש

יש בחורות יפות, יש חכמות, יש משי-כילות ויש נשיות. אבל שכל התכונות ה"טובות האלה, פלוס כמה אחרות, יתקיימו בגוף חטוב אחד — זה כמעט נוגד את הצדק הטבעי. קוראים לה שושנה והיא הגיעה לארץ לפני כשנה, יחד עם ידידה מזה שלוש שנים, אורי, אף היא מדומצקת. לשושנה יש שיער ערמוני ארוך ומשי, עיני שקד כהות, עור שחום, גוף דקיק ו"זקוף וסיגנון דיבור חגיגי. אורי הוא בן 25, ומסתובב בעולם מגיל 17. לראות את העולם כמו אורי צריך באמת הרבה זמן, וגם סבלנות, מפני שאורי נכע כמעט פעמיים מדומצק להודו בדרך היבשה.

תה וסימפטיה

ריקתו בכותל, עמדו שם אנשים, הצביעו עלי ועל שערי הארוך באצבע ואמרו: "מה זה?" יגשתי אליהם ודיברתי איתם ביידיש, ומייד זומינו אותי אליהם הביתה. דיברנו על כל מיני דברים, והם התלוננו על ה"צעירים המגדלים שערות. אמרתי: אבל גם לי יש שיער ארוך, והם ענו: אתה בסדר, אתה מדבר יידיש".

אורי ושושנה כל-כך עסוקים בעסק שלהם ואחר בשני, שאין להם זמן לשום דבר אחר. אפילו לא להפגנות. ובינתיים הם מפיצים בין ידידיהם כרוז: "בית-התה סאמובאר. נסיון להשביע את גופך ואת נפשך כאחת. נגנן מוסיקה סטריאופונית, בעיקר בלוז אמריקאיים ותקליטי רוק ש"אי-אפשר להשיג בארץ. נגיש תה מזרחי ממנים שונים וארוחות קלות, בעיקר סמורגסבורד (הכריכים המפורסמים מסקנ" דינביה) ועוגות, הכל מתוצרת בית.

"אנחנו חושבים שמרכיבים אלה ייצרו מקום עולמי עבור אנשים עולמיים, כדי לקפוץ לארוחת קלה או סתם כדי להירגע מהמתח, ליהנות מהצלילים, האווירה ואחד מהשני. "פתוח כל לילה חוץ מלילות שבת. אה, בה ושלום. שושנה ואורי."

חלק מהדרך עשה ברכבת, חלק אחר בי-אוטובוסים, ישנים, ועוד כל מיני כלירכב משונים. את הגבול הסגור עתה בין הודו לפאקיסטן עבר תוך נסיעה של שש שעות בעגלה עם סוס. לאפגניסטן לקח איתי אורי חבילת מצות, כדי שיהיה לו מה לאכול בפסח, מפני שהוא יהודי מסורתי מאוד.

שושנה אינה יהודיה, והזוג אינו נשוי: אבל זה לא מפריע לשניהם. "אנחנו, נשויים, אינם מספיקים גם ככה", אומרת שושנה, "ולא צריכים בשביל זה נשיות". היא נומדת אפילו לבשל לאורי אוכל כשר. בשבת, היא גם מעשנת בשבילו סיגריות, וכדי שיהיה גם לו קצת נחת מזה, היא מעבידה בחיבה את העשן מפיה אל פיו. מה לא עושה יהודי כדי לשמור שבת?

בימים אלה פתח הזוג בירושלים בית-תה ששמו סאמובאר, ויחד הם מחכים תשובה ניצחת לכל משימי סיגנון החיים החדש של הנוער למיניהם. שושנה לובשת שמלות מקסי הודיות ו"פרחים ואורי מגדל את שערו, אבל זה לא מפריע להם לדעת בדיוק את מחירי המיצרכים השונים שהם קונים עבור ה"עסק, או לעבוד קשה 12 שעות ביום. בכל זאת הם אינם אנשי עסקים יבשים.

בול קולע לסל

גם בשדה הספורט
מגלה צוות הבנק רוח זריזות,
דייקנות ומשמעת. והתוצאה -
"מאזן" רב השגים בשנת 1969:

כדורסל

נצחון במשחק בקפריסין נגד אלופת האי
מקום ראשון בליגה למקומות עבודה

כדורגל

נצחון בשני משחקים בקפריסין
מקום ראשון בליגה למקומות עבודה

משחה מכרז אילת

מקום ראשון

ליחת כנרת

מקום שני

טניס

מקום שלישי

שחמט

מקום שלישי

כדור

מקום שלישי לקבוצת הבנות
באותה רוח של נכונות
ומסירות לתפקיד משרת
צוות הבנק אותך - הלכות.

בנק לאומי

לישראל בע"מ

CITIZEN

אזרח העולם עתה גם בישראל

לצנחן שלי יש הכל: קומח תמירה, חן נעורים, כושר מנהיגות, כושר אהבה וכושר לבחור בשעון המתאים. לצנחן שלי יש לב של זהב ושעון של פלדה — "סיטיזן" — שעון של מפקד, שעון של אוהב.

מיליוני צעירים ברחבי העולם אומרים כי "סיטיזן" — זה שיא השיאים. עובדה כי מפעלי "סיטיזן" ייצרו בשנה האחרונה בלבד 8 מיליון שעונים. וכל שעון עובר 24 בדיקות שונות במעבדות "סיטיזן" המשוכללות.

בבואך לקנות שעוני "סיטיזן" דרוש שיציגו לפניך את עשרות הדגמים של שעוני "סיטיזן" בעלי העיצוב המרהיב והדינאמי.

בחר אחד מהם — ואל תשכח לקבל תעודת אחריות לשנה. זכור כי ל"סיטיזן" יש מחלקת שרות גדולה בישראל.

מפיצים בלעדיים בישראל:
חברת ו. ד. עב"מ,
רח' לילינבלום 25א',
תל-אביב. טל: 53711.

שעוני סיטיזן - איכות במחיר סביר
שיא השיאים CITIZEN

יש לי מטרה לדפוק כמה שיותר בנות. אני צעיר ורוצה ליהנות מן החיים ככל האפשר עד הצבא. אצלי אין דבר כזה להכניס בת להריון. אני מנוסה בטכניקה. למי שחושש מזה, אני מיעקץ להתחיל את הקריירה שלו עם בנות שהוא לא שם עליהן, כאלו שיוצאות... ונכנסות עם כמה שיותר בנים. כך הוא

גם בישראל יש נוער מתמרד:

תלמידי-תיכון מוציאים עיתוני-מחתרת!

"הזקנים נפלו מהירה!"

נחקרים במשטרה, ונתונים לאיומי-סיכוי מבית-הספר. מספרת אחת הבנות: "מישהו חיטט לי בתיק, בכיתה, וגילן את געשוש. לא עבר זמן רב, והמנהל קרא לי והודיע לי, שפירסום כזה כמוהו כמעשה בגידה במדינה. הוא בכלל לא התווכח אתי על הדעות שלי — הוא פסל אותן מראש, כאילו שהעובדה שהוא מנהל ואני תלמידה נותנת לו זכות להכריע לי מה לחשוב."

סוף המתלוקת היה: איום על פעילי העיתון, באותה גימנסיה, שיגורשו מבית הספר אם ימשיכו בפעילות.

מעצר

לצורך חקירה

צ'יד המכשפות נגד הנערים לא הסתיים בכך. מישהו גם דאג להפעיל נגדם את המשטרה.

היה זה כאשר עורכי געשוש יצאו לרחובות תל-אביב להדביק מודעות פרי-סומת לעיתונם. בדרך מיסטרית כלשהי, הצליחו שוטרי תל-אביב להתפנות מכל עיסוקיהם בהזרמת התנועה ברחובות ופיקוח מפני מעשי-חבלה — ותפסו את הפושעים המסוכנים. הם נעצרו והובאו לחקירה משטרתית, כיאות לעבריינים.

האשמה נגדם: השחתת קירות. אולם תוך כדי החקירה, יצא המרצע מן השק: לא השחתת הקירות הואגה את המשטרה. מספרים החבריה: "האשימו אותנו שאנחנו אנשי מצפן, קומוניסטיים, או שליחים של אורי אבנרי."

הצעירים עמלו קשה כדי לשכנע את

השער הקדמי של גיליון מספר 2. המ"ד נגד המקובל מתבטא בתוכן ובצורה.

בעיקר בארצות-הברית, הם אמצעי-החקירה רת העיקרי של הנוער. ופירוש המילה נוער שם — היא נוער מורד. בעיתוני-מחתרת אלו בא לידי ביטוי מרד הדור הצעיר.

רק לאלהים הפתונים מדוע נקראו

ב"ב"ז" לפרות הקדושות — קובעים עורכי געשוש, עיתון המחתרת הראשון בישראל. מימין לשמאל: עידן אגמון, 16 וחצי, גינני בצבע ובאופי; אילן אגוזי, 17; חן נרדי, 17; ואיריס מור, גם היא 17 — כולם תלמידי-תיכון מתל-אביב.

לקולו של כל בוחר. זוהי הפירצה העיקרית בחומת הדמוקרטיה: הכוח הפוליטי לעיצוב דמות המשטר נתון בידי האספסוף, שהוא הוא רובו של העם — כל עם.

"פירצה זו בדמוקרטיה היתה הרתישו"א לתקופתנו. כך עלה היטלר לשלוט — בשיטות דמוקרטיות, תוך שלחוב ההמונים.

"אני סוברת (ויש רבים שיטענו לחמי-מות) שקריטריון אובייקטיבי לקביעת בגרות פוליטית לאזרח, יוכל להיות מושג על ידי צוות פסיכולוגים שייעזר במחשב. המחשב יהיה דומה למבחן פסיכוכיני תוך

התבססות על מנת-המישכל בשינוי עם מידת העירנות הפוליטית. כל אזרח, מרגע שהוא יודע קרא וכתוב, יצטרך למלא את השאלון הנ"ל, ולפי תוצאותיו ייקבע משקל קולו שירשם בצורת מספר בתעודת-הזהות שלו. בבואו לקלפי, תיוהנה לו מעטפות-בחירה כמספר הרשום ב"תעודתו.

"אם תונהג שיטה כזו, יתבסל הצירוף בקביעת גיל מינימום לזכות בחירה, שכן מדוע אין זכות בחירה לבני 16 — שכבר יש להם תודעת-זהות? מנין קביעת גיל המינימום השרירותית הזו? לדעת, קורו של ילד בן 10 בעל מנת-מישכל גבוהה המפנה את עירנותו לתחום הפוליטי, חשוב למדינה יותר מקולם של אלפי אזרחים שאינם מבינים דבר וחצי דבר בפוליטיקה, ושאושיס אחרים נותנים להם פתק מסויים מחוץ לקלפי ואומרים להם: את זה תכניסו למעטפה."

(געשוש, תפיסות חדשות בדמוקרטיה)

ל"א, געשוש" אינו מילה גסה, ואף לא שם של צמח בלאטינית. זהו שמו של עיתון-מחתרת. געשוש ונעשוש, בשעה טובה ומוצלחת, הם שני עיתוני-המחתרת הראשונים שיצאו בארץ-הקודש מזה אלפיים שנה — ובאחרון של ב"תריסר שנים לעומת עיתונים דומים ב"ארצות-הברית ובאירופה.

עיתוני המחתרת ברחבי העולם, אך

ישחרר את עצמו מן האחריות להריון. בצורה כזו גם אני התחלתי, רכשתי ביטחון, ועכשיו עניין הגישה לנקבות אינו מהווה אצלי בעיה. הן נהנות מכך בדיוק כמוני, ולכן נותנות.

"אבל עכשיו כבר הפך העניין לשיגרה, ובגלל זה מתחיל להימאס עלי. ברגע שזה הופך לשיגרה, בלי הגורם של הרגש, זה מאבד מקיטמו. כל העניין עם הבנות הפך אצלי למעין אוננות מפותחת."

(געשוש, שיחה גלוית-לב עם דויד גיאן תל-אביבי)

בעקבות הבחירות לכנסת השביעית, התעוררו בי הרהורים נוגים בקשר לעובדה כי במשטר דמוקרטי ישנו אותו משקל

השער האחורי

של געשוש מקפיד גם הוא לשמור על צורה גראפית חורגת מהמקובל ביתר העיתונים המוצאים בארץ, ואין הוא מהסס לשאול שאלות לעניין.

הפצה עצמית

מוסי סלמור בן הילד, ה' עורך הראשי בכבודו ובעצמו, יוצא לרחוב להפיץ את עיתונו. עיתוני-המחתרת נמנעים מהפצה מסחרית, כדי לשמור על עצמאותם.

החוקרים שאינם משתייכים לשום גוף פוליטי, שהם עקרונית נגד תלות באיגוד כל שהוא, שהם בסך-הכל מוציאים עיתון שבו מותר לכל אחד — בתנאי שיהיה פחות מ-17 — להגיד מה שמתחשק לו. צניצת-המשטרה סירבו להאמין להם, וה' צעירים עלולים היו לבלות את הלילה, וכן אולי כמה לילות טובים נוספים, במעצר, לולא הגיע האמרגן והמפיק יעקב אגמון, אביו של אחד העורכים, ושיחרר אותם בערבות.

האיומים, המעצר והלחצים השונים לא (המשך בעמוד 32)

ארבעה חיילי צה"ל בואר-שבע יצאו

היאחזות בדיסקוטקה

אחר שאתה אוכל ונושם את המידבר ב' משך שבועות רצופים, אתה נכסף מבחינה פסיכולוגית לקצת חיים. משום כך, תמוהה

ויבו העיקרי של כל חייל צה"ל, לפחות במחציתה הדרומית של ישראל, אינם המצרים — אלא השיעמום.

נגד השיעמום במעוזים אין הרבה מה לעשות, והמעט שניתן לעשותו — נעשה עלידי צה"ל.

חמור יותר הוא דווקא השיעמום מחוץ למעוזים — בחופשה.

אין כמעט חייל בדרום הארץ או בסיני, שאינו עולה בחופשתו לבאר-שבע: חלקם מבילים שם ערב, או לילה, אחרים — את כל חופשתם.

וכולם למדו לדעת: חופשה בבאר-שבע היא אסון. כי בבירת-הנגב אין מה לעשות. עיר זו, המשמשת צומת-עצבים להמוני חיילים — אין לה מה להציע לחיילים.

להצלת המצב נחלצו ארבעה חיילים, לפי מיטב המסורת של צה"ל: כאשר ראו שאין אף גורם אחר הדואג להם, גילו יוזמה מ' שלהם. פארטיזאנית — אך יעילה.

„חנטאריש“

לא עיר

אפשרויות הביולוגי בבאר-שבע הן דלות עד להחריד: מספר בתי-קולנוע, דיסקו-טק או שניים, כמה בתי-קפה — בלי תוכן ניהל כמובן. לצעירים מקומיים — אורחים וחיללים כאחד — פשוט אין מה לעשות בערב. „זוהי עיר זאת“ קונן סמל-שריין נמוך-קומה ובלונדיני באווני כתב העולם הזה: „חנטאריש. אפילו בעקרון אפשר לע' שות יותר חיים.“

ללוחמים העולים לבאר-שבע מהדרום, „מחוז-לארץ“, האכזבה קשה פי כמה. ל-

הוי — אורי וידידה מנהלים שיחה ב' עמידה. למעלה: חיילת חנינית שותה לרווייה ליד הדלפק, בחברת ידידים.

בישיבה בדיסקוטק הארבעה אין כיסאות מרופדים. הכל נועד לישיבה — גס המיטות. החיילים ובנות זוגם נהנים מחופש, מרגיש „כמו בבית“ מיד עם היכנסם לדיסקוטק. האווירה הטובה מדביקה את הכל ומצביה-הרוח שורה שם תמיד.

בעמידה כשאין מקום לשבת — עומדים. לעיתים מבלי החברה את רוב הערב על רגליהם, בגלל הצפיפות, מבלי שהדבר יפגע בהנאתם. בתמונה למע' לה: המבקרים מרגישים עצמם כמו בבית, יכולים להרשות לעצמם אף לקרוא עיתון.

למלחמה באוייב-והסימו

ביותר העובדה שאבות העיר ושלטונות צה"ל לא טרחו לפתור את הבעיה: יש בכא-רשבע בית-החיל — שנועד ל- שונה, בתנאים די פושרים. יש שק"ם — שנועד לאכילה. יש קצין-העיר — המחלק כרטיסים לסרטים, ופעם ביובל לאיוו הצ' גת תיאטרון. וישנם גם כמה דיסקוטקים — שבחלקם לא מרשים לצעיר — אפילו הוא חייל — להיכנס ללא בתיאור.

בידור

עצמי

קרין-האור היחידה ברקע אפור ומש- מים זה הוא הדיסקוטק של משה, יואל, מוטי ושלמה — חיילים כולם. שלוש שות הראשונים ילידי-הארץ, חניכי הפנימיה הצבאית של חיל-האוויר, הרביעי ירושלמי יוצא רומניה.

כאשר הגיעו לראשונה לכא-רשבע וגילו את הצפוי להם בשטח הבידור, החליטו ה- ארבעה שזה לא יילך. הלכו ושכרו לעצמם דירה במרכז העיר העתיקה, ליד בית-ה- עירייה — והפכו אותה למקום-המיפגש מס' פר אחד לצעירים. אלפים עברו במקום עד היום. אלפים שנהנו מערב באווירה נעימה,

אם כבר הלאה
חברו לה-בינטי
אח-ת-הבינטי
אח-ת-הבינטי
אח-ת-הבינטי
אח-ת-הבינטי
אח-ת-הבינטי
אח-ת-הבינטי
אח-ת-הבינטי
אח-ת-הבינטי

בלי רשמיות האווירה נעימה, וזוגות מתנשקים תורמים לכך לא מעט. בתמונה למעלה: אחת האטרקציות של המקום הם, בעיקר, קירותיו.

שנוצרה עלידי צעירים — למען צעירים: לפעמים ריקודים, לפעמים שירה, לפעמים אפילו קצת תרבות — אבל אף פעם לא שיעמום. והנהגים הראשיים מכל העניין הם כמובן — החיילים.

אם רק

רוצים

ארבעת המוסקטרים מילאו את ה- קירות — למורת-רוחו של בעל-הבית — בפלקאטים, ציורים, צבעים לא נורמליים, רשת דייגים, מנורות צבעוניות — שיצרו רקע נאות לדיסקוטק. כיום מתאספים במקום, פעם-פעמיים בשבוע, חיילים וחילות — מהעיר עצמה ומכל קצוות ה- דרום הרחוק. הם תופסים שלושה על המי- טות הכיסאות, הריצפה — מה שפנוי מק- שיבים לתקליטים, רוקדים, מצ'ובטים, וה- עיקר — נהנים מכל רגע.

לקראת הצות, לאחר שכולם הסתלקו, מנקים ארבעת בעלי הדירה את הבית, אוספים את בקבוקי-המיץ הריקים — שאותם הם קנו מכספם — והולכים לישון.

ארבעת המוסקטרים אולי אינם יודעים זאת, אך נקודת-החמד שלהם היא הוכחה חותכת כמה הרבה ניתן לעשות — בכמה מעט אמצעים. אמרה חיילת שחרחרת, כי תופ ערב בדיסקוטק: "למה שראש עיריית כא-רשבע לא יזמין את עצמו באחד ה- ערבים לכאן? הוא ישתכנע אז כמה קל לנצח את השיעמום. "אם רק רוצים."

אחרי

השמחה, מתחילים החבריה לנקות את הדירה. בתמונה, אבי בפעולה. מה יש, האם זו בושה לנקות?

ובריקוד

החלק החשוב ביותר, כמו בכל דיסקוטק המכבד את עצמו. בתמונה אחד המארחים, דוב, בריקוד. ברקע — שלמה, שמא תגידו שלבעלי דיסקוטק לא נאה ולא יאה לרקוד? אם כך אז ארבעת המוסקטרים יצחקו לכם בפנים. זהו.

הזקנים נפלו מהירח!

(המשך מעמוד 29)

הבהילו כלל את עיתונאי המחתרת. אלה הם חבריה צעירים, שביעיסים ושמיניים-טים שמבינים עניין ואינם נבהלים בקלות — כמו שאחיהם המבוגרים מהם בשנה שנתיים אינם נבהלים על גדות התעלה ובמוצאי הגולן. אולם מעניינת יותר הישאלה: מה כה הבהיל את נציגי המימסד? התשובה פשוטה: עיתוני המחתרת הם אקט של מרד במימסד זה.

כמעט בכל בית-ספר קיימים עיתוני תלמידים. זהו הפורום המסורתי שבו מציינים צעירים את הבעיות המעיקות עליהם — ובגיל זה, כפי שידוע כל מחנך, מעיקות עליהם כל בעיות היקום. הצרה עם עיתונים אלו היא, שהנהלות בתריסר מרשות לעצמן, לא פעם, להטיל עליהם צנזורה. עובדה ההופכת לפעמים את כל העיתון לבדיחה. עלובה, מאחר שהפער העצום בין דעותיו של המנהל שנועד בפיוסס במאה הקודמת, לבין פושט תל-אביבי בן 16 — אינו ניתן כלל לגישור. ובעוד שהנערים מוכנים, ככלל, לסבול צנזורה על בדיחות גסות החורגות מהטעם הטוב — הם מסרבים בחוקף לצנזורה כאשר הם חוקפים את הפרות הקדושות של המימסד, כגון הציונות או הכפייה הדתית.

ואז הם הולכים ומוציאים את געשם ונעשש — וקובעים בהם ברורות: "הזקנים נפלו מהירח!"

עיתון

מתחרה

ה עיקרון המנחה שני עיתונים אלה: אין צנזורה. אין דיעה אסורה. אין רעיון פסול. הכל הולך. רק הקורא רשאי לקבוע בעצמו ולעצמו — איזה רעיון הוא קונה ואיזה לא. וכך נולד נעשש — קיצור לנולד שו-חר שנינו. האחראים הישירים לבגידה הנוראה במולדת: איריס מור, שביעיס-טית בת 17, מגמה סוציולוגית; עידן אג' מון, 16 וחצי, מגמה סיפרותית; אילן אגוזי, 17, אלקסרוניקה; חן גרדי, 17, סוציולוגית.

גליון הבכורה יצא צולע קצת, אנרכיס-טי קצת, מלא שטויות ודבר-טעם — אך העיקר: מקפיד על חופש ביטוי מוחלט. זמן מה אחריו יצא נעשש. מספר אביו מולידו, מוטי סלמור: "אצלי התחילה המחשבה על זה כבר מזמן. הרגשתי שיש המון דברים שמלחימים אותי בבית-ספר ובבית, שאני לא מסוגל להסכים להם. או שהם נראו לי לא צודקים, או שהיו בסתירה למציאות. טוב, קראתי לא מעט עיתוני-מחתרת מ'חוק' לארץ, והחלטתי שזו הדרך לבטא דיעות כאלה גם בארץ. בינתיים שמעתי שמתארגנת בתל-אביב קבוצת חבריה ש'מתכוונת להוציא עיתון כזה, או החלטתי להצטרף אליהם ולהביא להם חומר משלי. אלא שהתגלו בינינו חילוקי-דעות: הרעיון המרכזי שלנו זהה, אך הגישה לביצוע שונה. לכן הוצאנו, כמה חבריה, עיתון מתחרה, נעשש. למען האמת איננו מתחרים בעצם: אנחנו על אותו הגל, וגם איננו מסחריים בכלל."

זקנים

בני 17

ה געששים והנעששים מתכוננים להמשיך בשלהם ללא מורא וללא משא-פנים. לא בכל מקום נתקלים הם בהתנגדות. ישנם מורים ומנהלים נאורים, שאינם פוחדים מצל עצמם או מעיני הוועמת של מפקח משרד-החינוך, והמקבילים את העיתון בחיוב — גם אם בחיוך מוסתר בקושי.

ואכן לא במבוגרים טמונה הבעיה — אלא דווקא בנער. קובעת אחת הבנות: "בישראל לא מורגשת כמעט השאלה שמעסיקה כיום את הנער בכל העולם — קביעת עצמאותו ומציאת-דרך לעצמי, ללא התערבות המבוגרים. כנראה שהסיבות העיקריות הן המצב הבטחוני והניתוק הגיאוגרפי שלנו. מערכת-החינוך בארץ עמלה קשה כדי להגיש את תחושת הייחוד של עם-ישראל. תנועות-הנער, הי מודרכות על-ידי גופים פוליטיים, מחנכות לקולקטיביות רעיונית ולחוסר-סובלנות כל נגד כל ביקורת. התוצאה: הנער אדיש לאתגרים אינטלקטואליים, הולך בתלם. כל מה שמעניין אותו זה הקריירה והגיבו. בגיל 17 רבים מהם כבר זקנים."

sabrina

גרבי המכנס קנדיס סופר-דק וגרבי המכנס הדקים גזילי ופומי היו סברדינה, באופנה הנועזת והתוססת של שנות ה-70. גרבי המכנס של סברדינה בשלל גזוני האופנה וברוח האופנה.

מדאה ה-70
של סברדינה הוא
סופר-דק.

קופר - קרמון

מה את יודעת על החזרה?

משמעותו הארוטית * איך למנוע שיזקין * איך
משנתה צורתו * מה לגברים * הטעויות הגדולות.

הטעויות הגדולות

● קל לגרות באופן מיוחד נשים בעלות חזה גדול.
לא נכון: מידת הגירוי נקבעת על ידי גודל הפיטמות.
רק בהן נמצאים העצבים העדינים המעבירים הלאה את
הגירוי המיני. משום כך, אשה בעלת חזה קטן ופיטמה
גדולה, תגיב מבחינה מינית יותר מאשר אשה בעלת חזה
גדול ופיטמה קטנה.

● נשים בעלות חזה גדול יכולות להניק טוב יותר.
לא נכון: אפשרות ההנקה נקבעת ע"י בלוטת החלב בלבד.
גודל החזה נקבע על ידי השומן, דווקא אצל נשים בעלות
חזה קטן יכולה בלוטת החלב להתפתח יותר טוב במשך
ההריון, מאשר אצל נשים בעלות חזה גדול, אצלן מונע
השומן מהבלוטה להתפתח.

● הערצה הגברית לחזה הנשי, התפתחה עקב העובדה
שכילדים הם לא ינקו מספיק — והתנגעו בתת-הכרתם ל-
חזה האם.

● אין זה נכון: ססיכולוגים משווים זאת לתקופת הרנסאנס
והרוקוקו, בהן הניקוי ילדים זמן רב ככל האפשר — ובכל
זאת התענינו המבוגרים בחזה כמו היום. ההסבר הנכון
והפשוט הוא שהחזה הוא אבר-מין, ובתור כזה — מושך
את הגבר.

● חזה הגבר והאשה שונים מיסודם.
לא נכון: חזה מפותח של אשה הוא אמנם טיפוסי נשי,
אבל לגבר יש אותם היסודות. אצל העובר הנשי והזכרי
— החזה זהה. בהשפעת ההורמונים המיניים של האם, יכול
גם חזה העובר הזכר ליצור הפרשת חלב, הנקרא חלב
מכשפות.

חלב האם עשיר בחלבון וויטמינים, ומעורר את מעי

התינוק וכליותיו. אחרי הלידה יורד חלקו של הורמון
ההריון בגוף, והפרולקטין מתחיל לפעול. כתוצאה, גדל
החזה — וחמוץ עולה במקצת. אלה הן תוצאות של זרם
דם מוגבר.

בכדי ליצור גרם אחד של חלב-אם — זקוק החזה ל-400
גרם דם. בחזה האם נוצר, במשך יום, שלושת-רבעי ליטר
עד ליטר חלב. התהליך אינו ידוע בדיוק עד היום.
חלב האם מחסן את התינוק בפני כל המחלות המידב-
קות — כולל שיתוק-ילדים. 90% של הנשים מסוגלות
להניק, אך רק חצי מהן מוכן לכך, וגם הן מפסיקות
בדרך כלל אחרי התודש השני. הסיבה: הן חוששות שהחזה
יאבד את צורתו. הרופאים, לעומת זאת, קובעים כי אשה
הלובשת חווייה טובה וניווה בצורה נכונה, יש לה כל
הסיכויים שהחזה שלה ישמור על צורתו כמו לפני ההריון.

המשמעות המינית

אצל נשים רבות, רגיש החזה מבחינה מינית יותר
מאשר כל חלק אחר של הגוף — כולל אבר-המין.
לפחות מחציתן חשות נגיעה בחזה כגירוי מיני חזק. נשים
רגישות במיוחד מסוגלות להגיע לאורגאזם כתוצאה מכך.
כאשר מלטפים את הפיטמות, מתכווצים השרירים שמס-
ביבן והפיטמות מזדקרות. הן יכולות להתארך עד כדי סנטי-
מטר ולהתרחב בחצי סנטימטר. כשזה קורה, זהו הסימן
הברור הראשון לגירוי מיני. עצבים מובילים את הגירוי
הלאה לחלק התחתון של פנים עמוד-השדרה. לאחר כעשר
שניות, מתחילה בעקבות כך להתהוות ההפרשה, שתפקידה
להקל על הפעילות המינית. קצת אח"כ מתחילים חרחם ופי-
הרחם להתכווץ לסירוגין, דבר המגביר את הגירוי.

באותו זמן מתכסה החזה בכתמים אדמדמים. הסקס-פלוש
פירושו שזרם הדם גבר, והחזה גדל.
חוקר-המין האמריקאי ד"ר מסטרס קבע, כי חזה שעדיין
לא הניק, גדל בחמישית או רבע מגודלו כאשר הוא רגוע,
ואילו אצל נשים שכבר הניקו, הוא כמעט ואינו גדל.
הסיבה: כתוצאה מההנקה, התרחבו כל-יהודם בחזה, כך
שהם הפורץ לתוכו עוזב אותו שוב במהירות.
השינויים בחזה מגיעים לשאם כאשר האשה מגיעה
לאורגאזם, ואחר כך חוזרים למצבם הרגיל. האדמומיות
(המשך בעמוד 34)

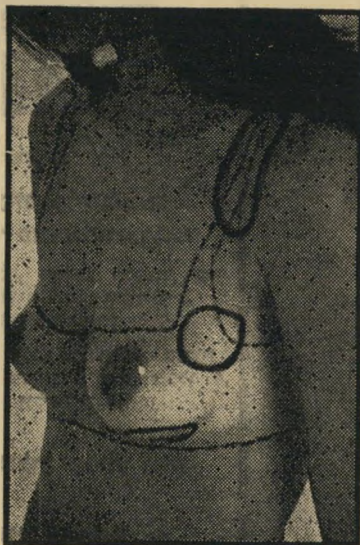
שלוש עצות לעניין

יה צרה מדי על הגוף, בצד ועל הכתפיים
(במקומות המסומנים בעיגולים) אחרת,
היא תזיק יותר מאשר תועיל.
הסיבה: במקומות בהן החזיה לוחצת,
נחלש מחזור-הדם, החזה איננו מקבל תזון
נה מספקת, ומתחיל להזדקן טרם זמנו. סי-
בה נוספת: חזייה הדוקה תומכת בחזה
יותר מדי, ולכן חלל העור לחמוץ בנקמות,
והחזה מאבד את צורתו.
רופאי-נשים וקוסמטיקאיות מיעצים מ-
משום כך שמוטב לקנות חזייה במספר
אחד יותר גדול מאשר יותר קטן.

בעזרת חשמל:

אמצעי לא זול — אבל מבטיח הצלחה.
הכוונה לעיסוי חשמלי במכשיר-ליופי. אל תח-
ששי מהאלקטרוניות דמויות הטבעת, דרכן
מועבר החשמל לחזה שלך: כל מה שאת
מרגישה, זה דגדוג נעים. מכשיר זה מח-
זק את הרקמות, ועשוי אפילו להביא להתי-
פתחות החזה, אבל רק אם את מתמידה
בטיפול מספר שבועות. לפחות.

השחי, לאורך הצלעות, וחזרה לעצם הח-
זה. תוכלי להגדיל את יעילות העיסוי אם

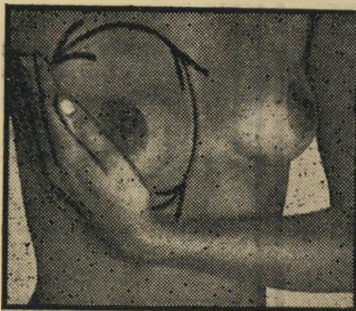

בעזרת הכר

במקום בידך תשתמשי במברשת יבשה עשו-
יה זיפים טבעיים.

בעזרת הבד:

כאשר את קונה חזייה, הקפדי שלא תה-

בעזרת היד

בעזרת החשמל

בעזרת היד:

כדאי לך מדי בוקר לתת לחזה שלך עיסוי
קטן. זה יעלה לך אמנם בחמש דקות —
אבל החזה שלך יישמר צעיר יותר. במשך
שנים; העור נהיה גמיש יותר, מאחר וה-
עיסוי ממריץ את מחזור הדם.
אל תעסי ישירות את החזה עצמו, אלא
סובי את הידיים בלחץ קל מסביב לשד.
התחילי מעל החזה, עברי מתחת לבית-

על החזה

(המשך מעמוד 33)

נעלמת, ועמה שאר סימני הגירוי. הדם שהצטבר עוזב את החזה לאט, וכעבור עשר דקות הוא חוזר לגודלו הטבעי. ככל שהגירוי המיני נמשך יותר, כך חוזר החזה למצבו הקודם, לאט יותר.

נשים בעלות שזושה שדיים

בין כל מאה נשים, קובעים הגניקו-לוגים, יש אחת בעלת שלוש פיטמות — או אפילו ארבע.

אלו הן תוצאות של הפרעות בהתפתחות העובר: שבעה שבועות אחרי שהעובר נוצר מתפתחים אצלו שבילי החלב, המתמזכים מכל צד החל מתחת לבית השחי ועד לא-בריהמין.

רקמות אלה הופכות עם הזמן לחזה, ולעיתים קרובות, שבמקום שתי נקודות מיפ"גש של הרקמות — תיווצרנה שלוש או ארבע, ואז נוצרות פיטמות נוספות. פיטמות אלה אינן מפותחות, וגראות בדרך כלל ככתם כהה. רק לעיתים נדירות מתפתח חזה נוסף ליד או בתוך בית השחי. התפתחות זו אינה מוגבלת לנשים בלבד.

צורת החזה אינה מיקרית

בגיל עשר, 11, מתחיל חזה הילדה להתפתח. כמה מאיות גרם של אסי-טרונגן גורמות לכך: הפיטמה מודקרת קדימה, והשומן מתחיל להצטבר. החזה ממשיך להתפתח עד אשר בגיל 16 הוא מגיע לצורתו הסופית. אולם גם אז הוא עדיין איננו מושלם עד ההיריון — שאז מתפתחת בלוטת החלב.

בלוטות שומן קטנות גורמות לכך כי החזה יישאר תמיד רך. צבע הפיטמות הוא ורוד אצל בלוניניות, וחום אצל ברוניטיות. בזמן ההיריון מתכהה הפיטמה, כאשר מצ-טברים פגמנטים.

את צורת החזה יורשת הבת מאמה — ומגועה: בנות הגזע הלבן והצהוב הן בדרך-כלל בעלות חזה דמוי חצי כדור. לנשים אפרי-קאיות חזה חד.

צורת החזה גם משתנה עם ההוסת: אחרי הביוץ, כאשר גוף האשה מתחיל להתכווץ להריון, גדלה בלוטת החלב, ואיתה החזה. יש נשים שרק חשות במקצת כי החזה שלהן גדל, אחרות נאלצות ללבוש חזייה גדולה יותר.

השד השמאלי לרוב גדול וכבד מהימני.

החזה החשוף מעשייה ישנה

החזה החשוף איננו המצאה של ה-מאה ה-20. ביוון העתיקה, נהגו אצ-רות קרטה לגלות את חזיהן. אפילו הכוה-נות עשו זאת.

בתקופה מאוחרת יותר, ציחתה ממשלת ונציה על נשות העיר להסתובב חשופות שדיים, על-מנת להשכיח מלב הגברים את צרות עסקי המדינה.

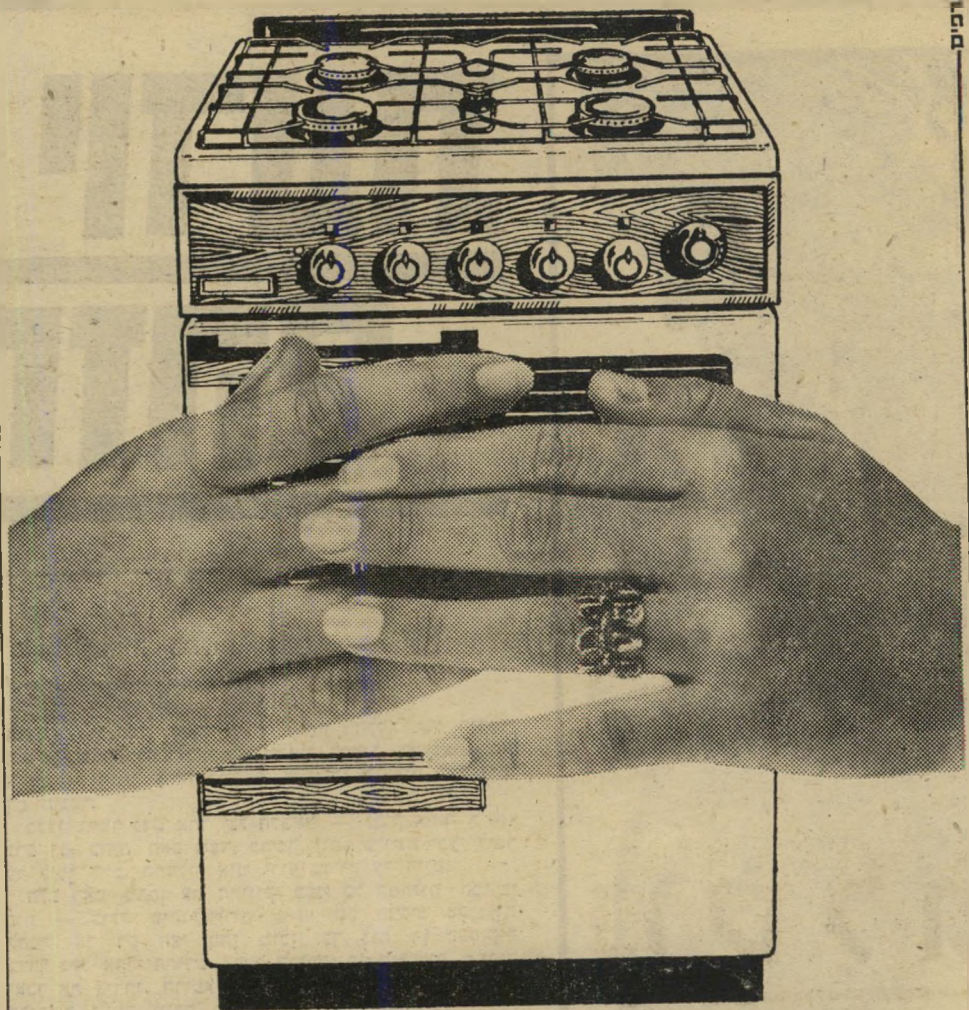
כימי הרנסנס, לא היססו לעשות זאת צרפתיות ואיטלקיות. הרחיקה לכת אהוב-תו של קארל השביעי, מלך צרפת, שהופי-עה לפני המלך עם שמלות חשופות עד לחגורה.

אחרי המהפכה הצרפתית חשפו הנשים את חזן אף בגרמניה הקפואה. היסטוריון האופנה הבריטי ג'ון ליור כתב, כי גם לפני מאה שנה היו סיכויים טובים מאד לראות בחברה חזה חשוף.

החזה הגדול בעולם

הזה זה שייך כנראה, כיום, לפסי-דה ג'ורדוקית, יהודיה בשם פרנסינה גוספריה. מדי יום, באחת וחצי בצהריים, נהגה פרנסינה ללכת בדרכה לתחנת-התחתית. גובהה של פרנסינה — 163 ס"מ, והיקף החזה שלה — 109 ס"מ. ברור אם כן מדוע הפכה לסנסאציה של הוליסטריט, כאשר עב-רה ברחוב. שוטרים נאלצו להגן עליה בפי-ני הגברים שחיכו במיוחד לצדי הרחוב כדי להתבונן בה.

כאשר נחסמה התנועה, לאחר ש-15 אלף גברים נאספו יום אחד בשטח, קיבלה פרנ-סינה תופש עד שהרוחות נרגעו. היא סיר-בה להצעה להופיע כרקדנית עירום מתורת 400 אלף דולר, ואמרה לעתונאים כי "גברים אלה, האחראים לעסקים של מיליוני דולרים, מתנהגים כאילו יצאו מדעתם". היא התכוונה לומר, כמובן, שהם מתנה-גים בצורה נורמלית מאוד.

נחשי איזה תנור זה ?

נחשי, נחשי — וודאי תמצאי זאת בנקל! וסימן ההיכר? הצורה הנאה, העיצוב המודרני, השיכלולים הרבים שהוא נתברך בהם.

כן, זהו תנור "פזגז" מובחר — תאווה לעיני כל עקרת בית המכינה בעזרתו מטעמי מלכים ליקיריה — מעדנים מגרי חיד לכל אינן טעם... כן, זהו תנור "פזגז" המפאר כל מטבח — התנור שלך!

על פזגז יכולים לסמוך!

בינג-וינאל

ערב כאראפסינולוגי חנון אברהם

בהרצאה על:

תופעות על-טבעיות במחקר פאראפסיכולוגי

(ראיית הנולד, ראיית הנסתר, טל-פתיה, מדיומיזם, טלקינזיס, פסיכומטריה)

ביום רביעי, ה-26 לנובמבר, בשעה: 8.30 בבית סוקולוב, רח' קפלן 4, תל-אביב.

בבית נגלר, קרית חיים,

ירצה

חנון אברהם

על

גלגול נשמות

בחלק השני של הערב: ניסויים חפזניים.

במוצאי שבת, ה-29 לנובמבר, בשעה: 8.30

ייעוץ מדעי לפי כף היד ניתוח אופי-גילוי כשרונות-ייעוץ לעתיד!

שלום שאול

SHALOM SHAUL

ח"א המלך ג'ורג' 33.

נא לקבוע ראיון מראש.

טלפון 226342

(10-12.30 ; 4-6.30)

גזור ושמור — הטלפון אינו רשום במדריך!

שינוי כתובת

מנוי המבקש לשנות את כתובתו מתבקש להודיע על-ידי שבויעים מראש, על-מנת לפטוע עיכוב במשלוח העתון למען החדש

והיא חליפת צמר בצבע אדום-חצי, כיסים חיצוניים בסיגנון צבאי. מתאימה לערב. הסוניקה יכולה לשמש גם כמעיל נפרד. בסביבות 170 ל"י. בית שניידמן.

הוא- חליפת גבר רכוסה כפולה. זקט שלושת-רבעי עם כיסים אלכסוניים פנימיים וצווארון גדול. בגוון חום וחוט-מוקל, המחיר: 194 ל"י. בית שניידמן.

הוא והיא - ליאורה מדגימה חצאית-מכנסיים סקו-טית משובצת, עם חגורה רחבה, חולצה ומגפיים בצבע שחור. החצאית: 42 ל"י, החולצה: 36 ל"י.

נגד קולבים במסלול

המיפלצות שלי

את חוזרת מקניות עייפה, כמעט זוחלת / את נצמדת כבר בכיסא סוף-סוף לראות את מייחלת / את פותח את הדלת והנה, אוי, הפתעה: / אופניו של בן, הוא דני, מונחיס / כנרסאח. / הם ניקנו לפני שבוע כמתנת יום-הולדת.

איזה תשובה זאת, משיכת כתפיים?

את מופתעת, את שותקת, את רותחת, / את רועדת: / את קוראת בלי שתרגישי: "דני, הוי, אתה חיוור." / מי מעך את האופניים? מרקטור? משאית? דברו / "מה קרה? אתה שלם?" הדמעות זולגות כמעי. / אז הבן שותק כדג. / די לו במשיכת-כתפיים...

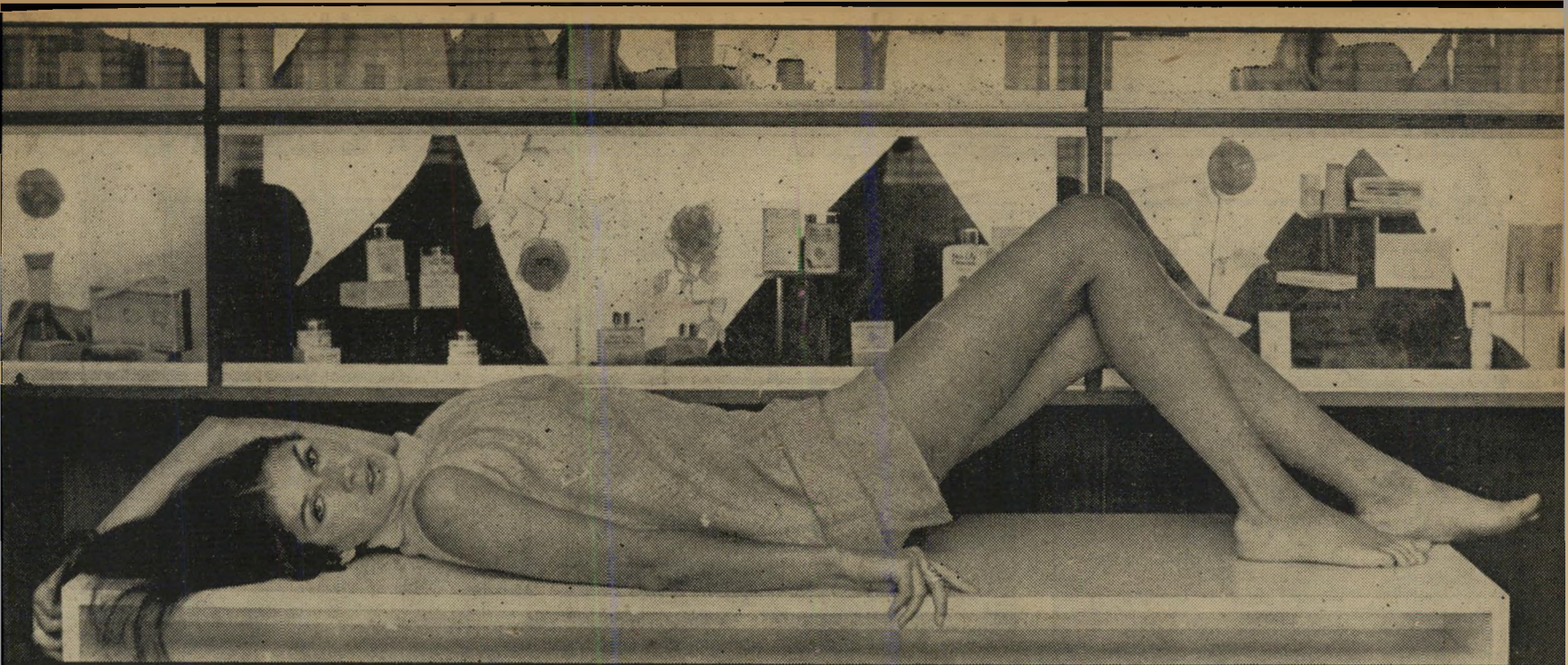
יוס אחר מופיע דני משולהב ומתחנחן: / "אמא, כסף תני. אני קונה תנפוז צוחן. / "דני," את אותו שואלת, "כמה לירות תבקש?" / "אמא, בחיי, הפעם — לא הרבה: שלושים ושש!" / את עוד מנסה הפעם, לחייך ובטאקט לשאול: / "דני, מה זה בדיוק: שימושי? קטן? גדול?" / אז הבן מרצין לגמרי, בעיניו זיקי-יבשן / כצעיר בן דור חדש המצפצף על הישג. / מבט חמור, אלכסוני, היטב קפוצות הן השפתיים — / אז אף מילה, שותק כדג. / די לו במשיכת-כתפיים...

משיכת-כתפיים היא תגובה רבת-גוון.

מוכנע שלם תצוגת-האופנה שערכה ליאורה חכמי איתה הצגת-באלט לכל דבר, כל סצנה הותאמה לדגם שאותו הציגה. בסצנה זו מדגימה ליאורה בגד-מארכת של שניידמן: טרבל מבד שאנטונג-סאטן עם רגל מתרחבת וצווארון סיני.

מאז ומתמיד לא סבלה ליאורה חכמי תצוגות-האופנה. לא שיש לה משהו נגד אופנה. להיפך, היא עצמה מאוד אופנתית. מה שהיא נגד, זה קולבים חיים על ה-מסלול — שכך נראות כל התצוגות הרגילות. משום כך, כשרק נותנים לה, יוצרת ליאורה תצוגות בדרכה: תצוגות כוריאוגרפיות, שהן למעשה הצגות באלט. כך היא עשתה לאחרונה בהילטון בתל-אביב, שם הציגה את האופנה החדשה של דגמיה-חורף של בית שניידמן. ליאורה הציגה כל דגם בהתאם לאופניו, התאימה לו תנועה, תאורה ומוסיקה משלו: חליפת-גבר סולידית, למשל, הוצגה על רקע מוסיקה מהסרט הבוגר, כשבסצנה נערכת פגישה בין הגבר לצעירה. חליפה גטרית אחרת, מקוטן סטרף, בצבע חרדל, לחתה במוזיקת קת' 90' מחרשית-אוזניים, כשהדוגמן ה-

שרית דמיר, מלכת המים 1969, בתצלום על רקע של מוצרי „הלנה רובינשטיין“

ביקור מלכותי בממלכת היופי

כזה זה, כבר אמר מי שאמר שאין צדק בחיים. אלא מה, זה צדק זה! בחורח סתם, שצריכה להתאמץ ולתקן את הפגמים הטבעיים בעזרת איפור מתאים, חייבת לשלם מכיסה את מלוא המחיר עבור תכשירי האיפור. ואילו יפהפייה זוהרת, הזוהרת גם בלי שום איפור — זוכה במתנה מהשמים של מערכת-איפור חלומית, שתספיק לה עד מי יודע מתי.

הכוונה כמובן למלכת-המים שרית דמיר ושלוש סגניותיה, שביקרו לאחרונה במפעלי „הלנה רובינשטיין“ במגדל-העמק. דווקא הן — שרית עצמה, סגניתה הראשונה ציפי לוי, סגניתה השנייה נילי שרעבי, ונסיכת ים-סוף ריקי כץ — קיבלו ממנהל המפעל, יוסף שטיינר, וממשה דיין, מנהל הפירסום של החברה, קופסת גיימס בונד חלוי מית, שכללה מערכת טיפול-פנים ואיפור מושלמת. אבל מושלמת.

למה? אצלנו לא דמוקרטיה?

י'וצא המוצר הסופי - המוצר הסופי של כל הסרטיס-חנעים והמכונות המ- שקשקות הוא, כמובן, האשה המאופרת כהלכה. בתמונה: אלישבע, המאפרת של הלנה רובינשטיין, נהנית ממעשי ידיה: פרצופה של נילי שרעבי.

מהסרט הנע - שרית דמיר, מלכת-המים (למטה חמין); נילי שרעבי, סגנית שנייה (מעליה); ציפי לוי, סגנית ראשונה; וריקי כץ, נסיכת ים-סוף (משמאל) בסיום במפעלי הלנה רובינשטיין.

במדינה

(המשך מעמוד 22)

ניצב שוב נוכח שופט. הפעם, נוכח השופט עזנה שצקי.

לדברי-תובע המשטרה, פרץ אליהו לבית דירות בגבעתיים, גנב משם איגרות מילואה ביטחון בסך 700 ל"י ותכשיטים בערך 800 ל"י. התכשיטים אמנם טרם נמצאו, אולם את האיגרות הגנובות הוא כבר ניסה למכור: הן נתגלו אצל שני צעירים שהעידו שקיבלו אותן מידיו.

אליהו כישהמזל אף לא ניסה להתגונן. הוא רק ביקש מכבוד השופטת: "אני מתחנן ביום חמישי, ויש צו מבית-המשפט לשחרר אותי למשך שבוע". על הפריצה עצמה לא מצא לנכון להגיב דבר. השופטת

קיוסקאי אורי כהן
"אהרוס את ההורסים"

שצקי גילתה התחשבות, הוציאה נגדו פקודת מעצר עד יום חמישי בבוקר, כדי שהי בחור יוכל להתחתן. "שיהיה לו לפחות קצת נחת בשבוע מחורבן כזה", הגיב סטודנט למשפטים שנכח באולם.

דרכי אדם

פיתוח

בכל מחיר

כשפתחו עובדי בית-החולים הממשלתי בבאר-שבע את דלת חדרו של אורי כהן, גילו שהחולה שלהם, ששהה במקום לצורכי היגמלות מנרקומניה בשלב מתקדם, נעלם. אורי כהן (40) ברח.

הסיבה שהניעה אותו לברוח לא היתה התאמה העזה להירואין. היתה זו ידיעה קצרה שמסרה לו אשתו שבאה לבקר: "מישהו שרף את הצריף שלנו על שפת הים", בישרה לו.

הצריף נעלם. אורי כהן הוא טיפוס מוכר לרבים. בשעתו היה עבריין מסוכן, עד שגורמים שונים החליטו לנסות לשקם את האיש. עזרו לו לבנות צריף על שפת ימה של תל-אביב, מול בריכת-השחייה גורדון, שם יוכל למכור פלאפל. משקאות קלים. הנסיון הצליח: 15 שנה התפרנס אורי, אשתו וחמשת ילדיהם מהצריף הזה. 15 שנה בהן כימעת ולא הסתבך כלל אורי עם החוק. מדי פעם היה שב ומנסה להיגמל מממים, היה נכנס לאישפוז. ובפעם האחרונה הגיע כבר לשלב מתקדם של הטיפולים.

האסון אירע כשהצריף היה סגור, כתמיד, בעונת החורף. טרקטורים שיישרו את השטח הרסו את כל המיבנים בסביבה: הם הפריעו לתוכנית המיועדת לבניית בתי מלון ברחבה. לבסוף נותר על תילו רק הצריף של אורי. איש לא פנה אליו שיפנה אותו, איש לא הודיע לו שהצריף מופרע לעבודות הפיתוח באזור. הוא לא ידע מכך לום — עד אותו בוקר בו ניגשה אשתו למקום, לבדוק אם הכל שפיר — ועיניה חשכו: הצריף היה שרוף, כשבמקומו סימני זחלילי טרקטור.

מנהל-העבודה במקום לא ידע, לדבריו, דבר על השריפה: "הצריף נעלם לילה אחד", אמר בחיוך.

על הריסות הצריף עמד בודד אורי, שברח מבית-החולים: "חיי ממילא הרוסים", מילמל. "אני אהרוס גם את אלו של הורסי הצריף."

סיאן שאהה צעיר

התה הוא באופנה - וגם אנו, כי לצעירים יש טעם, והתה הוא לטעמים.

רוצים ללמוד כיצד להכין תה אמיתי? הסוד הוא כפול: מים רותחים ועלי תה טריים.

כי רק מים רותחים ממש ועלים טריים - מדי חליטה - מעניקים לך את מלוא ההנאה מטעמו וניחוחו של התה.

צעיר בגילך או ברוחך? - התה הוא בשבילך!

120 תה - INX61 INX8

תה ויסוצקי

עין אנושי-אידיאלי בנאלי, על-כליפנים, דלה מכדי לסוות סביבה ערב שלם.

★ פנטסטי (הימנה) תמוה ומגוחך
כי בתכניה מעזים לציין ש-פנטסטי סימן מפנה חשוב בתולדות המחזמר העולמי, ממש כמחזמר שיעור, דבר שאין לו כל אחיזה במציאות. התמליל של **טום ג'ונס** והמוסיקה של **הרווי שמידט** חסרי-ענין ומיושנים. **מישה סגל** שניסה לעבד במק-צת את המוסיקה (שכאילו חוברת בשנת תרצ"ו) ולהתאימה לעידן 69, הכין עיבודים לפסנתר, כלי-הקשה וקונטרבאס. דבר זה כמעט ולא מורגש. על-אף הנגנים המעולים, דומה כי זוהי חזרה, וכי התזמורת המלאה יותר, לא הגיעה משום-מה, בכלל לא ברור כיצד תיאטרון (ועוד "לאומי") המכבד את עצמו, מעז להעלות מחזמר (אפילו אם נתעלם נא לרגע מקלישותו) ללא שחקן-זמר באחד התפקידים המרכזיים! **אריק לביא** יודע לשיר ולשחק, **שולה חן** רק לשיר. **ג'ורג' חשביה**, בתפקיד אילם, אומר הרבה. **ישראל בקר**, מרגיש טוב, משתעשע ומשעשע. **ברוך דויד** עושה חיל ומצליח לבדו בצורה מעוררת-כבוד.

***** כדאדם (עלידי להקת האוניי-ברסיטה העברית בירושלים) אחד המרצים, אריה זקס, עיבד וביים בצורה מהנה ובלתי יומרגית, ולכן כה מרתקת (בעזרת תאורה, תכשיטות, תפאורה, הדרת סייף וניהול מוסיקאלי מעודנים וקולעים) הצגה רבת-פיט והומור, המבוססת על אגדה תיאר-לוגית מן המאה ה-15. ניכר כי עבודת הכל נעשתה בחסירות רבת-השראה וצוות השחקנים המקצועיים (ביניהם **ז'אק כהן** המצויין, **ליאור ייני** ועליו **רוזן ה-מלוטש**) הנעזר ב"חובבים" מקצועיים למדי, מתלמידי האוניברסיטה, נראה כאנסא-מבל מגובש לכל דבר. כך למשל, מסגור הזנב המחובר לצד הקדמי של אחורי **עמי"אל שוין**, את הסטודנט שבו, המגלם כאן בליצות משובבת, את התאווה, אחת מידי-דוח או מידיו כלאדם, הסימליים, המסרב להצטרף אל מסעו הצפוי האחרון.**

בידור

★ להקת פיקוד דיונונה (תיאטרון דגן) בלהקות הבידור הישראליות לי-מיניהן, איאפשר בלי פארוויה על משה. להקת צעירים חביבים זו, בחרה לפארד על המחזה המוסיקאלי **דן אלמגור** ובמיניהן, **נורית הירש**, "גנבו" בידועין, ובחשו הומור גלוי, קטעים בולטים ממוסיקאס מפורסמים, כדי להגיש את **חולי מלום** שלהם, על נער השעשועים של העולם ה-מצרי, משה רבנו כבדי-הפה. כשהורה **ברקן** פושט ידיים קדימה, ושה יוכבד, יוכבד (במקום מאריה, מאריה, עם מנגינת ווסט סאייד טטורי של **ברנשטיין**) דחקא עוזרת לפארוויה העובדה שהשירה אצלו איננה הצד החזק, כמו ההצחקות, בהן הוא

עליזה רונן ועמיאל שוין ב"כדאדם" חובבים מיקצועיים

● **לא כדאי לראות**
**** **חובה לראות**
*** **רצוי לראות**
** **אפשר לראות**
* **לא חשוב לראות**

הולנוע

★ הסלמה (גת, ת"א) בן היפי
לאב מלינור רוצה לברוח להודו ולחיות עם המהרישים, אך בעזרת ההון שלו שוכר אביו פיסכיאטרית פרטית, הגורמת לבן להתאהב בה, ולהפך לגמרי את אופיו, צורתו, מחשבותיו, וחלומותיו.

סרט מוזר מאוד, המשתמש בצורה מוזר-רה ומעניינת בצבעים, במוסיקה ובמצלמה.

★ מקרה אשה (סטודיו, ת"א)
המוות המתחל לפורר את האדם עוד בחייו, התפוררות הערכים, התפוררות הגוף, התפוררות הרגשות, הכל מתפורר בסרטו ה-ראשון של זאק מורי קטמור, בכיכובה של הלית קטמור.

הסיפור מבצע את רעיונותיו בצילומים מצוינים ומוזעזעים, בעזרת אובייקטים המש-נים את צורתם המקובלת. העלילה והדיאלוג-גים נראים מיותרים ופוגמים.

★ הו (סיןרמה, ת"א) זהו סרט על
שוד העוסק לא בשוד עצמו אלא בנפשו של השוד. נהג מירוצים, שהפך נהג של חברות גנגסטרים, מנצל את ההזדמנות ש-הגנגסטר הראשי מה, כדי לנסות לתפוס את מקומו. הוא מבצע את מה שמבצע רק למען הפירסומת ואהדת הקהל, ובסוף הסוב-מגלה את האמת על הפירסומת והאהדה הזאת.

★ כושה (פריז, ת"א) סרטו
המצויין של ברגמן העוסק בנפשם וחייהם של זוג אנשים על רקע מלחמת זועות, המשנה אותם לחלוטין, ומאפשרת לגלות לנו ולהם כי המקור האמיתי לכל הזועות הוא בנפשו של האדם.

★ היו זמנים במערב (אלנבי, ת"א) סרגיו ליאונה, האיש שהמציא את המערבון האיטלקי, ונכנע לטעם האמריקאי, הראה את המערב עם אשה יפהפיה בתוכו תוך מאבק בין קבוצות ברונים על אחוזי-תה.

יש בסרט סצנות שלא תישכחנה ויש משחק מיוחד במינו של הנרי פונדה ו-צ'רלס ברונסון.

תיאטרון

★ בוקר טוב, צ'ארלס (במה 5)
שלשה מערכונים, אחד כתוב ומבוצע בי-שטחיות משועת (ההוצאה להורג), האחר סתם בדיחה שטוחית (סזח לי אם אני לא קליין), והאחרון, המשא את שם הערב, חביב, ואפילו, מעורר מחשבות. את שלוש-תם חיבר מי שביים ומשתתף כשחקן בשני מערכונים: **פיליפ שפרן-ווגנר**. **שלמה פז**, כסמל שאינו ממחר להוציא להורג גינון למות, חיצוני, חסר-רגש ומשום כך לא משכנע. לעומת זאת הוא משעשע למדי כאורח המקדים מאד להיכנס למיטתו במ-לון זול, בערב יום-עצמאות ישראלי. מש-חקר של **יוכל פלג** זהה לאותה רמה חובבנית, בה אופשר לו לביים את אחד המערכונים.

★ ידירי הארזי (תיאטרון עירוני חיפה) קומדיה מאולצת של **מרי צ'יינס**, שהצליחה לכבוש את התיאטרון האמריקני יותר משהיא מעידה על אופי גיבוריה, הינה כסיסמוגראף למצאיותו של צופה התיאטרון האמריקני המצוי, כיום, וכפי ש-היא מוצגת בחיפה, מקפידה ההצגה את צופיה חזרה אל שנת 1944 (בה נתקיימה הבכורה), ועוד אל לפני כן. לא שהעלילה מתרחשת אז, אלא שהחומר, הבימוי, המש-חק והתפאורה ניראים כה בלים ומאובקים, עד כי בקושי יאה להם סגנון הימים ההם. **היי קיילום** עשה כאן עבודה בינונית, בלתי חשובה.

עלילת הארנב הלבן הדישיוני של הגברת צ'יינס, ניראית ונשמעת מיושנת, בעלת גר-

דחך

הכסף אינו מהווה בעיה!

אולמי "גן אורנים" בחידוש מפתיע לחורף! חופה מלכותית, כיבוד קל, משקאות ומוסיקת רקע החל מ-4 ל"י 100 עד 2000 מקומות כשר להדרין

חם נוי

קיבכת חשבונך, פרע נא אותו בהקדם.

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב קרליבך 12, טלפון 260134, תאריך 136 • מען מברקי: עולמפרס • בית-דפוס משה שהם בע"מ, תל-אביב, רח' פין 6 • גלופות: צינקורסיה כספי בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • המוציא-לאור: העולם הזה בע"מ.

מצטין. אלה אינן גם הצד החזק של צילה רגן ושישי, השרים לא רע.

★ ימים טובים (האמרגן: ש. צמח) מה בצעם אפשר עוד לומר על שייקה אופיר? שהוא מצחיקן אלף אלף יודי עים. שהוא אינו נזקק לבמה לשם כך? לא חדש. שהוא מסוגל להצחיק סביב שולחן או אפילו באיצטדיון? בוקר טוב. שהוא מתנועע כמו נחש, ועושה תנועות כאלו

החדש שלו הוא במיוחד החומר, וחוסר במאימץ על תוכנית כולה, אשר כפי שהיא כיום לוא צומצמה עד כדי מחציתה, היתה נשכרת. על הרקדנית המחשמלת יונה לוי, ניתן לומר כי היא סתומת באלגנטיות חורים רבים בתוכנית, ומאפשרת בכך לשייקה לנגב את הויעה.

★★ אין אהבות שמחות (בימות) בתן ובהומור של בדרן מעולה, בקול מחוס

הצגה חדשה

★ קוקיטניווי (בצחא) עוד להקה קקונית חדשה. שתי נשים, שני גברים, ואחד שתשוקתו האמיתית לבייט. הם מעי לים שלשה מערכונים מאת ז'אן קוקטו (היפהפה האדיש), טנסי ויליאמס (הר) כוש הזה מוחרם), וויליאם סארויאן (היי אתם שם בחור), תחת הכותרת הסת' מית דלעיל (המורכבת כנראה מתחילת שם משפחתו של הראשון, מתחילת שמותיהם הפרטיים של שני האחרונים). כמובן שב אותה מידה היה אפשר לקרוא לערב: סני ויליאם, או ויליאם-טן או ויליאם אחי רת, דבר שלא היה מוסיף ולא גורע. התוצאה היא קוקקטייל בלתי מועיל אך גם לא מזיק שהמכנה המשותף שבו הן בדידות ותלישותו של האדם. אלו הם מחזות קטנים שנכתבו על ידי שלשה יוצרים השונים זה מזה. המערכון הראשון (של סארויאן) מתרחש בכלא ב

כבר בה, ניתן למצוא ניצוצות ליצירותיו המאוזרות והבשלות יותר בזכותן קנה את שמו. מדובר בצעירה שאמה הסתלקה עם מסיקרכבות ואביה נעלם אף הוא, היא מתגוררת במבנה שנועד להריסה. אחותה הנימפומנית מתה משחפת. עתה, ירשה לדבר ריה את כל מחזרי האחות וביום היא עוסקת בטיוילים בלתי פוסקים על גבי פסיכרטי בת, זאת מסתבר משיחתה עם נער שהס' תלק מלימודיו כדי להעיף עפיון, והוא כמובן יודע משהו עליה. מערכון מיושן ממש כמו קודמו, אך הרבה הרבה פחות ריאליסטי, בעל אפשרויות עצומות, בעיקר לשחקנית בעלת רגש, להי גיש משחק דק ורבי-משמעויות שימחיש את אווירת תלישות הגיבורים המאפיינת את יצירותיו של ויליאמס. היפהפה האדיש של ז'אן קוקטו (בתר) גוס קורקטי של משה בריצאול לעומת תרגום בלתי מדויק, ומסורבל של אחד, דני הרט, לשני המערכונים הראשונים) היה אכזר רגב. אמנם על אף פיאה נכ

יחיאל אמיר ב"קוקיטניווי"

אחד ממדינות ארה"ב. פושע צעיר המבלה את רוח זמנו בהימורים, נמצא כאן, משום שאנס אשה וקשר קשר קסנטן בינו לנערה העובדת במקום, וממש כמורה מחפשת טעיד חדש, במקום חדש. כמובן שהענין חסר תקווה. בעל הנאנסת מחסל ביריה את האנס. זה שייחאל אמיר נראה ולבוש בבחור טוב, דווקא היה יכול להיות מענין לוא לפחות הצליח לשכנע ולהמחיש כי הינו ממשחת.

ורדה פרנק כנערת המטבח, העמידה פני מסכנה, במקום להיות תמימה, כזו שהאנס יכול לסובב בקלות על אצבעו. אבנר רגב, כבעל הנקמן, נראה ונשמע בדיק כמו בנו של האיש שלבש מעיל גשם, כובע ומשקפים כהים ויצא לבצע במקומו את הרצח.

הפגישה הדומיננטית של האנס והנערה, מחוץ לסרוגים היא העיון יפה. רק חבל שביצעו לא היה נקי, לעומת זאת בשל הזנחת השחקנים, לא הומחשו הסורגים דווקא שעה שהדבר היה חייב להיות כך. המערכון השני, הינו יצירת בתולין של מחבר הישמית ושמה תשוקה, אשר

סס, אבל בהגשה מיקצועית בוגרת, מצליח יוסי בנאי למלא ערב המורכב מכ-20 שאנסוני של ג'ורג' בראסנס, שתורגמו הוטב לעברית. מי שלא יתפס כאן במיוחד את בראסנס (הנהוג לשרי מחצית תוכנית בלבד, כשבשנייה מופיע אמן אחר, וללא ליחי תיומורת) אלא בעיקר את יוסי בנאי — ישבע נחת.

שבוע חסר חשיבות, ללא כל אירועים מיוחדים בחייו החברתיים ובשאר עיסוקיו. נסה לנצלו למטרות תרבותיות. לקראת סוף השבוע ייתכן שתזכה בהזמנה למסיבה או לאירוע משמח אחר, ואז תתחיל חוויה מסעירה שתמשך גם בשבוע הבא. לבת טלה ייתכן יום עצוב בתחילת השבוע.

21 במרץ - 20 באפריל

★ ★ ★

גלה יתר טובלנות ל- סובבים אותך כי אתה עומד בפני שבוע קשה, בו תדקק לעידודם. יח' ס' החברתיים מעורר רים — והאשמה היא בך. היזהר! וסיון מצד גורם פינאנסי לעניין אותך בעסק חדש עשוי לשנות את חייך מקצה אל קצה. הביגוד שלך אינו הולם אותך. ביום שלישי זה עלול לפגום ביחסים.

21 במרץ - 20 באפריל

★ ★ ★

האמביציות שלך לה- יות אדם יוצר גור- מות לך להסתגר מ- החברה שלך. נסה לא לחקות מבוגרים ממך ולא להיגרר אחרי יוצרים אחרים בתחום בו אתה עוסק. אל תגזים בקיצוניותך — אתה הוא זה העלול להיפגע בסופו של דבר. לבת תאומים מצפה שבוע מעורפל; פני לבן עקרב.

21 במרץ - 20 באפריל

יש לך בעיות משפחיות? מצב הכלכלי קשה? נעצרת על פרי שת דרכים? השבוע יש לך הזדמנות לשפר כל זאת — אם תדע לנצל את ההצעות או ההזדמנויות שיועמדו בפניך כאתגר. אל תהסס להש' חמש במילים קשות וב' קצת חוצפה. כך' להשיג את מטרתך. בעיות נפשיות יסרידו אותך. התקרב לבן מאזניים.

21 במרץ - 20 באפריל

★ ★ ★

היזהר מחיות. אם יש חיותיות בשכונתך, הישמר מהן. גם מע' בריחציה צריכים לש- מה עבודך סימאז' — בכלל השבוע צפוי לך סכנות שור- נות — לכן הכפל את זהירותך. לעומת זאת יהיו עסקיך השבוע בסימן עלייה, וייתכן שכסף בלתי צפוי יפתיע אותך ביום שני — או שליש.

21 במרץ - 20 באפריל

★ ★ ★

אינך מנסה להגיע לה- בנה עם הקרובים אליך. האשמה — רק בך. אתה זקוק למתווך כלשהו שי ייצור הבנה בינך לבין הסובבים אותך. אל תנ' סה לכפות את דעתך על אדם קרוב אליך במיד' חד. הנח לו לפעול כר' צונו. בתחילת השבוע תרגיש חוסרי-ביטחון וחרדה מסוימת לגבי המתרחש סביבך. המצב ישתפר ביום שישי.

21 במרץ - 20 באפריל

הירגע בשבוע זה, והנח לאחרים לפעול. לא תוכל להגיע לדרגה גבוהה יותר בכוחות עצמך. כל יומה אישית מצידך נדונה מראש לכישלון בשבוע זה. במקום זאת נסה לתפוס שלושה חסר מעש יס' ייע בידך לערוך חשבון נות אישיים וסדר במח' שבועיך. תוצאות חיור' בית של המנוחה תר' אה כבר בשבוע הבא. בת קשת — הפתעות צפויים לך, אם רק תד' עי למצות את קשריך

21 במרץ - 20 באפריל

הענפים בחוגי החברה הגבוהה. זיכרי, הכל תלוי רק בך, פיקחי עיניך לנעשה סביבך.

★ ★ ★

לאחר הפסקה ממושכת חזרת לפעילות ציבורית. שותף גונם ממך את ההצעה, וזה מטריד את מנו' חתך, אפילו מעורר בך קינאה. כבר בש' בועות הקרובים תבוא קינאה זו לדידי ביטוי בהתפרצויות זעם מ- עידך. בת בתולה — בדיק ההיפך. לך צפוי שבוע אידיאלי עם שותפיך וחבריך מחוץ למקום העבודה. אל תהססי לגלות את רצונך לזה שאת כה משתוקקת שיידע. צבע לבן יתאים.

21 במרץ - 20 באפריל

★ ★ ★

הצלחות, הצלחות, הצלחות! בחיזורי, בי' מישחקי-מזל, בעבודה. גם בשבוע שעבר היו צפויים לך דברים דומים, וכן יהיה בש' בועיים הקרובים. זהו חודש של מזל לעקדבים, אם תיכשל באי-אלו דבר רים, אל תישבר. שמור על מוראל גבוה. בסופו של דבר תבוא על סי' פוקך המלא, תסביכים, תסביכים — לעומת ה' מזל, אתה מלא תסבי' כים. אם לא תשתחרר מהם, תינזק, זה אמור לגבי אלכוהול, סמים, וגם נשים.

21 במרץ - 20 באפריל

★ ★ ★

את עוברת כל גבול בנטייתך להשמיץ אחרים כדי לזכות בנתח השמן. את עומדת להיות הנפגעת העיקרית מכך. אין שום מניעה שתעסוק השבוע בספורט הח- ביב עליו, אבל לא ביום ראשון. אל תהיי שמרנית בכל מה ש- קשור לרומאנטיקה. עבר הכלח על השמ' רנות. אם תנהגי ב' חופשיות, תזכי ביום ב' לזה אשר את חולמת בתת' הכרתך. אל תנהגי כבתי-ענה, הודי בזאת.

21 במרץ - 20 באפריל

★ ★ ★

הביקור עליו חלמת התממש. הוא הביא עימו מתנות לצפוי וידיעות משמחות הע' שניות לשנות את חייך בחודשים הקרובים. בש' בוע הבא תיפול עליך מעמסה, שתהיה כדאית בסופו של דבר. אל תר' צי בדרישות. נסה למ' בוע מוצא טוב יותר ל' בעיה המטרידה אותך. ביום ד' אתה עלול למ' צוא פיתרון שזיקך לך. הישמר, הטלפון שלך, במידה והוא לבן, ישבר לך בשורות משמ' חות. בשטח הרומנטי לפניך שבוע רגיל.

21 במרץ - 20 באפריל

★ ★ ★

אם את חוזרת ממסע ארוך, את עלולה לה- יות מופתעת לרעה ב' מקום עבודתך. אנשים אחרים תפסו את מקומך. חפשי לך מקום-עבודה חדש. כל סוכניך לא יעזרו: הבאת עליהם רק צרות. המתנות שה- באת מהנסיעה יעזרו את תדמיתך ב' עיני מקבליהם, בגלל נטייתך לקמצנות. האקס שלך מצמצף עליך. הנוכחי שלך חושב לעשות זאת בקרוב. אתה צריד ל- הרזות ולהקדיש יותר זמן לבתי-זוגך.

21 במרץ - 20 באפריל

העולם הזה

האם
מותר
להראות
בטן
זו
במשדד
ממשלתי?